

5.000 LENTOKONETTA POMMITTAA SAKSAA

Nykyään pommitetaan Saksaa ympäri vuorokaudet. Ilmataisteluihin osallistuu tuhansia lentokoneita. Kun 2.000 amerikkalaista pommituskonetta ja hävittäjää palasi Berliiniin ja Saksan muihin paikkoihin suorittamallaan lennolla, niin heti 1.000 englantilaista pommituskonetta suuntautui Frankfurtiin.

Maaliskuun 25 päivän paikkeilla 36 tunnin ajalla 5.000 liittolaisten lentokonetta osallistui Saksan sotateollisuuskohteita vastaan suoritettuihin lentoihin.

Raisa Asekan kirje Salmiin

Rakkaat kotiväki!

Sydäntä kiihittävästi terviseksi tästä josta! Olette jo saaneet tiedon yksiköstäni mikä kahdellaan asakseni tullut. Muut paluan vain lyhyesti ilmoittaa teille että elän ja aivan hyvin.

Kahtelu täällä sotavankia kohtaan on ystävällistä ja kaikin puolin mairittontaa. Oikea jaksus vielä se paikka koittaa että rauha on maissa ja me sotavangit jäämme täällä palaamaan kotia. Toivon teille kaikille siellä hyvää vointia sekä alkua suotta onneltako puolestaani. Toivon tervisiä teille kaikille sekä tuttavilleni!

Jälkeen johtamisen Taimessa
Yhtäsenne Raisa Aseka.
11/3-44. Kp k 1. 8/83.

Onko Kirsti Ruosalainen kirjoittanut totta?

RJP 6:n 2. komppanian joukkueen johtaja kersantti Toivo Kontio kirjoitti entisille ruotutovereilleen

Te muistatte kaikki viime joulukuun joulukuun tapahtumien jolloin venäläinen partio vangiksi lotat Kirsti Ruosalainen ja Anni Tekkalan sekä tiinin isännän Uuno Ullgrenin. Helmikuun alkupäivinä sain "Sotilaan Ääni"-nimisen lehdessä Ruotsalainen kirjoitti vansa hengissä, voivansa hyvin ja saaneensa osakseen erittäin hyvän kohtelun Neuvostoliiton sotavankueudessa.

Tuota kirjettä lukivat monet miehet. Kaikkiin se teki hyvän vaikutuksen. Mutta pian partisaanien propagandamiesiä pyrittiin. Heidän toimeksiantaamme meille selitettiin, että Ruosalainen oli muka pakotettu kirjoittamaan kirjeensä.

Rehellisenä miehenä minun täytyy sanoa, että se mitä Kirsti Ruotsalainen kirjeessään kertoi sotavankueudesta täällä, on kaikin tavoin totta.

Minä jouduin sotavangiksi laisessa tilassa, etten voinut kukaan askeltakaan. Siitä huolimatta minut kuljetettiin kymmeniä kilometrejä selustalle. Sen jälkeen olen maannut sotilassairaalaossa jossa kohtelu ja hoito on ollut niin hyvä, etten ole sellaista ollut edes ajatellakaan. Kirsti Ruosalainen on saanut osakseen maanlaisen kohtelun. Kirjeen jonka te kaikki tunnette, on kirjoittanut omasta tahdosta kenenkään kehottamatta, minäkin.

Taisteluita unkarilaisten ja romanialaisten joukkojen välillä

Unkarin ja Romanian rajat jatkuvat yhteenotot unkarilaisten ja romanialaisten joukkojen välillä. Nämä yhteenotot ovat useissa paikoissa, muun muassa Aradissa ja Grosswardelissa missä romanialaiset yrittävät tunkeutua yli rajan, muuten tunteet oikeiksi taisteluiksi.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 31
1944

RINTAMALEHTI

Lauantaina
huhtikuun 1 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA SAAPUNUT KARPAATTIEN EDUSTALLE

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Maaliskuun 28 päivänä Punaisen armeijan joukot valtasivat rynnäköllä Nikolajevin kaupungin, suuren teollisuuskeskuksen, tärkeän rautatiesolmun ja yhden suurimmista satamista Mustanmeren rannikolla. Nikolajev oli saksalaisten luja puolustustukikohta Bug-joen suulla.

Maaliskuun 29 päivänä Punaisen armeijan joukot valtasivat Kolomyjan kaupungin ja suuren rautatiesolmun, saksalaisten lujan puolustustukikohdan Karpaattien edustalla. Kolomyjan taisteluissa Punaisen armeijan joukot ovat epätäydellisten tietojen mukaan ottaneet seuraavan sotasaaliin: 13 käyttökunnossa olevaa "tiikeri"-hyökkäysvaunua, 15 sotatarvikkeilla lastattua junaa, 45 veturia, 10 erilaista varastoa, 450 autoa ja paljon muuta sotakalustoa.

Samana päivänä meidän joukkomme valtasivat 160 muuta paikkakuntaa.

Maaliskuun 30 päivänä Punaisen armeijan joukot menivät Prut-joen yli ja valtasivat rynnäköllä Tshernovitsyn kaupungin, tärkeän taloudellisen ja poliittisen keskuksen pohjois-Bukovinassa. Tshernovitsy oli saksalaisten vahva puolustustukikohta Prut-joella. Mohilev-Podolskin länsipuolella on vapautettu Lipkanyn kaupunki ja suuri rautatieasema sekä Pervomaiskin lounaispuolella Rybnitsan kaupunki ja suuri rautatieasema, molemmat Moldavian Neuvostotasavallassa (Bessarabiasa). Punaisen armeijan joukot ovat täydellisesti puhdistaneet vihollisesta rautatielinjan Pervomaisk-Slobodka-Rybnitsa-Beltsy. Maaliskuun 30 päivänä puhdistettiin saksalaisista yli 420 paikkakuntaa.

Pakokauhu Bukarestissa

Romanian pääkaupungissa Bukarestissa vallitsee suuri pakokauhu. Poliisi lähettelee asukkaalle määräyksiä, että heidän pitää viipymättä poistua kaupungista.

Pirstoutuneita harhaluuloja

Saksalaisten komennossa oleva Suomen propaganda ja sen suuri panevat parastaan antaakseen suomalaiselle yleisölle aivan murinkurisen käsityksen todellisuudesta. Suomen kansaa on koetettu pitää sellaisten harhakuvitelmien vallassa, joista Saksan fascistit ja heidän apurinsa ovat kulloinkin katsoneet saavansa enimmän hyötyä.

Vähitellen, todellisuuden antamista kovista kolahduksista, ovat nuo valheelliset harhakuvitelmat vuoron perään pirstoutuneet.

Sodan alussa Suomen kansa johdettiin harhaan tarinoilla Hitler-Saksan kaikkivoipaisuudesta ja sen armeijan niin sanotusta "voittamattomuudesta" sekä uskottelemalla, että Neuvostoliitto "lyödään ja syödään" muutamassa viikossa. Nuo kohtalokkaat valhekuvitelmat on jo aikojen sitten haudattu yhdessä lyötyjen Saksan armeijain miljoonien sotamiesten "maallisten jäännösten" kanssa.

Tällä kertaa haluamme mainita ainoastaan niistä vielä aivan viime aikoina verrattain laajalti levinneistä harhakäsityksistä, jotka nyt vuorostaan ovat saaneet kuolettavan kolhaisun Neuvostoliiton Suomelle esittämien aselepoehdojen yhteydessä.

Näihin harhakäsityksiin kuuluu ensinnäkin se Suomen propagandan alituinen mielivalhe, että Neuvostoliitto muka pyrkii hävittämään Suomen itsenäisyyden. Kaikki tietävät nyt, että Neuvostohallitus ei edes vaadi-

(Jatkuu 2. siv.)

Pirstoutuneita harhaluuloja

(Jatkoa 1. siv.)

mut Suomelta ehdotonta antautumista eikä Suomen tärkeimpien keskustusten miehittämistä, vaikka ulkomaille yleisesti niin odotettiin — puhumattakaan Suomen itsenäisyyteen kajoamisesta. Jokaiselle totuuttarakastavalle ihmiselle on nyt täysin selvä, kuinka tunnottomasti Suomen propaganda on tässäkin kysymyksessä valehdellut.

Toiseksi on Suomen kansaa väellä ja voimalla pidetty siinä luulossa, että Neuvostoliiton läntiset liittolaiset muka tuntevat jonkinlaista myötätuntoa Hitler-Saksan liittolaisena kulkevaa Suomea kohtaan. Kansan on annettu ymmärtää, että Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan välillä on muka jonkinlaisia „erimielisyyksiä“ Suomen suhteen. Nyt osottautuu, että noiden väitteiden takana ei ole muuta kuin Saksan fascistien ja niiden käytyreitten harras toivomus ja provokatooriset yritykset mainittujen erimielisyyksien aikaansaamiseksi, heidän sapekas kiukkunsa sen johdosta, että tuollaisia erimielisyyksiä todellisuudessa ei ole olemassa. Ei ainoastaan Englannin ja Amerikan sanomalehdistö, vaan noiden maiden hallituksetkin ovat suoraan ja selvin sanoin ilmaisseet olevansa täysin yksimielisiä Neuvostoliiton kanssa sekä varoittaneet, että Suomea odottaa Hitler-Saksan kurja kohtalo, jos se ei irtaudu liitostaan Saksan fascistien kanssa.

Se tosiasia, että presidentti Rooseveltin tämänsuuntaisen lausunnon sisältö salattiin Suomen kansalta, osoittaa kaikkein parhaiten, kuinka kipeä isku nyt on annettu kaikille laskelmille ja valhekuviteluille Neuvostoliiton ja sen liittolaisten välillä muka vallitsevista erimielisyyksistä.

LUUTNANTTI HUKKINEN KEHOITAA SOTAMIEHIÄ ITSEMURHAAN

6. divisioonan jääkärikomppanian 2. joukkueen alikersantti Ahti Kullervo Mannula, kotoisin Siika-joelta, kertoo:

Joukkueen johtaja luutnantti Hukkinen piti meille erään ker-

ran selostuksen vangiksi joutumisen vaarasta. Hän kertoi hirtittäviä kauhujuttuja sotavankien kohtelusta Venäjällä ja lopetti selostuksensa seuraavilla sanoilla: „Suomalaisen sotamiehen on viisaampi ampua itsensä kuin joutua venäläisten vangiksi“.

Luutnantin puhe tuntui hullun jokellukselta. „Vetäköön saatana itse vaikka heti kuulun kalloonsa“, sanoivat pojat.

Kaiken sen jälkeen, mitä olen sotavankina oloni aikana täällä kokenut, haluaisin sanoa joukkueemme pojille: „Jos luutnantti Hukkinen alkaa vielä pöristä sitä propagandaansa sotavankien huonosta kohtelusta Neuvostoliitossa, niin tukkikaa sen valehtelijan ruokoton suu“.

JR 48 pojille

Terveiset täältä Neuvostoliitosta!

Minä lähdin sieltä tammikuun 3 päivän aamuna. Katsoin tilanteen sellaiseksi, että on korkea aika sanoa hyvästit koko Mannerheimin sotarujanssille. Etäk minulla milloinkaan ole ollut halua uhrata henkeäni herrojen anastussuunnitelmien puolesta. Täällä venäläiset ottivat minut hyvin vastaan ja koko ajan olen voinut olla tyytyväinen saamaani ruokaan ja kohteluun. Tammikuun 5 p:nä minulle annettiin todistus siitä, että olen tullut vapaaehtoisesti sotavangiksi. Niille sotavangeille, joilla on tämä todistus, annetaan määrättyjä erikoisoikeuksia ruokaan, asunto-oloihin ja työhön sijoitteluun nähden, sekä pääsevät sodan päätyttyä ensi vuorossa matkustamaan kotiinsa. Eikä näissä oloissa mitään moittimista ole. Aikakin täällä kavereiden keskuudessa on kulunut hyvin.

Terveiseni erikoisesti 14. komppanian sotamiehille Velho Leskelle, Aku Järvensivulle ja Erkki Saloselle, sekä kotipaikkakuntani pojille, 8. komppanian sotamiehille Eino Mäkilälle, Helge Niemelle ja Toivo Siiralle.

Seuratkaa pojat esimerkkiäni sillä se on järkevä teko, jotta ette tule katumaan.

Stm. Matti Valkama,
JR 48 14. kompp.

JÄRKEÄ EI SAA PUHUA

Sotamiesten lausuntoja Suomen sensuurista

Korporaali Urho Hellstenille Kpk 8183) kirjoittaa erään kersantti:

„Kirjoitat kirjeesi lopusta että on melkein parasta lopettaa, ettei sensuurilla ole mitään hyötyä. Niin, niin, kyllä on meilläkin nyt sellainen tilanne käsissä, että jos järkeä puhuu, niin kyllä se pian suroidaan“.

Neuvostoliiton sotavankileirillä

Sotamiehet Sauli Kauntio, Yrjö Eskelinen ja Ali Reponiemi leirin lukusalissa.

Raisa Asela paljastaa saksalaisten konnuuksia

Konnun tukikohdassa Punaisen armeijan sotavangiksi joutunut sotilaskotisisar Raisa Asela, kotoisin Helsingistä, kertoo:

Saksalaiset ovat viime aikoina tulleet n.s. „naisrintamalla“ paljon varovaisemmiksi. Viekoilemansa naiset he nykyään kulljettavat laivoihinsa tai panevat vartiomiehen sen talon eteen, jossa „seurustelevat“ naisten kanssa.

Raiskaustapauksia sattuu Helsingissä harva se päivä. Varsinkin yöllä on naisten vaikea päästä saksalaisista eroon.

Helsingin „Mustassa Karhussa“ ovat tappelut saksalaisten ja suomalaisten välillä jokapäiväisiä. Minäkin näin, kuinka rintamamies tavattuun saksalaisen seurassa vaimonsa löi molemmat puukolla kuoliaaksi.

Saksalaisten „huomaavaisuudesta“ ovat useat rintamamiesten vaimot saaneet hirveitä jalkia. Helsingissä on paljon naisia, joihin saksalaiset ovat tarttuneet sukupuolitauteja. Moni lomalevää rintamamies on joutunut tapaamaan vaimonsa laita-

kaupungilla olevasta Kuntähden sukupuolisairaalaasta.

Helsingissä on paljon nuoria koulutytöitä ja rintamamiesten vaimoja raskaana saksalaisista. Sääliä on, että erään Iso-Roobertinkadun varrella asuvan rintamamiehen vaimon kohtalo, kun hän oli raskauden tilassa ja pelkäsi lomalle tulevan miehensä saavan sen tietää. Tuollaisissa tilanteissa on Helsingissäkin moni vaimo päättänyt päivänsä joko myrkyttämällä tai hirttämällä itsensä.

Kovin myrtyneenä palasi Konnun tukikohtaan kotilomalta sotamies Mononen, joka oli tavannut morsiamensa saksalaisen vierestä.

Minun tietääkseni ei Suomessa löydy yhtään sotamiestä, joka ei vihasi saksalaisia eikä olisi myötätuntoinen niille, jotka hel-

Keljujen viskaalien kohtalo

JR 53 2. pataljoonan kranaatinheitinjoukkueen sotamies Ali Reponiemi, kotoisin Kärämäen pitäjältä, kertoo:

Kun sotahulluudesta kuuluksi tullut 2. pataljoonan komentaja majuri Reitzholdt kaatui, sanoivat pojat: „Hyvä, onhan taas yksi korppi vähempi. Kerrankin luoti löysi määränsä pään“.

Sotamiesten ampumista „harhakuulista“ ovat kaatuneet sotahullut JR 53 upseerit kadetti Pekka Myllys, luutnantti Vaarnamo ja luutnantti Tolvanen.

Kun sodasta ei näy tulevan loppua, niin 2. pataljoonan pojat ovat alkaneet odottaa Punaisen armeijan hyökkäystä saadakseen suorittaa keljujen viskaalien ja sodan pitkittäjien „apuharvennusta“. Ensimmäinen ehdokas 2. pataljoonassa on kaikkien sotamiesten vihaama vänski Ahola.

„Kun Punainen armeija alkaa hyökkäyksen, niin silloin pannaan matalaksi joka iikka, joka koettaa estää meitä painelemasta Suomea kohti“, sanovat JR 53 2. pataljoonan pojat.

Suomalaiset sotilaat!

Punaisen armeijan ylipäällystön 11.6.1943 antaman päiväkäskyn N:o 1470 perusteella vapaaehtoisesti sotavangeiksi antautuneille myönnetään seuraavat etuisuudet:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majointus erikoisleirillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etnoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etnoikeus kirjeiden lähettämiseksi omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

MAJANMUUTTO

Kuvamme on otettu sillä hetkellä, jolloin saksalainen sotamarsalkka Mannstein saapuu uuteen päämajaansa Jassy-nimiseen kaupunkiin Romanian alueella, otettuun sitä ennen joukkoihin livohkaa Kaukasiasta Ukrainan ja Bessarabian halki.

Seuraavana päivänä ilmoitettiin Saksan päämajan virallisessa tiedonannossa:

„Kenraalisotamarsalkka von Mannstein on saavuttanut uuden suuren torjuntavoiton. Venäläisten ei onnistunut estää hänen irroittautumisliikkeitään ja siirtymistä uusiin edullisempiin asemiin“.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

Varkaat kaivavat ja varastavat JR 27 huoltoportaissa sotamiesten kustannuksella

Eräs sotavanki kertoo:

Huoltoportaissa istuvat herrat „tullaavat“ hyvin runsaalla kädellä Suomen armeijan sotamiehelle kuuluvan muutenkin hyvin kehon muonan ja vaatetuksen.

Niinpä JR 27 komentaja eversti Haanterä ja huoltopäällikkö kapteeni Tahvanainen kahmivat itselleen eli suoraan sanoen varastavat sotamiehille kuuluvaa valtion tavaraa sen kun kerkiävät. Kapteeni Tahva-

nainen on jatkuvasti lähettänyt lähettien ja purssien mukana kotiinsa ja tuttavilleen Tampereelle tynnyreittäin kaloja rykmentin varastosta, samoin suuria määriä palvattua lihaa, sotilasvaatteita ja vaatteita. Rykmentin komentaja eversti Haanterä taas oli lähettänyt perheelleen ja tuttavilleen Tampereelle kalojen, lihan, sotilasvaatetuksen ja jalkineiden y.m. kaman lisäksi m.m. monta säkillistä höyheniä.

Tästä asiasta oli vähällä tulla

Hitler käy sotaa omaliittolaisiaan vastaan

Hitler-Saksan „liitto“ Euroopan pienten troiden kanssa on aina muistuttanut ratsasta „liittoa“ hevosensa kanssa. Niinkuin häikäismäton ratsastaja ajaa hevostaan, samoin rahullu Hitler on kynänyt ja riistänyt vasallimaan ja tämä kaikki on tehty „pienien maiden su-luksen“ nimellä.

Viime aikoina on saatu nähdä hyvin sel-esimerkkejä siitä, mihin „liitto“ Saksan kan-johtaa. Punaisen armeijan edetessä länteen Sa-san vasallit ovat alkaneet vilkuilla sivuille päästäkseen pois siitä hyllyvästä suosta, joi-Hitler on heidät vetänyt. Huolestuneena laistensa käyttäytymisestä Hitler marssitti joukkonsa Romaniaan, Unkariin ja Bulgaria-Siten Saksan fascistit ovat aloittaneet sodan tolaisiaan vastaan.

Tuo Hitlerin epätoivoinen teko on heik- den merkki. Hän ei voi pelastaa fascisti-Sak- varmalta perikadolta. Miehiäettyjen maiden kan- vihaavat saksalaisia ja valmistautuvat taistelu- sortajiaan vastaan. Niillä ei ole muuta ulospää- maansa pelastamiseksi kuin viipymäton pe- Hitleristä ja maansa puhdistaminen fascistis- roistoista.

„Miestä on mennyt turpeen alle aivan tolkuttomasti“

Punaisen armeijan sotavangiksi anta- tunut JR 57 10. komppanian korpra- Antero Hannu Hämeenkyröstä, kertoo

„Kyllä se „Suur-Suomi“-vouhotus! on o- yhtä humpuukia ja järjetöntä hommaa. Siinä on mennyt miestä turpeen alle aivan tolkuttomasti. Meiltäkin Hämeenkyröstä on kaatunut yli miestä. Ja miten paljon on tullut invalideja, raajarikkoja. Minä en halunnut suotta tappaa itseäni, vaan antauduin vangiksi ja pelastin henkeni“.

julkinen juttu, kun eversti Haanterä ja kapteeni Tahvanainen aikoivat rangaista sotamie- Saarista, joka oli varastomies lahjomalla ostanut rykmentin „intin“ varastosta uudet sotilashousut. Eversti Haanterän kapteeni Tahvanainen oli kuitenkin pian peräännyttävä ja nettava koko juttu villasella, sillä he pelkäsivät sotamiesten kostavan tekemällä ilmoituks- herrojen omista rötöksistä. Ma- nittu sotamies Saarinen lahjo- kapteeni Tahvanaiselle, puoli- raa paloviinaa ja sai ylennyk- korpraaliksi.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 32
1944

RINTAMALEHTI

Tiistaina
huhtikuun 4 pnä

NEUVOSTOJOUKOT ASTUNEET ROMANIAN ALUEELLE

Neuvostoliiton Tiedotustoimisto ilmoittaa:

Huhtikuun 1 päivänä Punaisen armeijan joukot valtasivat Podgaitsyn kaupungin ja 220 muuta paikkakuntaa.

Huhtikuun 2 päivänä joukkomme valtasivat Koso- vin, Kutyn, Gertshan, Novoselitsan ja Reze- nyn kaupungit sekä yli 100 muuta paikkakuntaa.

Huhtikuun 3 päivänä Punaisen armeijan joukot jatkoivat hyökkäystään Ukrainassa ja Bessarabiassa ja valtasivat yli 180 paikkakuntaa.

Muutamia päiviä sitten Punaisen armeijan joukot menivät useissa kohdissa Prut-joen yli ja valtasivat Romanian alueella yli 50 paikkakuntaa, joukossa Denshe- nin rautatieasema. Joukkomme katkaisivat näin ollen rautatielinjan Jassy—Dorohoi.

Neuvostohallituksen ilmoitus

Huhtikuun 2 päivän iltana Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansan- komissaari V. M. Molotov kutsui luokseen Neuvostoliiton ja ulko- maiden sanomalehdistön edustajat ja teki Neuvostohallituksen nimessä seuraavan ilmoituksen:

Punainen armeija on menestyksellisesti edeten tullut Prut-joelle, joka on Neuvostoliiton ja Romanian välinen valtakunnan raja. Siten on pantu alulle niiden Neuvostoliiton rajojen täydellinen ennalleen palauttaminen, jotka oli määritelty vuonna 1940 Neuvostoliiton ja Romanian välisellä sopimuksella, jonka sopimuksen Romanian hallitus vuonna 1941 valapattoisesti rikkoi liittossa Hitler-Saksan kanssa. Nyt Punainen armeija puhdistaa Neuvostoliiton aluetta kaikista siellä olevista vihollisjoukoista, eikä ole kaukana se aika, jolloin Neuvostoliiton ja Romanian raja on täydellisesti palautettu ennalleen.

Neuvostohallitus tiedottaa, että Punaisen armeijan hyökkäävät joukot ajaessaan takaa saksalaisia armeijoita ja niiden liittolaisia, romanialaisia joukkoja, ovat useissa kohdin menneet Prut-joen yli ja astuneet Romanian alueelle. Punaisen armeijan Korkein Ylipääl- lystä on antanut hyökkääville neuvostojoukoille käskyn ajaa vihollista takaa sen lopulliseen murskaamiseen ja antautumiseen asti.

Samalla Neuvostohallitus ilmoittaa, että sen tarkoitus ei ole ottaa mitään osaa Romanian alueista tahi muuttaa Romanian vallitsevaa yhteiskuntajärjestelmää ja että neuvostojoukkojen astuminen Romanian alueelle johtuu yksinomaan sotilaallisesta välttämättömyydestä ja vihollisjoukkojen jatkuvasta vastarinnasta.

„HARHAUTTAMIS- LIIKKEITÄ“

Viime aikoina on koko maailmassa jouduttu kiinnittämään suurta huomiota mannerheimiläisen Suomen sensuurioloihin. Tällöin on todettu, että Suomen sanomalehdistöllä on maailmanennätys — valehtelemisessa ja totuuden salaamisessa, ainakin kaikessa siinä, mikä koskee Saksan ja sen vasallien sotilaallista asemaa.

Saksan lyötyjen armeijain häpeällinen pakoretki Volgalta ja Kaukasiasta Neuvostoliiton länsirajoille saakka, niiden perään- tyminen Leningradin luota j.n.e. on hallituksen valvonnessa olevien Suomen lehtien tulkinna- mukaan — niin humoristiselta kuin se kuulostaakin — ollut yhtämittaista voittokulkua, niin sanottujen „torjuntamenestysten“ loputonta sarjaa.

Kuinka mahdollottoman naurettavaan rimpuiluun saakka Saksan rengit voivat mennä epätoiv- voisissa yrityksissään kaunistella Hitler-Saksan katastroofimaista tilannetta, siinä suhteessa lienee huippusaavutus alallaan se Suomen lehtien viimeisin propagan- dalevy, jonka mukaan saksalais- ten viimeaikaiset suursekkasau- nat Ukrainassa ja Bessarabiassa ovat muka olleet vain suunnitel- mällisia „harhauttamisliikkeitä“ vastustajan „pettämiseksi“.

Kukapa selväjärkinen ihminen voisi hetkeksikään ottaa vaka- valta kannalta sellaista juttua, että saksalaiset venäläisiä „pet- tääkseen“ luovuttavat näille vuosikausia rakentamansa vahvat puolustuslinjat Dnieprillä, Dniest- rillä, Bug-joella j.n.e. sekä että he jossakin salaperäisessä „har- hauttamis“ tarkoituksessa anta- vat motittaa, romuttaa ja tuho- ta kokonaisia armeijoitaan (Kor- sunin motti, Saksan 6. armeijan

(Jatkuu 2. siv.)

„HARHAUTTAMIS- LIIKKEITÄ”

(Jatkoa 1. siv.)

tuho, Mannsteinin armeijan romutus), tahi hurjassa paossaan jättävät jälkeensä tuhansittain hyökkäysvaunujaan ja tykkejään, kymmenin tuhansin autojaan.

Se seikka, että tarinat „harhauttamisliikkeistä” olivat Suomen lehdistössä hyvin etualalla nimenomaan **aprillipäivänä**, on suorastaan tunnusmerkistä. Aprillijutuiksi ne tosiaankin kelpaavat — ei muuksi. Todellisuudessa ei ole kysymys minkäänlaisista muista „harhauttamisliikkeistä”, paitsi sellaisista, joilla Suomen sotapropaganda yrittää vetää yleisöä huulesta.

Samaa tarkoitusta koetetaan palvella niillä hyvin tunnetuilla väitteillä, että sotatilanne on muka „sekava”. Saksan rennit koettavat kaikki konstinsa saada kseen aikaan sellaisen vaikutelman, ettei tässä vielä tiedä miten päin asiat kääntyvät, kuka voittaa.

Todellisuudessa on tilanne selväkin selvempi: Hitler-Saksa on hävinnyt sotansa ja kul-

Amerikan lehdistö Suomen asenteesta

„Times Picayune” (New Orleans) tuomitsee jyrkästi sen, että Suomi on hyljännyt Neuvostoliiton aselevon ehdot ja pitää sitä todistuksena siitä, että Suomi katkaisee kaikki yhteytensä demokraattisiin maihin sekä varoittaa Suomea, että sillä ei ole odotettavissa apua Yhdysvalloilta Neuvostoliittoa vastaan, silloin kun aksellivallat murskataan lopullisesti.

„Neuvostoliiton aselevon ehtojen hylkääminen”, kirjoittaa lehden „osoittaa ilmeisesti, että Suomi toivoo Saksan avulla kestävästi Neuvostoliittoa vastaan sotatoimien loppuun saakka ja sitten vasta käsitellä rauhanehtoja tasa-arvoisilla perusteilla. Sellaisella näkökannalla voi asettua vain mitä itsepintaisin ja lyhytnäköisellä hallitus.

Sen johdosta, että Suomi on hyljännyt Neuvostoliiton ehdot, englantilaiset ja amerikkalaiset eivät enää voi sallia, että Saksa tekisi hyökkäyksiä Suomen alueelta. Hyljättyään rauhanehdot, joihin mikään maa ei pitänyt ankarina, Suomi on yhä kiinteämmin sitonut itsensä akselivaltoihin... Otettuaan tuon askeleen Suomi yhdessä Saksan kanssa tulee olemaan liittolaisille voitettu maa, jonka pakko suostua ehdottomaan antautumiseen ja hyväksyä minkälaiset ehdot tahansa. Ollen sitä mieltä, että Suomella oli mahdollisuus irtautua sodasta kärsimättä raskaita uhreja, monet amerikkalaiset pitävät tätä Helsingin päätöstä itsepäisten henkilöiden aiheuttamana katastroofina, joka olisi voitu välttää.”

kee huimaa vauhtia lopullista romahdustaan kohti. Samaan kadotuksen kuiluun ovat syöksymässä kaikki Hitlerin vasallit, Suomi mukaan luehtuna. Ne ovat tuhon omat, elleivät viipymättä hyppää pois Hitlerin kerkasta.

SOTAVANKIEN NIMIÄ

EI JULKAISTU

ILMAN HEIDÄN

SUOSTUMUSTAA

ntiden rippeltä länteen. Nopeassa vauhdissa puhdistetaan

Ukrainaa saksalaisista anastajista, rintamalinja siirtyy vastustamattomasti kaakkois-Euroopan maita kohti. Nyt, Saksan kuudennen armeijan toisen painoksen tuhoamisen jälkeen ja monien saksalaisten divisioonien hajallelyömisien jälkeen, jaarittelulla „rintamalinjojen oikaisemisesta” ja „irrottautumisliikkeistä” ei enää ketään petetä. Saksalaiset käsitteivät, että kun taistelu Ukrainasta päättyy, niin alkaa taistelu Hitler-Saksasta. Ollen voimattomia muuttamaan taistelun kulua sotakentillä he yrittävät saada korvausta toisella alalla. Siirtäkkeen tuonnemmaksi kiertämättömän loppuselvityksen hetkeä Hitler turvautuu „teutonilaisen viikkouden” koeteltuihin

keinoihin eli toisin sanoen valpatoisuuteen ja miehittäjäasellisilla voimillaan oman liittolaissensa Unkarin alueen, niinkuin se on jo aikaisemmin miehittänyt Italian ja pohjois-Suomen. Hitlerin käskyläiset ja asevoimat miehiet vasallimaissa yrittävät puolustella kansansa silmiin sanottua „liittoa” Saksan kanssa sillä, että tämä „liitto” muka pelastaa nuo maat vielä pahemmalta kohtalolta, nimittäin saksalaisten sotilaalliselta miehitykseltä. Italian esimerkki nyt ainakin yhtä selvä Unkarin esimerkki paljastaa tuon väitteen koko valheellisuuden. Tällä liitolainen, huomenna miehitetty maa, tänään vasallimaaksi — sellainen on valheellisuuden näköala on jokaisella Saksan kanssa liitossa olevalla valtiolla.

Hitlerin käskyläiset vasal-

Saksalaisten tappiot

Ukrainan 1:sen rintaman joukkojen sotasaalis taitoluissa t.v. maaliskuun 4 ja 31 päivän välisenä aikana

Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat Neuvostoliiton marsalkan Shukovin johdolla maaliskuun 4 ja 31 päivän välisenä aikana suoritetuilla hyökkäystoimilla vapauttaneet saksalaisista anastetuista 41.940 neliökilometriä Neuvostoliiton aluetta, 3 Ukrainan aluekeskusta: Vinnitsan, Kamenets-Podolskin ja Tshernovitsyn, 57 kaupunkia, 11 rautatiesolmua, 647 suurta asutuskeskusta ja 3.801 muuta paikkakuntaa.

Kehittäen hyökkäystään mainitun rintaman joukot ovat tulleet Karpaattien etumaastoon ja halkaisseet saksalaisten rintaman kahteen osaan jättäen sen ilman tärkeimpiä huoltotietä, minkä johdosta vihollisen eteläinen armeijaryhmä oli pakotettu turvautumaan vain Romanian kautta kulkeviin teihin.

Hyökkäyksen aikana rintaman joukot ovat lyöneet hajalle taistelualueilla raskaita tappioita 96., 208., 254., 291., 340., 371., 183., 217., 339., 68., 357., 359. ja 361. jalkaväkidivisioonalle, Prutziin divisioonaryhmälle, Schalin divisioonaryhmälle, 454. puolustajadivisioonalle, 101. vuoristojääkäridivisioonalle, 44. galizialle SS-divisioonalle, 1., 6., 7., 8., 11., 16., 17., 19. ja 25. hyökkäysvaunudivisioonalle, SS-panssaridivisioonille „Reich” ja „Adolf Hitler”, Radovitzin hyökkäysvaunuryhmälle, Gudeliuksen hyökkäysvaunuryhmälle, 20. saksalaisten moottoroidulle ja 8. romanialaiselle jalkaväkidivisioonalle.

Rintaman iskujoukkojen ripeän hyökkäyksen tuloksena Skanlan alueella on saarrettu ja tuhotaan seitsemän saksalaisen jalkaväki-, seitsemän hyökkäysvaunu- ja yhden moottoroidun divisioonan rippeltä.

Maaliskuun 4 ja 31 päivän välisenä aikana suoritettujen sotatoimien tuloksena Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat aiheuttaneet viholliselle seuraavat tappiot:

On tuhottu: 1.338 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 2.516 erikokoista tykkiä, 1.285 kranaatinheittintä, 4.206 konekivääriä (Jatkuu 4. siv.)

„Tieto Leningradin saartorenkkaan murtamisesta tuli kuin salamanisku”

Sotavanki, Suomen armeijan 6. divisioonan jääkärikomppanian 2. joukkueen alikersantti Ahti Kullervo Maunula, kotoisin Siikajoen kirkosta, kertoo:

Kaikki pojat ihmettelevät Punaisen armeijan nopeata hyökkäystä Leningradin edustalla. Meille koko ajan selitettiin, että Leningrad on lukittu joka puolelta niin vahvasti, etteivät venäläiset pääse sieltä millään pois. Mutta sitten saapuikin tieto, että Leningradin saartorengas on murrettu ja saksalaiset heitetty Viron rajalle.

Se tuli kuin salamanisku kirkkaalta taivaalta. Sotahullujen viskaalien naamat synkistyivät vieläkin enemmän, mutta sotamiehet, jotka ovat saaneet tarpeekseen Suomen herrojen sodasta, ottivat tuon tiedon vastaan ilomielin. Omassa keskuudessaan pojat virnistelivät herrojen upseerien surulle sanoen, että ei ole helppo olla noidenkaan äijien housuissa.

Tällainen on Unkarin kokemus.

On mielenkiintoista todeta, että Hitler antoi äskettäin haastattelun ruotsalaisen vanhoillisen lehden „Stockholms Tidningen” Berliinin kirjeenvaihtajalle Gederlundille Suomen kysymyksestä. Tässä haastattelussa tuo valapatto valehtelija ja ammattirosvo „varoittaa” Suomea hyväksymästä Neuvostoliiton aselevon ehtoja lausui: „Kysymys on yksinomaan silmukan heittämisestä uhrin kaulaan. Sopivalla hetkellä tuo silmukka vedetään kireälle”. Nyt on tunnettua, että silloin kun nuo sanat lausuttiin, oli käsky „liittolaisen” Unkarin miehittämisestä jo annettu. Täytyy sanoa, että Hitlerin sanat kuvaavat hyvin hänen omaa rosvopolitiikkaansa suhteessaan „liittolaisiinsa”.

MIHIN JOHTAA LIITTO HITLER-SAKSAN KANSSA

Tällaisella otsikolla julkaisi „Izvestija” maaliskuun 29 päivänä kirjoituksen, jossa sanotaan:

Saksalaiset ovat miehittäneet Unkarin. Samanaikaisesti, kun Punainen armeija murskaa saksalais-fascistisia joukkoja Ukrainassa, Hitler on saanut „voiton” liittolaisistaan ilman verenvuodatusta.

Yhteys saksalaisten Neuvostoliiton—Saksan rintaman etelälohkolla kärsimien tappioiden ja hitleriläisten suorittaman Unkarin miehityksen välillä on ilmeinen. Neuvostojoukot ovat voimakkailla ja taitavilla iskuilla pirstoneet Hitlerin sotamarsalkan Mannsteinin armeijat, tuhoavat niitä menestyksellisesti ja ajavat

Suomalaisia solavankeja Neuvostoliitossa

Upseerikokelas
Kalle Saloranta

Sotamies
Sauli Kauttio

Sotamies
Ali Reponiemi

Saksalaisten tappiot ...

(Jatkoa 3. siv.)

vääriä, 22.519 autoa ja traktoria, 572 panssarilautoa ja panssarinkuljetusvaunua sekä 272 lentokonetta. Vihollinen on jättänyt taistelukentälle 183.310 sotamiehen ja upseerin ruumiit.

Samana aikana Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat ottaneet seuraavan sotasaaliin: 849 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 2.086 erikokoista tykkiä, 4.223 konekivääriä, 1.391 kranaatinheitintä, 38.020 kivääriä ja konepistoolia, 31.468 autoa, 406 panssarilautoa ja panssarinkuljetusvaunua, 149 veturia, 6.315 rautatievaunua, 1.944 moottoripyörää, 203 radioasemas, 7.634.000 tykinammusta, 436 erilaista sota-arvikevarastoa ja 4.528 hevosta. Vangiksi on otettu 24.950 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Näin ollen saksalaiset ovat menettäneet näiden sotatoimien aikana tärkeintä sotakalustoa ja miehiä seuraavasti: 208.260 miestä kaatuneina ja vankeina, 2.187 hyökkäysvaunua ja moottoroitua tykkiä, 4.602 erikokoista tykkiä, 2.676 kranaatinheitintä, 8.429 konekivääriä, 53.987 autoa ja traktoria sekä 978 panssarilautoa ja panssarinkuljetusvaunua.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

Miten JR 33 3. komppanian 2. joukkueen pojat pelastivat henkensä

JR 33 3. komppaniassa 2. joukkueessa palvellut Yrjö Eskelinen, kotoisin Sallasta, kertoo:

Meidän 3. komppanian 2. joukkueen pojat usein keskustelivat, että pian sitä päästään kotia, kun kerran saksalaiset ottavat hatkaa etelässä.

Kun joukkueen tukikohta Aavesaari muuttui Puna-armeijan kranaateista ja tykinammuksista tulimereksi, niin vasta silloin pojat älyivät, että kotiin ei

päästä hengissä, jos odotellaan, että joku tulee ja päästää. Siinä on pantava railakkaasti töpinäsi, eikä munittava. Se, joka ottaa ajoissa käpälät allensa, pelastuu.

Kranaattikeskityksen aikana minä, korpraali Alatalo ja sotamies Kelloniemi otimme alusteen käpälämässä ja painelimme Aavesaarelta mantereelle. 2. joukkueen johtajan vaimon Kiviniemen estelyistä huolimatta seurasivat meidän esimerkkiä me alokkaat ja näin pelastimme henkensä.

Henkiinjääneet pojat muistivat tuota tapausta ja päättivät, että viisainta on ottaa hatka kotitorpille asti. Tätä päätös vahvisti vielä sotamies Hämälä, Perälä ja Angermanin. Käskijä Kallio ja Kannaksen koulukaveri. Nuo miehet eivät älyneet ajoissa lähteä karkuun ja pelastivat henkensä kranaattien välisessä taistelussa.

Mainitun tapauksen jälkeen minua tuurasi vielä parempi kuin silloin. Jouduin sotaväen eteenkin, niin se ei ole kuitenkaan muka saavuttanut itselleen asettamia tavoitteita. On sekin säilyä varmasti sekä henki ja terveys.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 33
1944

RINTAMALEHTI

Perjantaina
huhtikuun 7 pnäMITEN HE LOHDUT-
TAVAT ITSEÄÄN

Saksan päämajan läpeensä valheelliset tiedonannot ovat antaneet niin sanottuja "tietoja", jotka suomalaisille sotilaille antaneen itärintaman sotatapahtumista.

Mutta tuollaisestakin tiedotuksesta voi kaikesta huolimatta saada käsityksen siitä, että saksalaisten asema on toivoton. Saksalaiset voivat peitellä ja salata suunnattomat menetyksensä, mutta heidän ei onnistu minkäänlaisilla konsteilla salata sitä ratkaisevaa tosiasiaa, että heidän armeijansa ovat karkumatilla.

Saksalaisten hämmennys ja pelko lähestyvän romahduksen johdosta ilmenee heidän naurettavissa yrityksissään pienennellä musertavien tappioidensa merkitystä, sekä lohdutella itseään ja säikähtyneitä "liittolaisiaan".

Saksalaiset ovat kerskailijoita. Mutta nykyään he eivät löydä muuta kerskailemisen aihetta kuin korkeintaan sen, että heidän on jossain paikassa onnistunut irrottautua heitä takaa ajavista Punaisen armeijan muodostelmista, siis toisin sanoen liivittää karkuun. Tuollaista onnenpotkausta he nimittävät "torjuntamenestykseksi". On kuitenkin huomattava, että nämäkin ilmoitukset ovat tavan takaa konnaan valheellisia, raukkamaisia yrityksiä peitellä divisioonien ja jopa kokonaisten armeijainsekin motittamista ja tuhoamista.

Viime aikoina on saksalaisilla ollut muodissa sellainen väite, että vaikka Puna-armeija eteneekin, niin se ei ole kuitenkaan muka saavuttanut itselleen asettamia tavoitteita. On sekin välttämätöntä ja nopea hyökkäys

Punaisen armeijan hyökkäys Ukrainassa
ja Bessarabiassa

Odessassa olevilta saksalaisilta katkaistu pakotiet

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAA:

Huhtikuun 4 päivänä neuvostojoukot, jotka ovat saartaneet Tarnopolin kaupungin, kävivät menestyksellisiä taisteluita vihollisen saarretun varuskunnan tuhoamiseksi ja valtasivat suurimman osan kaupunkia. Kolme päivää kestäneissä katutaisteluissa on tuhottu yli 3.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Vangiksi on otettu yli 300 saksalaista.

Kamenets-Podolskin kaupungin eteläpuolella Punaisen armeijan joukot ovat kolme päivää kestäneiden taisteluiden jälkeen valloittaneet Hotinin kaupungin, saksalaisten tärkeän puolustustukikohdan Dniestrillä, tuhoten tällöin kaupunkia puolustaneen vihollisen varuskunnan.

Odessan suunnalla Punaisen armeijan joukot ovat valloittaneet yli 50 paikkakuntaa.

Huhtikuun 5 päivänä Punaisen armeijan joukot jatkoivat taisteluita saarrettujen vihollisjoukkojen tuhoamiseksi Skalan alueella ja valtasivat useita paikkakuntia. Kishinevin suunnalla Moldavian Neuvostotasavallassa joukkomme ovat jatkaneet hyökkäystään vallaten Suslenin suuren asutuskeskuksen ja yli 30 muuta paikkakuntaa.

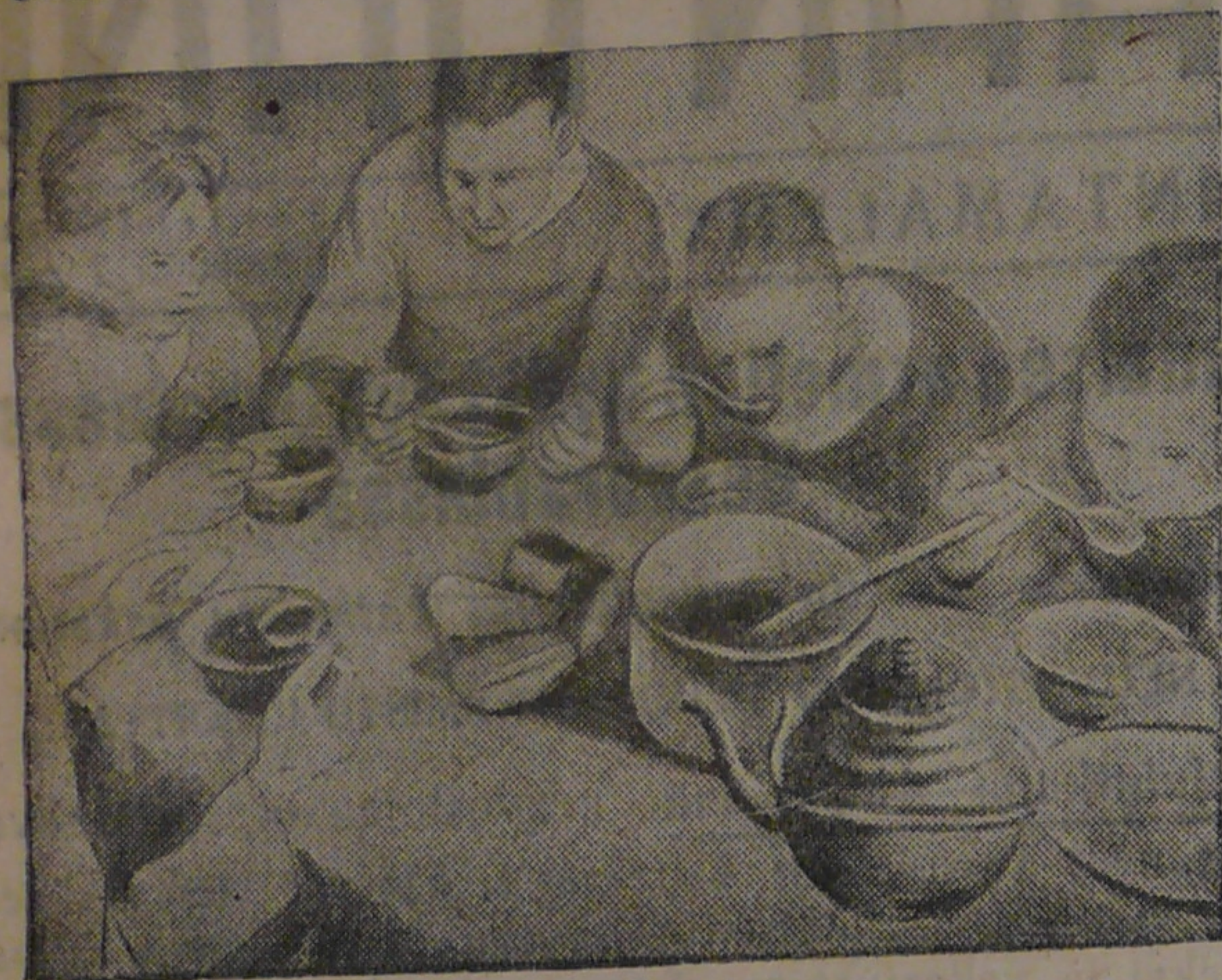
Ukrainan 3:nnen rintaman joukot ovat jalka- ja ratsuväen sekä moottoroitujen joukkojohdostelmien ripeällä iskulla valloittaneet Razdelnajan kaupungin ja suuren rautatiesolmun, saksalaisten tärkeän puolustustukikohdan Odessan edustalla. Siten on katkaistu Odessassa olevilta vihollisjoukoilta tärkein pakotie Romaniaan. Lisäksi on vallattu yli 100 paikkakuntaa Odessan alueella.

Dniepriltä Dniestrille, Dniestriltä Bug-joelle, Bugilta Prut-joelle ja edelleen Romanian alueelle on hämmästyttänyt koko maailmaa. Mutta saksalaisten mielestä tuo kaikki on vielä liian vähän. Onko mokomaa kuultu?

Saksalaisilla ja heidän vasal-

leillaan ei ole enää pitkää aikaa lohdutella itseään moisilla jaarituksilla. Ei ole kaukana se aika, jolloin Puna-armeija saavuttaa lopullisen päämääränsä — neuvostomaan täydellisen puhdistamisen kaikista vierasmaalaisista anastajista ja näiden armeijain murskaamisen.

SUOMALAISIA SOTAVANKEJA NEUVOSTOLIITTOSSA

„Tällaisilla sapuskoilla sitä kyllä kelpaa odotella sodan loppumista“, sanovat pojat päästyään venäläisen ruisleivän ja lihakeiton ääreen.

Mitä suomalaisilta sotamiehiltä salataan

Seuraavassa esitämme eräitä tietoja saksalaisten parin viime kuukauden aikana itärintamalla kärsimistä tappioista, jotka Suomen propaganda ja sensuuri ovat salanneet suomalaiselta yleisöltä.

Saksalaisten Nikopolin sillanpääasema Ukrainassa hävitettiin helmikuun alkupäivinä. Neljä päivää kestäneissä taisteluissa hyötiin hajalle 14 saksalaista divisioonaa. Saksalaiset menettivät kaatuneina yli 27.000 miestä. Punainen armeija otti yli 4.000 vankia ja erittäin runsaan sotasaaliin.

„Toinen Stalingrad“ eli Korsunin motti valmistettiin saksalaisille helmikuun alussa Dnieprin mutkassa Ukrainassa. 14 päivää kestäneissä taisteluissa Punainen armeija saartoi ja hävitti kokonaan Saksan 8. armeijan 10 divisioonaa ja yhden prikaatin, joihin kuului 70.000–80.000 miestä.

Surmansa sai 55.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria, jotka eivät laskeneet aseitaan. Vangiksi otettiin 18.200 saksalaista. Sotasaaliksi kaapattiin

saarrettujen joukkojen koko sotakalusto ja aseistus.

Hitler lähetti Korsunin luona saarrettujen joukkojensa avuksi kahdeksan hyökkäysvaunu- ja useita jalkaväkidivisiooneja, jotka Punaisen armeijan joukot samoin löivät hajalle muutamassa päivässä niiden pääsemättä yhteyteen saarrettujen kanssa.

Saksalaiset menettivät kaatuneina noin 27.000 sotamiestä ja upseeria. Vangiksi otettiin lähes 1.500 miestä. Vihollinen menetti m.m. 1.000 hyökkäysvaunua, yli 3.000 autoa ja satoja tykkejä.

Suurissa Umanin taisteluissa maaliskuun alussa saksalaiset menettivät yli 20.000 miestä kaatuneina ja yli 2.500 vankeina. Saksalaisten joukkojen pakokautta kuvaa m.m. se, että Punaisen armeijan haltuun joutuneen sotasaaliin joukossa oli m.m. yli

500 hyökkäysvaunua, noin 600 tykkiä ja yli 12.000 autoa.

Maaliskuun 6 ja 16 päivän välisenä aikana Punaisen armeijan joukot pirstoivat ja tuhosivat Ingulets- ja Bug-joen välillä Ukrainassa kenraalileversti Holldtin 6. saksalaisen armeijan, joka oli muodostettu Stalingradin luona tuhotun sotamarsalkka Paulusin 6. armeijan tilalle.

Taistelukentälle jäi 36.800 saksalaisten ruumista. Vangiksi otettiin 13.859 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Saksalaiset menettivät suunnattoman määrän sotakalustoa.

Ukrainan 1:sen rintaman joukot ovat maaliskuun 4 ja 31 päivän välisenä aikana Karpaattien juurelle edetessään lyöneet hajalle tahi tuottaneet raskaita tappioita kymmenille saksalaisille divisioonille.

Saksalaiset ovat tänä aikana menettäneet 208.260 miestä kaatuneina ja vankeina, 2.187 hyökkäysvaunua ja moottorollua tykkiä, 4.602 kenttätykkiä sekä suunnattoman määrän muuta sotakalustoa.

Tämän hyökkäyksen aikana on muodostunut jälleen uusi motti Skalan luona, jossa Punaisen armeijan joukot ovat saartaneet ja tuhoavat 7 saksalaisen jalkaväki-, 7 hyökkäysvaunu- ja 1 moottoroidun divisioonan rippeitä.

Ilmataisteluita Suomenlahdella ja Petsamossa

Neuvostolentokoneet ovat viime aikoina tehneet kaksi ilmahyökkäystä Liinahamarin satamaan Petsamon vuonos- sa. Pommiosumilla on upotettu 2 rahtilaivaa ja 1 hinaaja-alus. Yhtä rahtilaivaa on vaurioitettu vakavasti.

Baltian laivaston lentäjät hyökkäsivät huhtikuun 3 päivänä Suomenlahdella saksalaisia laivoja vastaan upottaen 2 miinanraivajaa, 2 rannikkovartioalusta ja yhden maihinnousualuksen. Ankarissa ilmataisteluissa neuvostolentäjät ampuvat alas 35 saksalaista lentokonetta.

KRUUNUN RAAKIT RINTAMALLE

Saarijärven pitäjän Saarikylästä kotoisin oleva RJP 4 3. komppanian 3. joukkueen entinen sotamies Terho Hänninen kertoo:

Vuoden 1941 elokuussa suomen armeijan lääkärintarkastuksessa määräteltiin E-luokkaan kuuluvaksi eli kokonaan armeijasta kelpaamattomaksi. Mutta Suomen armeijan suuri mies-työ on pakottanut myös minin kutsumaan armeijan rintamalle kaikki raakitkin. Niinpä minäkin vuoden 1943 maalis-

kuussa kutsuttiin uudelleen lääkärintarkastukselle. Saarijärven kirkkosalitakunnan lääkäri, kirkkinkapteeni Saari torkkui kirkkosalissa pöydän takana ja minin vieressään istuva kirjuri kutsui lääkäriä aina kun uusi mies astui pöydän eteen. Lääkäri vain näki miehen edessään ja sanoi, että „kelpaa“ ja kuittasi minin alle.

Minä valitin yleistä ruumiillista heikkouttani ja kovaa reumaa, jota olen sairastanut jo yli 5 vuotta, mutta kaikki oli turhaa. Minut, joka ennen olin kuulunut E-luokkaan, määräteltiin nyt A-2 luokkaan kuuluvaksi. Näin tulivat hyväksytyä armeijaan myös Sakari Hytönen, joka ei ole oikeassa kädessä

peukaloa, Kalle Flyktman, joka oli ukkosen iskusta saanut selkätimen tärähdyksen ja vaivoin pääsi liikkumaan, puolisokea Heikkilä y.m. Kun Otto Nyström, jolla jalan murtunut luu on ruuvinaulalla kiinni, valitti kipuaan ja osoitti jalkansa läpivalaistuskuvaa, niin vieressä seisova vänrikki Helynen selitti lääkäriille: „Ei sillä miehellä ole mitään vikaa, se pinnaa vaan“, ja niin Nyströmkkin tuli hyväksyttyä armeijaan.

Tällaisia entisiä kruunun raakkeja ja sairaita oli meidän koulutuskomppaniassamme noin 60 miestä. Toiset meitä nimittivät „korvikesotamiehiksi“.

Yhtä sydämetöntä oli kohtelu myös Kuopion koulutuskeskuksessa. Kun en jaksanut pysyä toisten mukana, niin kolme eri kertaa yritin kääntyä lääkintämajuri Pulkkinen puoleen, mutta kaikki oli tuloksetonta. Kolmannella kerralla hän ärjäsi minulle: „Ei saa tulla edes valittamaan-kaan“. Neljän kuukauden kuluttua meidät lähetettiin rintamalle kytumaan.

Kenraalimajuri Pajari veivaa propaganda-posetiivia

Eräs JR 53 sotamies kertoo kenraalimajuri Pajarin antaneen tämän vuoden tammi-helmikuun vaihteessa päiväkäskyn, jossa sanottiin, että „Suomen armeija on selsonut jo kolmatta vuotta horjumatta puolustustaistelussa ja sen voima on tänä aikana vain lisääntynyt“. Pajarin päiväkäskyn kuultuaan pojat olivat sitä mieltä, että tuo juttu Suomen armeijan voimistumisesta on selvää pötyä.

Näin kertoo sotavangiksi antautunut JR 53 sotamies. Ei ole tietysti vaikea huomata, että puheet Suomen armeijan voimistumisesta ovat valhetta. Mutta useimmat sotamiehet eivät tule ajatelleeksi sitä, että tuollaiset Pajarien niin sanotut „päiväkäskyt“ eivät ole muuta kuin propagandaa, jota harjoitetaan ylempää saatujen ohjeiden mukaan. Noissa ohjelissa sanotaan, että propagandaa on koetettava tehdä niin, etteivät sotamiehet sitä huomaa.

Kenraalimajuri Pajarin propagandakonsti on se, että hän koettaa syöttää hitleriläistä valhepropagandaa päiväkäskyn muotoon verhottuna.

Punaisen armeijan sotasaaliita Ukrainassa. Saksalaisten perääntyessään jälkeensäjättämää sotakalustoa.

Neuvostoliiton—Romanian rajalla

Vuonna 1941. Nyt sitä lähtään.

Vuonna 1944. Näin sitä pulikoidaan.

Miten Olavi Rajala antautui vangiksi

Askettiin vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangiksi antautunut JR 48 7. komppanian entinen sotamies Olavi Rajala kertoo:

„Lepoalkamme Terijoella oli päättymässä. Pelastuakseni joutumasta takaisin linjoihin päätin karata Punaisen armeijan puolelle. Tässä tarkoituksessa lähdin tavannukselle hiihtoretkelle Suomenlahden jälle. Ensin tein pienen lenkin. Toisella ja kolmannella kerralla suurensin lenkkiä, ja kun huomasin olevani turvallisen välimatkan päässä rannalla olevista vartiomiehistä, suuntasin sukseni venäläisten tukivartioasemia kohti. Lylyn lykkääminen keväistä hankaa pitkin kävikin kuin rasvattu, ja pian olin venäläisten merisotilaitten parissa. Sieltä minut saatettiin rantaan. Näin vaivattomasti ja turvallisesti minä pelastin henkeni ja sain kourani todistuksen, joka vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangiksi antautuneena takaa minulle erinäisiä etuoikeuksia ja kotiinpaluun ensi vuorossa heti sodan loputtua.

Voin siis hyvällä omallatunnolla kehoittaa toisiakin rykmenttimme poikia käyttämään hyväkseen Suomenlahden hankia pelastuakseen joutumasta tapettavaksi saksammiin sodassa“.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

Punaisen armeijan astuminen Romanian alueelle

Englantilaisten lehtien lausuntoja

• „Daily Telegraph and Morning Post“ suu: Sitä ilmoitusta, ettei Venäjän tarkoitus ole anastaa Romanian alueita eikä sekamman sisäiseen elämään enää pää kuin on välttämätöntä. Punaisen armeijan murskaamista pidetään tyypillisenä esimerkkinä siitä maltillisesta politiikasta, jota Venäjä jo on noudattanut rauhanneuvotteluissa „Suomen kanssa“.

• Reuterin tietomisto sanoo, että Molotovin antama ilmoitus, josta Englannin hallitus on ollut täysin tyytymätön, ja jonka jokaista osaa Englannin hallitus kannattaa sydämeestä, on suoranaisten poliittisten lausuntojen Saksalle. Se kumoaa saksalaisten väitteet, että Saksan voitto on kaikkien merkitys elämälle, ja Saksan tappio kuolemaa vasalleille.

Lyhyitä uutisia

LIITTOUTUNEIDEN ILMAHYÖKKÄYS BUKARESTIIN

Suuret liittoutuneiden lentokoneet pommittivat Bukarestiä 4 päivänä sotilaskalenterin mukaan. Se oli ensimmäinen suuri ilmahyökkäys, jonka Englannin ja Amerikan ilmapvoimat ovat tehneet tämän sodan aikana Romanian pääkaupunkiin.

KARKURUUS SAKSAN ARMEIJASTA

Lontoon radio ilmoittaa, että puolueettomista lähteistä saadun tiedon mukaan Berliinissä piileskelee vähintään 60.000 saksalaista karkurina.

CORDELL HULLIN LAUSUNTO

Yhdysvaltain valtiosihteeri Cordell Hull on sanonut, että V. M. Molotovin lausunnon täytyy auttaa maailma ymmärtämään, että Venäjän omat etunsa vaativat saksalaisten karkoittamista Euroopasta.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
huhtikuun 10 pnä

PUNAINEN ARMEIJA TSHEKKO-SLOVAKIAN RAJALLA

Eteneminen Romaniassa jatkuu. — Uusia läpimurtoja. — Razdelnajan motti selvitetty. — 3.200 vankia. — Kokonaiset joukkoyksiköt antautuvat järjestyneesti vangiksi.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAU:

Huhtikuun 8 päivänä SKALAN länsipuolella Punaisen armeijan joukot jatkoivat saarrettujen vihollisjoukkojen tuhoamista vallaten useita paikkakuntia.

Marsalkka Shukovin joukot ovat tuottaneet viholliselle raskaan tappion Karpaattien esivuoristossa, saavuttaneet Neuvostoliiton ja Tshekkio-Slovakian sekä Neuvostoliiton ja Romanian rajan 200 kilometrin rintamalla sekä valloittaneet yli 300 paikkakuntaa. Ajaen vihollista takaa joukkomme ovat valloittaneet SERETIN kaupungin ja yli 30 muuta paikkakuntaa Romanian alueella.

Marsalkka Konevin joukot ovat menneet Prut-joen yli Jassyn kaupungin pohjoispuolella 170 kilometrin leveydellä, murtaneet vihollisen puolustuslinjat ja ajaen sitä takaa tulleet Seret-joelle 85 kilometrin leveydellä, valloittaneet DOROHIN ja BOTOSHANIN kaupungit sekä yli 150 muuta paikkakuntaa.

Odessan suunnalla joukkomme jatkaen hyökkäystään ovat valloittaneet yli 30 paikkakuntaa, joukossa suuret asutuskeskukset Ijinka ja Gildendorf (13 kilometriä Odessan pohjoispuolella). Razdelnajan pohjoispuolella joukkomme ovat suorittaneet loppuun saarrettujen vihollisjoukkojen tuhoamisen. Huhtikuun 6 ja 7 päivän taisteluissa Punaisen armeijan joukot ottivat sotasaaliiksi 188 tykkiä, 284 konekivääriä, 1.000 hevosta sekä paljon muuta sotakalustoa.

Vangiksi on otettu 3.200 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Kokonaiset saksalaiset joukkoyksiköt antautuvat järjestyneesti vangeiksi.

Vihollinen on jättänyt taistelukentälle yli 7.000 sotamiehen ja upseerin ruumiit.

SAKSALAISTEN MURHEELLINEN KEVÄT

Aikaisemmin olemme ilmoittaneet, että Punaisen armeijan joukko-osastot hyökäten Ukrainasta Bessarabian halki ovat saavuttaneet Neuvostoliiton rajalle Prut-joella ja alkaneet edetä Romanian alueella. Tänään esitämme tietoja Punaisen armeijan uusista suurista voitoista, sen tulosta Tshekkio-Slovakian rajalle, sen nopeasta jatkuvasta etenemisestä Romaniassa, uusista saksalaisten rintaman läpimurroista sekä uusista saksalaisille järjestetyistä moteista.

On huomattava, että kaikki nämä voitot on saavutettu keväällä, johon saksalaiset asettivat niin suuria toiveita. Saksalaiset eivät tietenkään haaveileet omasta keväthyökkäyksestään. Sellaiset ajat ovat olleet ja menneet. Ei, saksalaisten unelma oli paljon vaatimattomampi: he panivat kaiken toivonsa paljon puhuttuun „kenraali Liejuun“, kevätkelirikoon, jonka heidän laskelmiansa mukaan piti ainakin muutamiksi viikoiksi pysähdyttää Punaisen armeijan hyökkäyksen ja antaa karkuun juokseville Saksan armeijoille tilaisuuden „vetää henkeä takaisin“.

Saksalaiset erehtyivät laskelmassaan tälläkin kertaa, kuten tavallista. „Kenraali Lieju“ ei auttanutkaan heitä. Heidän suureksi pettymyksekseen ja surukseen kelirikko ei pysähdittänyt hetkeksikään Punaisen armeijan jalkaväen enempää kuin sen mekanisoitujen muodostelmienkaan ripeätä hyökkäystä. Hen-

(Jatkuu 2. siv.)

SAKSALAISTEN MUR- HEELLINEN KEVÄT

(Jatkoa 1. siv.)

gähdytystouon asemesta kevät toi saksalaisille musertavan iskun toisensa jälkeen. Saksalaiset, jotka suuressa pöyhkeydessään pitivät itseään mottitaitelujen mestareina, eivät nyt pääse irti neuvostojoukkojen heille järjestämistä moteista. Saksalaisten joukko-osastojen saartaminen ja kaikkien niiden täydellinen tuhoaminen, jotka eivät laske aseitaan, ovat tunnusmerkillisiä nyt etelässä käytävillä taisteluille. Tänään me esitämme tietoja kahdesta uusimmasta motista, nimittäin Razdelnajan ja Skalan moteista.

Näissä taisteluissa Punainen armeija on uudelleen osoittanut etevämyyhtensä saksalaisiin verrattuna joka suhteessa: aseistuksessa, liikehtimiskyvyssä, mekaanisoidun sodankäynnin taidossa. Saksalaisten hirvittävät tappiot etelässä ovat vakavana varoituksena kaikille niille, jotka vielä luulevat voivansa tehdä vastarintaa mahtavalle Punaiselle armeijalle. Sellaiset ihmiset ja sellaiset armeijat ovat tuhoamat.

Herra Nalkki Kärämäeltä kehuu kestävänsä

Propagandahuijareitten uusimpia jallituskonsteja ovat niin sanotut „kotirintaman lähetystöt“, jotka kiertävät rintamalla pääsaamassa, että „kyllä kotirintama kestää“.

Kärämäen kunnankin suojeluskuntaporhot ovat osallistuneet tähän propagandakotkotukseen. Sieltä kävi tuonnoin JR 53:ssa lähetystö, johon kuului kolme „kotirintaman äijää“, nimittäin maatalousneuvoja Nalkki, viljelyspäällikkö Ritamäki ja talollinen Juho Koski.

Useimmat pojat ymmärsivät heti yskän ja sanoivat, että „nyt meitä tultiin aglteeraamaan“. Ja varsinkin sitten, kun oli kuultu mitä Kärämäen herroilla oli sanottavaa, kuinka ne koettivat

Miten me pelastimme henkemme

Pyhäjärveltä (OL.) kotoisin oleva 15. jalkaväkirykmentin 6. komppanian 1. joukkueen entinen sotamies Antti Tikkanen kertoo:

„Maaliskuun 10 päivän aamuna alkoi venäläisten voimakas tykistökeskitys. Pienen ajan kuluttua huomasimme puna-armeijalaisten juoksevan asemiamme kohti. Seurasi hälyytys. Joukkueemme otti asemansa, mutta venäläiset partiomiehet lähenivät rohkeasti tulitaen meitä. Kohta viereisestä tulipesäkkeestä pikakivääri- ja konepistoolimies hyppäsivät karkuun, heittäen aseensa pesäkkeeseen. Vähän erin koko joukkue juoksi pois asemista. Me sotamies Mikkosen kanssa jäimme ampumahaudan pohjalle, sillä huomasimme, että karkuun meno oli hyödytöntä. Näimme kuinka karkuun lähteneet toverimme kaatuivat hangelle puna-armeijalaisten kuulista. Minä sanoin Mikkoselle, että ei lähdetä karkuun eikä ammuta, vaan annetaan vangiksi. Heti kun pesäkkeemme tulittaminen lakkasi ja alkoi kuulua venäläisten partiomiesten läheistä liikettä, minä nostin ampumahaudasta ensiksi yhden käteni ja huusin: Hei! Koska tulla ei seurannut, niin nostin kummatkin käteni ylös ja näyttäännyt ampumahaudasta. Venäläiset viittoivat, että pitää tulla ylös ja osoittivat minulle suunnan. Lähdin juoksemaan Punaisen armeijan linjoja kohti minkä kintuista lähti, ettei vaan oma kranaattituli yllättäisi. Juoksu lujaa keväthankea myöten kävikin aivan vaivattomasti ja parin minuutin perästä olin jo puna-armeijalaisten korusissa. Aivan kintereilläni saapui myös Mikkosen.

Antautumalla vastustamatta sotavangiksi me pelastimme henkemme ja palaamme sodan loputtua terveinä koteihimme, mutta suurin osa karkuun yrittäneistä jäi viimeisen kerran hangelle. Sen joka aikoo karkaamalla pelastaa henkensä, on viisainta karata hyvissä ajoissa, ennen venäläisten hyökkäyksen alkamista.“

PAKINAA

kaunistella rempallaan olevia kotipuolen asioita ja uskotella meille, että kärämäkeläiset

ovat järjestään sotahulluja, jotka toivovat kaikkien rintamalla olevien omaistensa tapattavan itsensä. huomasi jokainen, että nuo pyylevät kotirintaman urhot olivatkin kieriä ja kolikkoja kavereita. Heidän höpinänsä „kotirintaman kestämisestä“ otettiin huumorin kannalta. Varsinkin oli kaikkien hampaissa hölmönäköinen herra Nalkki, jolla oli vielä niin hupaisa nimikin. Tämän Nalkin koiramaisesta kiintymyksestä „kotirintamalla“ hääreileviä saksmanneja kohtaan leikattiin monta vitsiä, piirrettiinpä vielä kuviakin ivallisin päällekirjoituksin:

„Kyllä kotirintama kestää.“

Herra Nalkin ja muiden Kärämäen selustapinnareiden propagandaretkue päättyi niin ollen täydelliseen nolaukseen. Minun se vaikutti niin, että heti ensimmäisen tilaisuuden tullen antauduin Punaisen armeijan vangiksi. Ja kaikki muutkin rykmentissä olevat Kärämäen pojat ovat nyt entistä haluttomampia tapattamaan itseään saksmannikoirien puolesta.

Kärämäen poika.

Tämäkin lausunto salattiin Suomen kansalta

Jo ennenkuin Suomen hallitus hylkäsi Neuvostoliiton aselevon ehdot, Englannin taholta annettiin Suomelle seuraava varoitus:

Suomalaisten on päätettävä, hyväksyvätkö he aselevon ehdot, joita Suomen hallitus on itse pyytänyt, ja siten säilyttävät Suomen valtion suverenisuuden ja riippumattomuuden, vai hylkäävät nämä ehdot ja siten ottavat kestäväkseen kaikki totaalisodan kauhut, ja jakavat häviöön tuomitun fascistisen Saksan talon.

Koko maailma, erikoisesti amerikkalaiset ja ruotsalaiset, pitävät tätä hyväksyttävänä, ja ottaen huomioon olevat olosuhteet, vielä kohtuullisinkin.

Maailma näkee ne sellaisina tosiasioiden valossa, jotka teiltä on kattu Suomen sensuurin tahdosta. Te sanotte sotaanne puolustukseksi. Maailma pitää teitä hyökkääjämana.

Tämä on meidän viimeinen varoituksemme. Näiden ehtojen hyljätminen merkitsee teidän maanne viemistä katastroofiin. Ehtojen hyväksyminen merkitsee Suomen säilymistä riippumattomana ja suvereenina valtiona.“

Helsingin turkisvarkaat olivat saksalaisia

Punaisen armeijan vangiksi joutunut sotilaskotisisar Raisa Asela Helsingistä kertoo:

Joitakin aikoja sitten tapahtui Helsingissä suurvarkaus turkisliikkeessä Kasarmikadulla. Varkaus oli hyvin suunniteltu ja sanomalehdissä mainittiin oikein 500.000 markan palkinto sille, joka antaa joitakin tietoja varkaista. Eräällä tuttavallani työllä oli saksamanni heilana. Kerran hän löi tytölle hienon tur-

kin. Tietäen, että saksamannit ovat kovia varastamaan, tyttö alkoi epäillä, että turkki oli varastettu. Hän teki ilmoituksen poliisille. Asiaa alettiin tutkia ja kävi selville, että turkki oli lähtöisin Kasarmikadun turkisliikkeestä. Suurvarkauden tekijät olivat siis saksmanneja. Senpä vuoksi ei jutusta sen jälkeen enää hiiskuttu sanaakaan julkisuudessa, vaan se painettiin viljelasella, kuten kaikki saksalaisten roistontyöt. Tuttavani tyttö ei myöskään saanut luvattua 500.000 markan palkintoa.“

„Niillä pojilta on sota ohi“

Punaisen armeijan vangiksi joutunut JR 12 l. komppanian sotamies Arvi Matias Korpelan kertomus

Alikersantti Haukinen kertoi, että entinen JR 101, jota kutsuttiin „Mustaksi rykmentiksi“, hajotettiin pieniin osiin syystä, kun rykmentissä karkasi paljon poikia Punaisen armeijan puolelle. Kaikki pojat, jotka kuuluivat Haukisen rykmentin sotamiesten karkamisesta, sanoivat, että „niillä pojilta on sota ohi“. Meilläkin jääkärikomppaniassa oli karkaamisesta, mutta me oltiin epävarmoja siitä, miten Neuvostoliitossa kohdellaan

vankeja, niin ei uskallettu. Toiset sanoivat, että sotavankienkudesta ei voi lähettää vanhemmille ja muille omaisille mitään tietoja.

Tuo kaikki on ollut turhaa pelkoa. Minä olen saanut mita parhaimman kohtelun ja lyhyen sotavankuteni aikana olen jo useamman kerran saanut lähettää terveiset omaisilleni.

Ja pääasia on se, että minäkin olen nyt niitä poikia, joilta sota on ohi.

Sotavankien kirjeitä omaisilleen ja tuttavilleen

Toini Nuikka,
Sortavala, Otsoinen.

Rakas Vaimoni!

Terveiseni nyt täältä sotavankienkudesta, jouvuin vankiksi 17.2.44. Olen terveenä ja voin hyvin. Älä murehi minusta yhtään, tulen luoksesi sitten kun sota joskus loppuu. Terveiset lapsille sekä vanhemmille.

Näkemisen toivossa

Eino.

Sotamies Eino Nuikka,
JR 23 l. komppania 2. joukkue.

JR 23 raskaan kranaattinheitinkomppanian 1. joukkueen pojille.

Terve pojat!

Tänne tuloni tapahtui niin äkkiä, että en itsekään tiennyt milloin olin partiomiesten keskellä ja tänne tulossa. Mutta hyvä kohtelu täällä on ollut ja kaikki ovat olleet ystävällisiä minua kohtaan.

Syödä olen saanut tarpeekseni ja ruoka on hyvin ravintopitoista.

Olisitteko niin ystävällisiä ja sanoisitte Timosen Veikolle, että kunhan pääsee lomalle, niin kävisikö hän meillä ja veisi vaimolleni arvokkaimmat pikkutavarani ja sen paketin, joka on ammuskorsussa. Ja sanoisi vaimolleni, että minä olen terveenä ja toivoisin, että hänkin saisi olla terveenä ja huolettomana pikku Lumikin kanssa. Näin olen laittakaa rakkaimmat terveiseni vaimolleni ja pikku Lumikille.

Alik. Olavi Kivelä,
JR 23 raskaan kranaattinheitinkomppanian 1. joukkue.

Johan Eemeli Kaution,
Salla, Sovakylä.

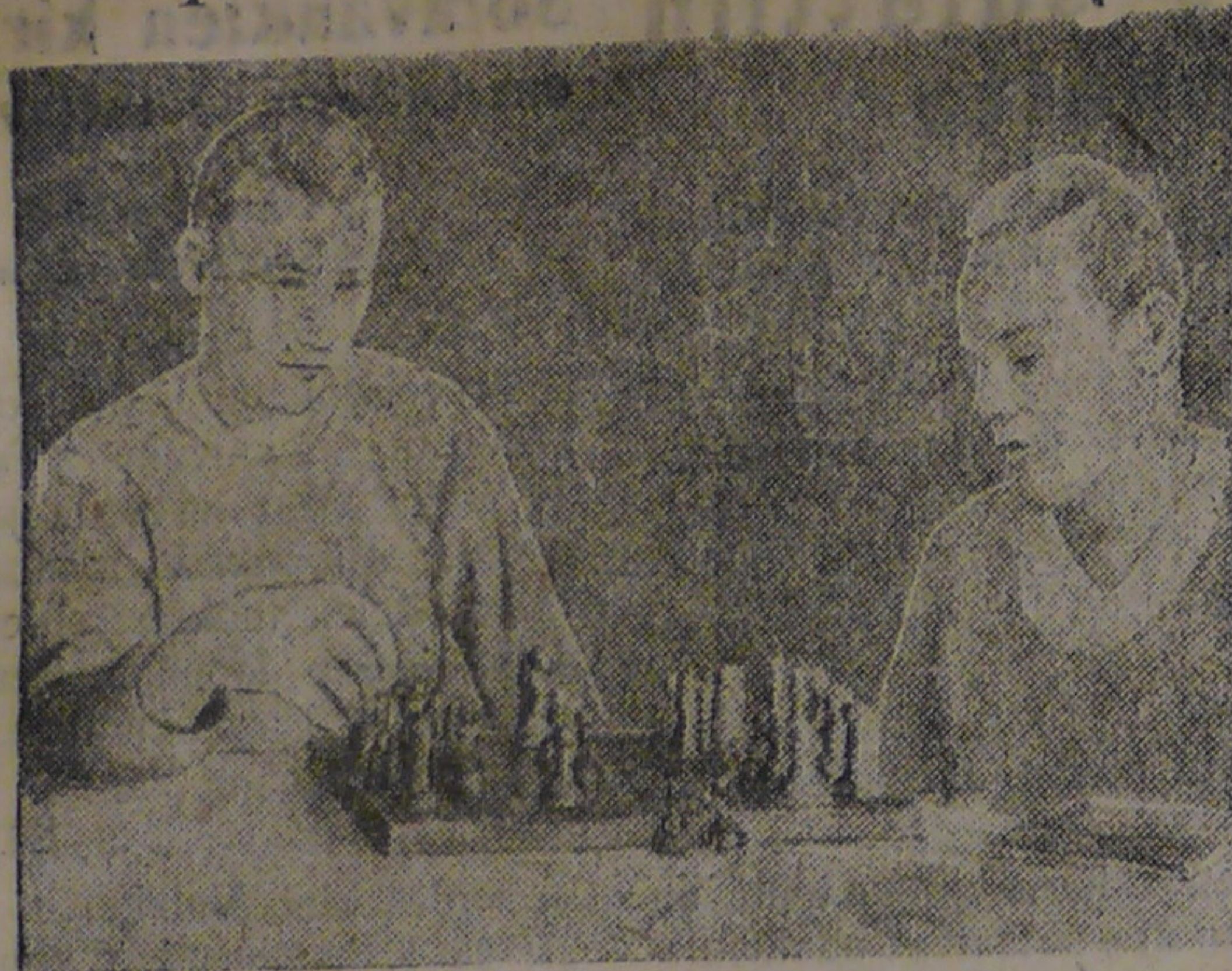
Isä hyvä!

Terveiseni saapukoon täältä Neuvostoliitosta. Olen sotavankina. Aika kuluu hyvin. Pikaisiin näkemiin

Sauli

Sotamies Sauli Kaution,
1 Kpk 5795.

Hupaisesti kuluu aika leirillä

Sotavangit YRJÖ ESKELINEN ja SAULI KAUTTIO
mittelevät voimiaan shakkilaudan ääressä.

**„Kyllä se upseeripiireissä tiedetään,
että Neuvostoliitossa kohdellaan
sotavangeja hyvin”**

Upseerikokelas Kalle Saloranta Alajärveltä, joka palveli 6. divisioonan erillisessä jääkärikomppaniassa, joutui t.v. helmikuun 13 päivänä Punaisen armeijan partion vangiksi. Tammikuun 30 päivänä oli samasta komppaniasta joutunut useita poikia samoin Punaisen armeijan partion vangiksi. Haastattelijan ja Salorantan välillä syntyi seuraava keskustelu:

Haastattelija: Milloin Te tulitte erilliseen jääkärikomppaniaan?

Saloranta: Minä tulin komppaniaan tammikuun 31 päivänä. Se oli seuraavana päivänä, kun Sauli Kauttio ja muut pojat olivat joutuneet Punaisen armeijan vangeiksi.

Haastattelija: Mitäs komppaniassa tuumittiin, kun pojat katosivat?

Saloranta: Me upseerit keskustelimme paljonkin sotamiesten kanssa asiasta ja olimme surkuttelevinamme poikien kohtaloa. Annoimme sotamiesten ymmärtää, että kyllä ne pojat ovat varmasti jo aikoja sitten päässeet täällä hengestään.

Haastattelija: Ettekö Te ollut hämmästyneet, kun näittekin nämä pojat täällä kaikki terveinä ja hyvässä kunnossa?

Saloranta: Suoraan sanoen ei se ollut minulle mikään yllätys, sillä kyllä se upseeripiireissä tiedetään, että Neuvostoliitossa

kohdellaan sotavangeja hyvin. Talvisodan vangit ovat siitä kylin vakuuttavasti kertoneet. Sen vuoksi en minäkään pelännyt yhtään, kun jouduin vangiksi, ollessani vaikeasti haavoittunut.

Haastattelija: Tehän olette jo aika hyvässä kunnossa?

Saloranta: Olen saanut erinomaisen lääkärihoidon ja haavani ovat parantuneet hyvin nopeasti ja muutenkin on kohtelu ollut mitä parhainta.

Haastattelija: Te upseerit siis vain pelottelit sotamiehiä vankien huonolla kohtelulla vastoin parempaa tietoaanne?

Saloranta: Se kuuluu virkaan. Ylhäältä tulevien ohjeiden mukaan upseerien on koetettava estää sotamiehiä karkaamasta Punaisen armeijan puolelle. Sitä varten täytyy pelotella sotamiehiä sotavangkeuden kauhuilla. Useimmat sotamiehet ovat niin yksinkertaisia, että ottavat tuollaisen pelottelun vakavalla kannalta.

Miksi talvisodan aikana sotavangeja ei lähetetä linjoille

Oulun 1. Pyhäjärveläisen toisin oleva 15. jalkaprikaatin 6. komppaniajoukkueen entinen sotavangin Ahti Tikkanen kertoo.

Meidän paikkakunnalla me oli talvisodan aikana Punaisen armeijan sotavankina miehistä. Tämän sodan aikana kumpaakaan heistä ole kutsuttu armeijaan. Rintamalla ollessa kuulin myös toisilta pojilta, ettei heidänkään kotiseudulta ole otettu armeijaan mitään mihiä, jotka olivat talvisodassa näläisten sotavangeja, talvisodassa on kutsuttu armeijaan heitä ei ole lähetetty linjoille, vaan on jätetty jonkin hupapalvelukseen. Me poikien kanssa monasti ihmeteltiin seikkaa, mutta selitystä emme löytäneet.

Vasta nyt minulle selvisi tämän asian koko salaisuus, kun jouduin Punaisen armeijan vangiksi. Sillä ne miehet, jotka ovat olleet Neuvostoliitossa saaneet osakseen sen hyvän kohtelun ja ruuan, jota talvisotavangit nauttivat, eivät alistuisi kärsimään rintamamiehen kurjuutta alituisessa hengenvaarassa, vaan heti tilaisuuden tullen pujahtaisivat Punaisen armeijan puolelle. Tämän he tietivät hyvin käsittävät myöskin keinot viskaalit ja siksi he eivät entisiä venäläisten sotavangeja kaukana rintamamieheltä, sillä ne voisivat saatua tuuden neuvostovangkeuden myös toisten tietoon ja se tysti lisäisi yliloikkarien lukua.

**SOTAVANKIEN NIMIÄ
EI JULKAISI
ILMAN HEIDÄN
SUOSTUMUSTA**

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 35
1944

RINTAMALEHTI

Torstaina
huhtikuun 13 pna

Punainen armeija Odessassa

Krimin puhdistaminen saksalaisista alkanut. — Kertsh ja Dshankoi vallattu.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAI:

Huhtikuun 9 päivänä Punaisen armeijan joukot, jotka hyökkäävät Romanassa, ovat menneet SERET- ja SUTSHAVAJoen yli, vallanneet REDEUTSIN, SOLKAN ja SUTSHAVAN kaupungit sekä yli 350 muuta paikkakuntaa.

Huhtikuun 10 päivänä Punaisen armeijan joukot taitavalla jalka- ja ratsuväen sekä moottoroitujen yhdistelmien saarto-likkeellä ja iskulla suoraan rintamasta valtasivat ODESSAN, taloudellisesti ja poliittisesti tärkeän Neuvostoliiton keskuksen ja ensiluokaisen sataman Mustanmeren rannalla. Odessa oli saksalaisten tärkeä puolustustukikohta ja turvasi tien Romanian keskiosiin.

JASSYN suunnalla Romaniassa joukkomme ovat vallanneet TYRGU-FRUMOSIN kaupungin ja suuren rautatieaseman sekä yli 30 muuta paikkakuntaa, joukossa VULTURU (8 kilometriä Jassyn koillispuolella).

Näinä päivinä Punaisen armeijan joukot ovat armeijankenraali TOLBUHININ johdolla murtaneet vihollisen lujasti linnoitetut puolustuslinjat Krimille johtavalla Perekopin kannaksella ja edeten 20 kilometriä vallanneet ARMJANSKIN. Kaksi päivää kestäneissä kiihkeissä taisteluissa Punaisen armeijan joukot ovat tuhonneet yli 5.500 vihollisen sotamiestä ja upseeria sekä ottaneet 1.000 vankia.

Huhtikuun 11 päivänä Punaisen armeijan joukot valloittivat Romaniassa PASCANIN kaupungin ja suuren rautatieaseman. Kishinevin suunnalla on vallattu 30 paikkakuntaa.

Armeijankenraali TOLBUHININ joukot ovat vallanneet DSHANKOIN kaupungin ja tärkeän rautatiekeskuksen Krimillä sekä yli 50 muuta paikkakuntaa.

Punaisen armeijan joukot ovat murtaneet vihollisen lujasti linnoitetut puolustuslinjat Kertshin niemellä sekä vallanneet KERTSHININ kaupungin ja linnoituksen, joka oli saksalaisten tärkeä puolustustukikohta Krimin itärannalla. Kehittäen edelleen hyökkäystään, joukkomme ovat edenneet 30 kilometriä Kertshistä länteen, menneet n.s. „Turkin vallin“ yli ja vallanneet yli 40 paikkakuntaa.

Saksalaisia laivoja upotettu Barentsin merellä

Neuvostoliiton sukellusveneet ovat hyökänneet saksalaista laivastuutta vastaan, joka yritti päästä merelle eräästä suomalaisesta satamasta. Upotettiin moottorivene ja kahta vihollisen kuljetuslaivaa vaurioitettiin vakavasti.

Samana yönä laivaston lentokoneet antoivat iskun toiselle vihollisen laivasaattueelle. Upotettiin kuljetuslaiva, jonka kantavuus oli 2.000 tonnia, sekä neljä vihollisen vartiolaivaa. Kahta kuljetuslaivaa vaurioitettiin.

**Romania sota-
näyttämönä**

Tämän vuoden huhtikuun 2 päivänä Punaisen armeijan joukot ajaen takaa saksalaisia ja romanialaisia armeijoita menivät Prut-joen yli ja tulivat Romanian alueelle. Punaisen armeijan päällystö antoi hyökkäville joukoilleen käskyn ajaa takaa vihollista sen murskaamiseen ja antautumiseen asti. Tätä käskyä täytetään tarmokkaasti. Punaisen armeijan joukko-osastot murskaavat Hitlerin sotajoukkoja ja etenevät menestyksellisesti Romanian sisäosiin.

Ensimmäisten kymmenen päivän taisteluiden aikana on vallattu Dorohoin, Botosanin, Sereetin, Sutshavan, Solkan, Redeutsin ja Pascinin kaupungit sekä yli 600 muuta paikkakuntaa Romaniassa. Punaisen armeijan joukkojen välittömän iskun alla on Jassyn kaupunki, jonne selkäänsäsaanut saksalainen sotamarsalkka Mannstein siirsi askettain esikuntansa siinä hullussa luulossa, että hän löytää siellä rauhallisen paikan. Jokainen päivä tuo uusia tietoja neuvostorykmenttien voittokulusta Romaniassa.

Sotatoimien siirtyminen Romanian alueelle paljastaa lopullisesti vararikkoutuneiden hilleriläisten strategiparkojen surkean valheen „joustavasta puolustuksesta“ ja „suunnitelmanmukaisesta perääntymisestä“. Satuahan se on, että Hitlerin suunnitelmansa oli sodan käyminen oman liittolaisensa alueella. Jokaiselle on selvää, että Punaisen armeijan eteneminen Romaniassa todistaa Hitlerin

(Jatkuu 2. siv.)

Romania . . .

(Jatkoa 1. siv.)

ja hänen romanialaisten apureitensa anastussuunnitelmien täydellistä myttyynmenoa, „Suur-Romania“-haaveitten romahtamista.

Punaisen armeijan joukkojen astuttua Romanian alueelle neuvostohallitus ilmoitti, että sen tarkoitus ei ole anastaa Romanian alueita eikä muuttaa Romanian vallitsevaa yhteiskuntajärjestelmää, ja että neuvostojoukkojen astuminen Romanian alueelle johtuu yksinomaan sotilaallisesta välttämättömyydestä ja vihollisjoukkojen jatkuvasta vastarinnasta.

Romaniaasta on siis tullut sota-näyttämö sen vuoksi, että siellä ovat vallassa Hitlerin rennit, jotka eivät halua tehdä pesäeroa saksalaisista, ja sen vuoksi, että Romanian armeija taistelee edelleenkin saksalaisten puolella.

Irti saksalaisista tahi täydellisen tuho yhdessä heidän kanssaan — sellainen vaihtoehto on jokaisella vasalliarmeijalla, joka taistelee Hitlerin puolella. Sellaisen opetuksen antaa Punaisen armeijan voittoisa hyökkäys Romanian alueella.

Hämminki ja pakokauhu Romaniassa

Romanian viranomaisien yritykset johtaa maan elämä vähänkin normaaleille raiteille ovat menneet myttyyn. Viranomaiset itse lisäävät sekasortoa ristiriitaisilla määräyksillään. Bukarestin evakuointi tapahtuu mitä suurimmassa epäjärjestyksessä. Rintamaa lähellä olevilla alueilla suoritetaan väestön pakko-evakuointia maan sisäosiin. Väestö näillä alueilla suhtautuu evakuointiin hyvin vihamielisesti ja kieltäytyy lähtemästä heille osoitetuille pakopaikoille.

Romanialaiset lehdet kirjoittavat levottomuudella tyytymättömyyden kasvusta maassa sekä pakokauhua kylväien huhujen ja viranomaisien toimenpiteiden vastustamisen laajasta leviämisestä.

Tshekko-Slovakian riippumattomuus palautetaan

SÄHKÖSANOMIEN VAIHTO STALININ JA BENESIN VÄLILLÄ

Sen johdosta, että Punainen armeija ja Neuvostoliiton alueella toimiva tshekkoslovakialainen prikaati ovat tulleet Neuvostoliiton ja Tshekko-Slovakian väliselle valtakunnan rajalle, Tshekko-Slovakian tasavallan presidentti tohtori Edward Benes on lähettänyt Stalinille tervehdyksen, jossa sanotaan:

„Astuessaan meidän kotimaamme alueelle Punainen armeija on saavuttanut uuden suuren voiton meidän yhteistä vihollisestamme ja tuo meidän kansallemme vapauden ja toivon onneen ja turvalliseen tulevaisuuteen.

Meidän yhteiset kohtelemuksemme ja meidän nykyinen yhteinen taistelumme takaavat meidän liittomme pysyvyyden sekä tänään että aina vastaisuudessakin“.

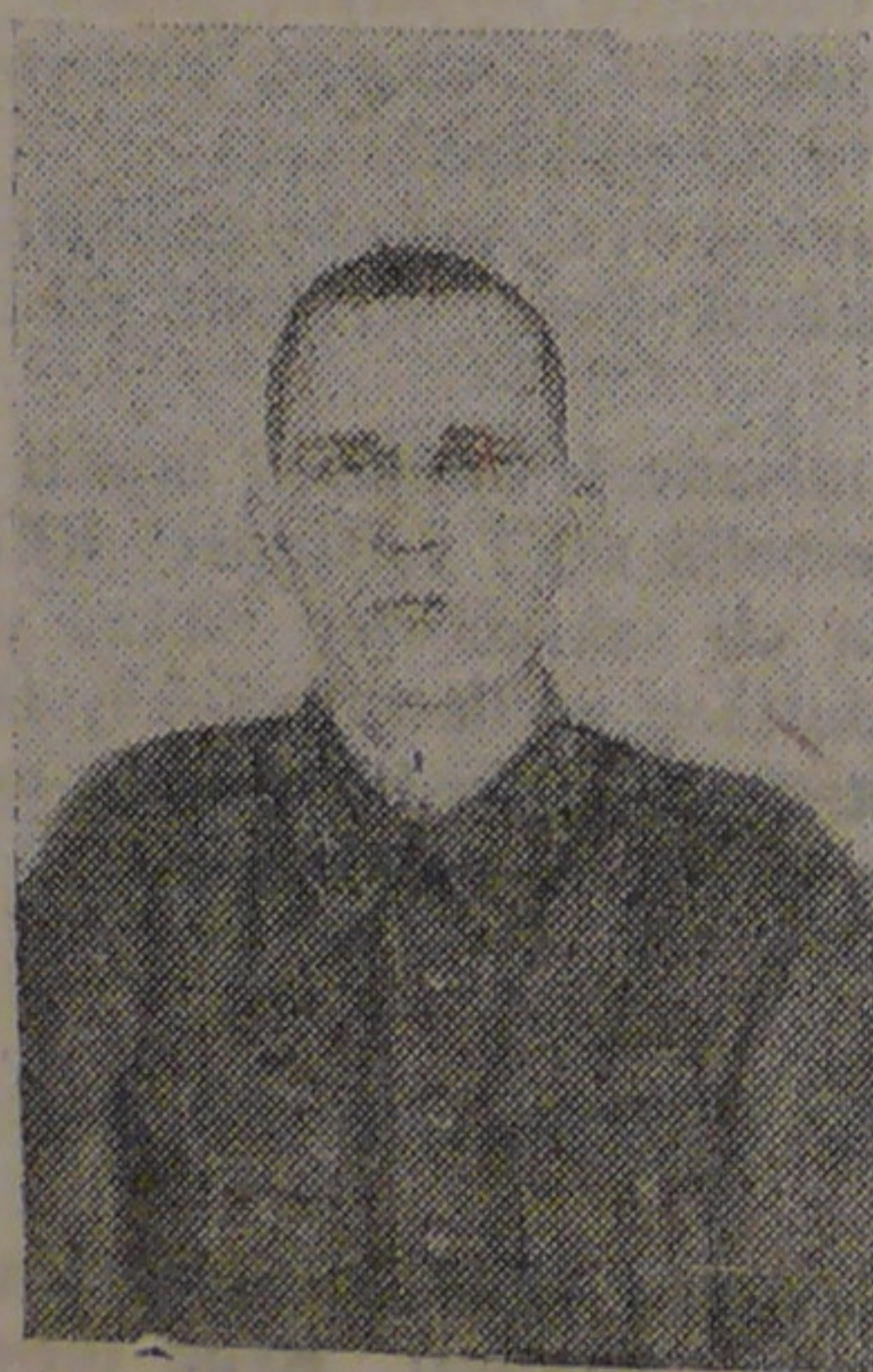
Stalin vastasi Benesille seuraavalla sähkösanomalla:

„Kiitän Teitä ystävällisestä tervehdyksestänne Punaisen armeijan voittojen johdosta neuvostojoukkojen saavuttua Tshekko-Slovakian rajalle. En epäile, etteikö meidän kansojemme yhteinen taistelu yhteistä vihollista vastaan johdaisi lähiaikoina Tshekko-Slovakian tasavallan vapauden ja riippumattomuuden palauttamiseen“.

KUKA TEKEE KEVÄTTYÖT

kun vanhukset ja lapset, jopa rammattkin ovat rintamalla

Sortavalan maaseurakunnasta kotoisin oleva JR 23 I. pataljoonan I. komppanian sotamies Eino Nuikkinen kertoo:

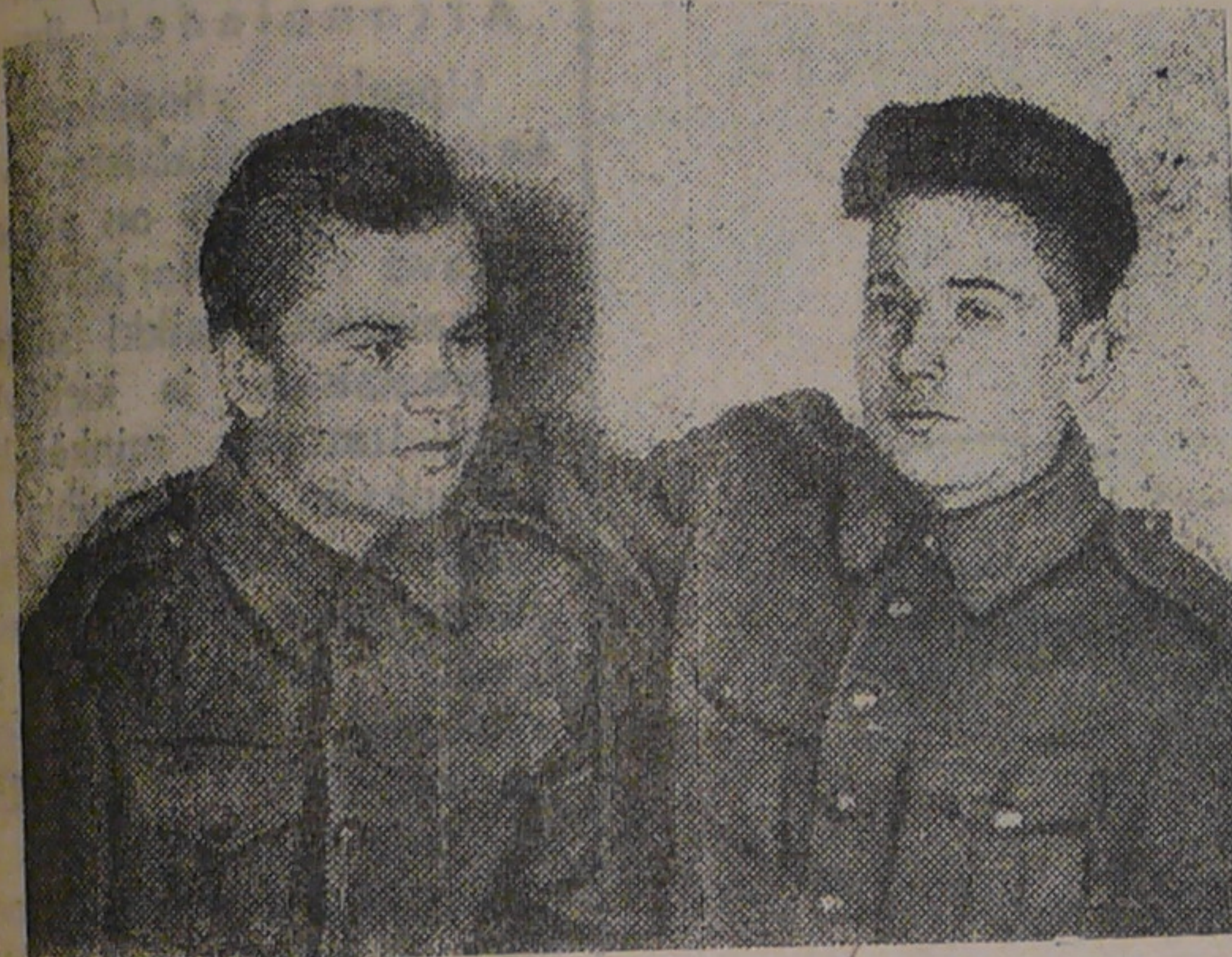
Näin kevättöiden lähetessä pojat kiroilevat kovasti sitä, että kuka ne kevättöitä tekee, kun kerran kaikki, jotka kynnelle kykenevät, ovat joutuneet rinta-

malle. Niinpä aikaisemmin rakatut, sydänvikaiset, rammattkin on lähetetty linjoille. Minutkin otettiin armeijaan ja lähetettiin etulinjoille, vaikka olen melkein kuuro, sydänvikainen ja jaloissani on kova reumatismi. Meidän kylästä kotoisin olevalla Olavi Pullilla on jalassa luumätä, jonka vuoksi hän on vuonna 1941 vapautettu armeijasta, mutta nyt on lähetetty etulinjoille. Samoin kävi Petter Pullille, jolta käsi katkesi miesten johdosta on jäänyt kuoliin. Saman tapaisia kruunurakkeja on meidän rykmentissä muitakin.

Vuonna 1942 siviililapsia syntyi ja vuosina 1909, 1910 syntyneet miehetkin on palautettu rintamalle. Meidänkin JR 23 on ainakin puoleksi kokoonpäässyt takaisin kutsutuista tal aikaisem-

PELASTAKAA HENKENNE!

Kirje 15. jalkaväkiprikaatin 6. komppanian sotamiehille

Sotamiehet EINO MIKKONEN ja AHTI TIKKANEN.

Teillä kai on tuoreessa muistissa maaliskuun 10 päivän aamu. Se oli elämän viimeinen hetki monelle komppaniamme pojalle, jotka yrittivät päästä karkuun Punaisen armeijan partiomiehiltä. Meillä, jotka vastarintaa tekemättä antauduimme venäläisten sotavankiksi, se merkitsee henkemme pelastamista ja sodan päättymistä. Te jo kuulitte terveisemme ja radiopuheemme Punaisen armeijan linjoilta. Me myöskin kuulumme teidän vastaterveisenne, joita lähetimme ampuhahautoistanne. Silloin tulimme ajatelleksi, että vain lämpökantama eroitti meidät toisistamme, mutta kuinka suuri on-taan asiallinen ero! Te seisotte kuoleman ja me elämän puolella. Ajatella, että teitä joka hetki uhkaa maaliskuun 10 päivän aamuna kuoleman hengelle heittäneiden kohtalo. Me sitä vastoin olemme varmoja henkemme säilymisestä ja siitä, että palaamme terveinä kotiin sodan loputtua. Koska näin on, niin miksi ei teidänkin sopisi käyttää samaa pelastuksen tietä hyväksenne, joka meidätkin toi tälle puolelle. Keväinen hanki on niin luja, ettei ole edes mitään vaaraa lämmäkköistä.

Mitä tulee sotavankien kohteluun Neuvostoliitossa, niin se oli meille enemmän kuin yllätys. Ihmiset ovat kohteliaita ja ystävällisiä. Ravintopitoista ruokaa saamme riittämiin. Meidän on mahdollista nauttia esittäville mielenliikutuksemme, mitä olemme kokeneet sotien harjoitetun valhepropagandan jälkeen.

Sanomme teille: Tulkaa tänne ennenkuin se on myöhäistä! Pelastakaa henkenne ja terveytenne! Ette koskaan tule katumaan sitä päätöstänne!

15. jalkaväkiprikaatin 6. komppanian entiset sotamiehet:

Ahti Tikkanen.
Eino Mikkonen.

raakatuista miehistä. 3. ryh-
män 7 miehestä on viisi takaisin
armeijaan palautettua. He ovat
käänsäntti Hinkkuri ja sotamie-
het Nousiainen, Repo, Villanen
ja Jussi Koskinen.

Armeijaan on otettu vuonna
1926 syntyneet lapsetkin. Ei ole
tärkeä, jos rintamamiehiä suu-
tella ja huolestuttaa kotirinta-

man kevättöiden kohtalo. Ikämie-
het sanovat, että tästä on mars-
sittava Suomeen omin luvun, jos
ei heitä ennen kevättylvöjä koti-
teta. Osa nuoristakin miehistä on
valmis jättämään nuo ainaiset
tulipesäkkeiden ja juoksuhauto-
jen kaivamiset ja painumaan
vanhempien perässä kotipuoleen
kuokkatöihin.

„Periaatteellinen“ livohka

Sakamanni hihkui aikoinaan, että aloite oli sen käsissä. Mutta Stalingradin päivistä alkaen on todettu, että aloite on jatkuvasti ollut sakamannin jaloissa.

Nyt sinne Fritzin ja Maxim takaraajoihin kuuluvat valuneen yksinpä periaatteetkin. „Helsingin Sanomat“ ynnä muut suomenkieliset, mutta saksan-mieliset lehdet ovat näet julistaneet, että sakamanni painelee käpälämäkeen — periaatteellista syistä. Noiden lehtien sanojen mukaan saksalaisten peräntyminen Ukrainasta Bessarabian halki Romaniaan ei ole muuta kuin „periaatteellinen ratkaisu“.

Sakamannin livohkasta on leikattu paljon vitsejä. Mutta kylä tuo Suomen lehtien „periaatteellinen“ käpälämäki on sentään yliveto kaikista. Niin että omat koirat ne näkyvät purevan sakamannia kaikkein ilkeimmin hirtehihuumorin rintamalla. Ne tekevät sen tosin vakavissaan, vastoin tahtoaan, pelkässä virkainnossaan. Mutta sehän vain lisää vitsin tehoa.

Ajatelkaahan vain, hyvät lukijat, mikä jumalallinen näky: Sakamanni oikasee lipettiin pää kolmantena jalkana, tukka suorana, kuoleman kalmat silmissä ja kylmä rinki toisaalla. Ja „Helsingin Sanomat“ huutaa pelonsekaisesta jännityksestä taristen, ääni käheänä (niinkuin se entinen akka, joka häyönä tah-toi jymäyttää sulhasta tyttärensä neitseellisyyden suhteen):

„Ei se mitään livohkaa ole, se on periaatteellista ratkaisua“.

Taavetti Tietäväinen.

"JOUSTAVA PUOLUSTUS"

Punaisen armeijan joukot ovat tunkeutuneet Krimille sekä vallanneet Kertshin ja Dshankoin. Saksa-
manien asema on kiperä: etelästä vettä, lännestä vettä,
idästä tulta ja pohjoisesta tulta. „Joustavat“ fritsit
eivät halunneet hyvän sään ollessa karata Krimiltä ja
niin he jäivät „joustavasti“ kiikkiin.

„Onhan niitä jyskiäkin rintamalla
tapettavaksi”,

SANOO OMAN NAHKANSA PELASTANUT SUOJELUS-
KUNTAPIINNARI

Lääkäreitä lahjomalla takolli-
nen Aatto Oinonen Saarijärveltä
pinnasi itsensä pois armeijasta
muka „sydämen rasvottumisen”
perusteella, vaikka mies on ter-
ve kuin pukki, jaksaa kannäillä
ja rellestää Saarijärven lottien
kanssa kaikki yöt.

Kerran nousuhumalassa olles-
saan Oinonen kehasikin: „Ei sel-
laista miestä sotaan viedä, jolla
on ällä päässä ja pussissa millä
maksaa. Onhan niitä jyskiäkin
rintamalla tapettavaksi”. Oino-
nen tuli täten avomielisyydes-
sään lausuneeksi julki sen, mitä
suuremmat suojeluskuntakihot
ja muut kotirintaman porhot si-
simässään ajattelevat, vaikka

„jyskien” kuullen visertelevätkin
vallan toista. Ne pitävät hölmö-
nä jokaista, joka ei osaa pinnata
itseään pois rintamalta. Kun
eräs Oinosen heiloista kertoi
minulle, mitä Oinonen oli sano-
nut jyskien tapattamisesta, päät-
telin itseseni, että oikeassahan
se Oinonen oli. Hulluhan se on,
joka tuollaisten syöttälässikojen
puolesta itsensä tapattaa. Päätin
sämällä, että en suo Saarijärven
herroille sitä iloa, että saavat
sanoa minusta: „Nyt sekin jyskä
tapatti itsensä”.

Minä olen köyhä mies enkä
niin ollen voi lahjoa lääkäreitä
ja muita viranomaisia, kuten
Oinonen teki. Tulin siihen johto-

Riita suomalaisten ja
jalaisten ylioppilaiden
välillä Upsalassa

Ruotsalainen sanomalehti
„Aftonbladet” ilmoittaa

Upsalan yliopistossa opis-
televien suomalaisten ja nor-
jalaisten välillä on puhjennut
vakava riita. Norjalaiset ovat
katkaisseet kaikki suhteensa
suomalaisiin ja kieltäytyvät
osallistumasta minkäänlaisiin
kokouksiin ja muihin tilai-
suuksiin, joihin suomalaisten
ylioppilaiden edustajat osalli-
suvat. „Aftonbladetille” anta-
massaan haastattelussa on
norjalaisten ylioppilaiden
edustaja Habro lausunut, että
kaikenlainen yhteistyö suoma-
laisten kanssa on katkaistu.
„Me pidämme suomalaisia
kansana, joka taistelee me-
dän vihollistemme puolella”.

Saksalaiset varkaat

Sotamies Sauli Kaarto
Sallasta kertoo:

„Saksalaiset ovat kovia väre-
telemaan. Meilläkin Sovakylästä
sattui sellainen tapaus, että me
menimme kaikki heinäniitylle ja
jätimme korteilla saadun vo-
sokerin ja korvikkeen y.m. ruo-
kaa kellariin ja panimme oven
kiinni. Sillä aikaa meidän sa-
alaisia joukkoja Sallasta
olivat pysähtyneet meidän
talon kohdalla ja varastaneet
kellarista kaikki meidän ruo-
kansa. Isäni kirosi silloin, että
leen roistot, myrkyä pitää
saada ja panna ruokaan ja silloin
jättää niille, viekööt sitten
paljon kun tykkäävät. Pitä-
kyliä saksalaiset poittivat
aidat, sillä ei ne kehtaa me-
metsään puuta tekemään”.

päätökseen, että meidän
säilyttää parhaiten henke-
karkaamalla Punaisen armeijan
puolelle. Niin teinkin, ja nyt
henkeni vielä paremmassa
vassa kuin Oinosen.

Saarijärven Pää-
johtaja

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
huhtikuun 16 p:nä

Saksalaisten katastroofi Krimillä

Punainen armeija etenee ripeästi

Simferopol neuvostojoukkojen käsissä. — Kaksi päivää
kestäneissä taisteluissa vallattu 12 kaupunkia ja 1.100
muuta paikkakuntaa. — Saksalaiset ja romanialaiset antau-
tavat vangeiksi kokonaisin joukko-osastoin. — Vankien
lukumäärä 37.000 miestä. — Kenraalit pakenevat
lentokoneilla.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAA:

Huhtikuun 13 päivänä Punaisen armeijan joukot valta-
sivat Krimin pääkaupungin SIMFEROPOLIN, joka oli vihollisen
pääpuolustustukikohta ja joka sulkee huoltotiet Krimin niemimaan
etelärannikolla oleviin satamiin. Myöskin vallattiin EUPATORIAN
kaupunki ja satama, saksalaisten tärkeä tukikohta Krimin länsiran-
nikolla, FEODOSIAN kaupunki ja satama sekä yli 600 muuta paik-
kakuntaa.

Huhtikuun 14 päivänä meidän joukkomme valtasivat
Krimillä 9 kaupunkia, joukossa BAHTSHISARAI, ALUSHTA,
SAKI ja SUDAK, 8 rautatieasemaa sekä yli 500 muuta paikkakun-
taa. Huhtikuun 14 päivän iltaan mennessä Punaisen armeijan jou-
kot olivat ottaneet vangiksi yli 37.000 vihollisen sotamiestä ja up-
seeria.

Feodosiasta perääntyviltä vihollisjoukoilta on katkaistu tie Jal-
taan. Seutlerin alueella on saarrettu ja tuhottu vihollisen joukko-
yhdistelmä. Yli 1.000 sotamiestä ja upseeria rykmentin komentajan
Batu Florin johdolla antautui vangiksi. 9. ja 10. romanialainen di-
visioona on lyöty hajalle. Saksalainen jalkaväkidivisioona on tuhottu
täydellisestä. On otettu suuri sotasaalis. Sotavangit kertovat, että
saksalaiset ja romanialaiset kenraalit ovat paenneet Krimiltä lento-
koneilla jättäen divisioonansa oman onnensa nojaan.

NEUVOSTOLIITON ILMAVOIMIEN HYÖKKÄYS
KONSTANTSAAN ROMANIASSA

Huhtikuun 12 päivää vas-
ten yöllä Neuvostoliiton kau-
kopommittajat pommittivat
suurin voimin sotateollisuus-
kohteita Romanian tärkeim-
mässä satamakaupungissa
Konstantassa. Ne pommitti-
vat satamaa, rautatiesolmua
ja öljyalueita.

Pommitus aiheutti suuria
tulipaloja, joita seurasi räjä-
hdyksiä. Huomattava osa sata-
masta oli tulen vallassa. Öljy-
alueella syttyi useita tulipa-
loja, ilmaan nousi sakeaa
mustaa savua ja kuului voi-
makkaita räjähdyksiä.

(Jatkuu 2. siv.)

Saksalaisten katastroofi Krimillä

(Jatkoa 1. siv.)

ko tulee puhdistetuksi romanialaisista ja saksalaisista joukoista.

Krimin taistelut ovat uusi rengas niiden loistavien voittojen ketjussa, jotka Punainen armeija on viimeisten viikkojen aikana saavuttanut etelässä. Sellaisten suurten jokien kuin Bugin, Dniestrin ja Prutin ylimenon, sotatiloimien siirtäminen Romanian alueelle, neuvostojoukkojen saapuminen Karpaattien juurelle ja Tšhekkoslovakian rajalle, Hitlerin kokonaisten armeijain saartaminen ja täydellinen tuhoaminen, Odessan valtaus ja vihdoinkin neuvostojoukkojen saapuminen Krimille — jo yksistään noiden tosiasiaien luettelo antaa käsityksen saksalais-fascistisen armeijan jättiläiskatastroofista etelässä.

Niin Punainen armeija täyttää etelässä tehtävänsä: puhdistaa neuvostomaata vierasmaalaisista anastajista. Se on täyttävä tämän tehtävänsä loppuun asti kaikilla lohkoilla Mustaltamereltä Barentsin merelle asti. Krimillä murskattujen saksalais-romanialaisten joukkojen surullinen kohtalo odottaa kaikkia niitä, jotka vielä pysyttelevät neuvostomaalla sen miehittäjinä.

Norjalaiset ja tanskalaiset y'ioppilaat pitävät Suomea vihollismaana

Suomenkaan lehdet eivät ole voineet vaieta siitä kaikkialla maailmassa suurta huomiota herättäneestä vakavasta selkkauksesta, joka on puhjennut Upsalan yliopistossa opiskelevien norjalaisten ja tanskalaisten ja toiselta puolen suomalaisten ylioppilaiden välillä. Suomen lehdet koettavat tapansa mukaan väärillä asioilla ja mustata norjalaisia ja tanskalaisia ylioppilaita leimaten näiden käyttäytymisen „sopimattomaksi“.

Mitä Upsalassa tapahtuu?

Natsimieliset suomalaiset kel-

Rintamamiesten omaiset pakkotyössä

Sotavanki Ralsa Asela Helsingistä, kertoo:

„Monet rintamamiehet eivät tiedä, kuinka hävyttömästi selustassa kohdellaan heidän äitejään, vaimojaan ja siskojaan. Heitä ajetaan kuin vierasta sikaa milloin minkin suurtalallisen pelolle.“

Työskentelin „Otavan“ kirjansitomossa Helsingissä. Viime syksynä meiltä lähetettiin 40 tyttöä työhön maaseudulle. 20 tyttöä lähetettiin Hyvinkään lähelle Rajamäelle Pinnin kartanoon. Siinä sakissa olin minäkin.

Työ kartanossa oli kauhean raskasta. Työpäivä oli 12 tuntia, ja jos ei jaksanut tehdä tarpeeksi paljon, niin haukuttiin. Kartanon isäntä piti meitä kuin orjia ainakin eikä päästänyt edes illalla työn jälkeen ulos.

Toinen ryhmä oli eräässä talossa Riihimäen lähellä. Heitä kohdeltiin myöskin hyvin hävyttömästi. Ruoka oli kelvotonta ja asua piti heimäladossa. Heti ensimmäisenä päivänä talon emäntä uhoili pitkin kylää, että „kylä sen tietää, kun Helsingin yleiset naiset tulee töihin, ettei siitä mitään tule“. Tytöt tietysti loukkaantuivat sellaisista puheista. Lisäksi siellä menivät loputkin jalkineet ja vaatteet ihan pilalle, sillä talosta ei annettu mitään vaatteita.

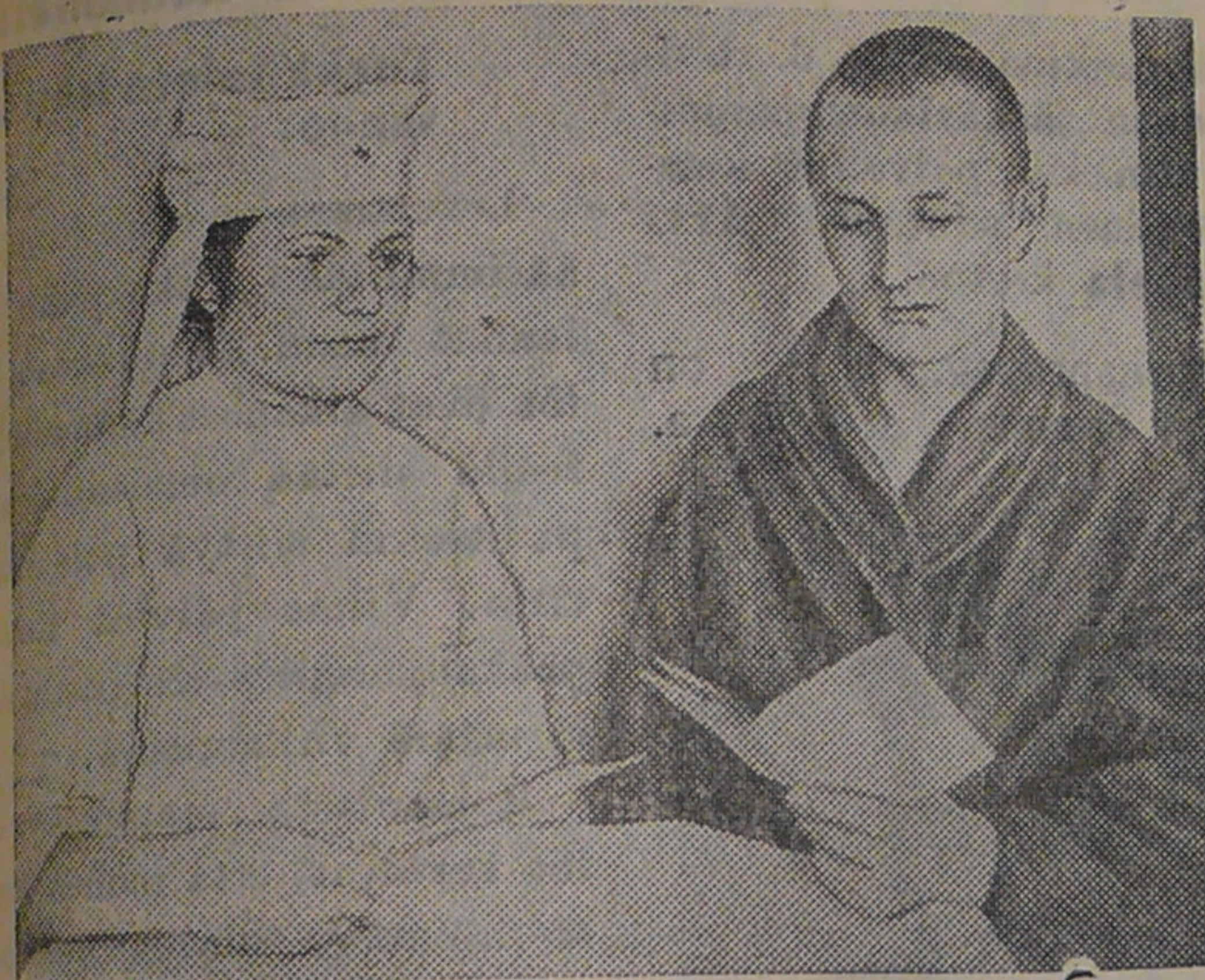
Molemmista paikoista tytöt alkoivat heti parin päivän päästä vaatia kirjansitomoa kutsumaan heidät pois, uhaten muussa tapauksessa mennä muualle töihin ja lähteä omin lupinsa maalta pois. „Otavan“ herrojen olikin pakko viikon päästä hommata meidät takaisin Helsinkiin.“

Norjalaiset ja tanskalaiset ylioppilaat ovat katkaisseet kaikki suhteensa suomalaisiin ja kieltäytyvät osallistumasta minkäänlaisiin kokouksiin ja muihin tilaisuuksiin, joihin suomalaiset ottavat osaa. He ovat selittäneet:

„Me pidämme suomalaisia kansana, joka taistelee meidän vihollistemme puolella.“

Upsalan selkkauksen osittain syvästi Euroopan vapautustarakaustavat kansat vihaavat ja halveksuvat natsipöveleitten asioilla kulkevaa Suomea. Tällainen Hitlerin puolella on sekä rikos että häpeä. Suomalainen sotilas ei voi pyyhkiä itsestään pois tuota häpeätahraa, Kainin merkkiä, muuten kuin lakkaamalla tottelemasta Saksan rennikien, Mannerheimin upseerien käskyjä.

Suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

4. jääkäripataljoonan 3. komppanian sotamies Terho Hänninen leirin sairaalassa.

Evakkojen kohtalo

Sotamies Yrjö Eskelinen Sallasta kertoo:

Talvisodan aikana Suomen evakkoja, jotka halusimme työllämme lieventää vanhempiemme kurjaa asemaa. Mutta siihenkään ei meille annettu tilaisuutta, vaan sodan alkaessa meidät passitettiin rintamalle.

Nyt Sallan talonpojat tietävät kokemuksestaan, että herrojen lupauksiin ei ole uskottava. Toista kertaa heitä ei petetä.

Ylioppilaat, jotka halusimme työllämme lieventää vanhempiemme kurjaa asemaa. Mutta siihenkään ei meille annettu tilaisuutta, vaan sodan alkaessa meidät passitettiin rintamalle.

Nyt Sallan talonpojat tietävät kokemuksestaan, että herrojen lupauksiin ei ole uskottava. Toista kertaa heitä ei petetä.

Ylioppilaat, jotka halusimme työllämme lieventää vanhempiemme kurjaa asemaa. Mutta siihenkään ei meille annettu tilaisuutta, vaan sodan alkaessa meidät passitettiin rintamalle.

Majuri Lindqvist on kelju viskaali

JR 23 1. pataljoonan komentaja majuri Lindqvist on kelju- maisuudestaan kuuluksi tullut mies. Ihan piruuttahan hän hakauttaa sotamiehillä halkoja, vaikkei niitä tarvita. Ei tarvitse paljoakaan syytä kun jo saa useiden halkomottien tehtävän. Näin esimerkiksi sotamies Ponka ja korpraali Veterlen saivat hakata 8 mottia miestä päälle ja sotamies Kallio 17 mottia. Kaikkein kenkkumaisinta on se, että jos et ehdi täyttää tehtävää määrättyyn aikaan mennessä, niin tyssää lomakin.

Kun kotona, varsinkin näin kevättöiden aikaan, tarvittaisiin kipeästi jokaista työkättä, niin polkia keljuttaa kovasti tuollainen tolkuton halkosouvi. Oikeassa olivat ne monet sotamiehet, jotka sanoivat, että ei tänne ole tultu töitä tekemään ja jos täällä ei ole muuta tekemistä kuin hakata ilmaiseksi halkoja, niin on parasta tehdä Niemisen temppu ja painua omin nokkiin „halkotöihin“ kotosiin metsiin.

Ylioppilaat

Suomalaiset sotilaat!

PUNAISEN ARMEIJAN YLIPÄÄLLYSTÖN 11.6.1943 ANTAMAN PÄIVÄKÄSKYN N:o 1470 PERUSTEELLA VAPAAEHTOISESTI SOTAVANGEIKSI ANTAUTUNEILLE MYÖNNETÄÄN SEURAAVAT ETUISUUDET:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämässä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan päättyttyä.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Keski viikkona
huhtikuun 19 pnä„Odessan valtaaminen
on suurenmoinen
voitto”(Lausuntoja Englannista ja
Amerikasta)

● Lontoon radio selostaa suurella ihastuksella Odessan valtaamista. Radjohavainnoitsijat palauttavat mieliin, miten sitkeästi Punaisen armeijan joukot puolustivat Odessaa 1941. Kärkien raskaita tappioita hitleriläiset tunkeutuivat tuohon kaupunkiin vasta yli kaksi kuukautta kestäneen piirityksen jälkeen, kun kaupunkia puolustava urhoollinen varuskunta oli saanut perääntymiskäskyn. Mutta nyt Punaisen armeijan joukot valtasivat Odessan muutamassa päivässä.

● New Yorkin radiohavainnoitsija Philipp Barres lausui:

„Odessan valtaaminen on suurenmoinen voitto, joka jouduttaa sotatoimien päättymistä Ukrainassa”. Odessan valtaaminen huonontaa suuresti Krimillä olevien saksalaisten joukkojen asemaa.

Tyytymättömyys virallista propagandaa
kohtaan Saksassa

„Mühlhauser Tagblatt” on julkaissut kirjoituksen, jossa levottomuudella todetaan tyytymättömyyden virallista propagandaa kohtaan leviävän laajasti Saksan väestön keskuudessa. Monet saksalaiset kuuntelevat salaa henkensä uhalla ulkomaiden radiolähetyksiä. Lehti lausuu, että se horjuttaa vielä enemmän luottamusta Saksan lehdistön ja radion tiedonantoihin.

Niin oli esimerkiksi Korsunin taisteluiden aikana. Sen jälkeen, kun Punainen armeija oli tällä alueella tuhonnut 10 saarrettua saksalaista divisioonaa ja yhden prikaatin, Hitlerin sotilasjohto levitti valheellista tietoa, että saarrettujen saksalaisten joukkojen oli muka onnistunut päästä pois motista. Monet saksalaiset ottivat tuon tiedon vastaan sel-

ITSEMURHAPROPAGANDA
EI TEPSI

Sotavankina oleva 6. divisioonan jääkärikomppanian sa viimeksi palvellut kempelelainen suutari Arvi Korpela kertoo:

„Itsemurhapropaganda on muodissa Suomen armeijassa.

Kun mekin lähdettiin helmikuun 13 päivänä partioon, niin komppanian päällikkö kapteeni Mikkonen teroitti aivan erikoisesti sitä, että vangiksi ei saa antautua missään tapauksessa, vaan on mieluummin tapettava itsensä.

Mutta Mikkosen itsemurhapropaganda ei pystynyt miehiin. Meidänkin partioporukassa tehtiin sellainen päätös, että ennen sitä vangiksi antaudutaan kuin kuula kalloon vedetään. Niin kävikin. Tilanteen tultua minäkin painoin päästä kinokseen ja odotin, että minut korjataan. Niin näkyi tekevän upseerikokelas Salorantakin. Hänkään ei ampunut kuulaa kalloonsa, vaan nosti räpylensä pystyyn vangiksi antautumisen merkiksi.

Täällä sotavankueudessa Saloranta sanoi minulle, että hulluja olisimme olleet, jos olisimme noudattaneet Mikkosen kehotusta ja tappaneet itsemme.

vällä epäilyllä. He sanoivat: „Kyllä se tiedetään, että tärkeimpien henkilöiden onnistui suurella vaivalla pelastua motista lentokoneilla, mutta sotamiehet jätettiin oman onnensa nojaan”.

Lyhyitä uutisia

Pakokauhu Romaniassa

Turkkilainen lehti „Tan” sanoo:

Levottomuus on Romaniassa äärimmillään. Pakokauhu on vallannut maan. Varakkaat henkilöt ovat alkaneet kuumeisella kiireellä siirtää omaisuuttaan, ja pa itsekkin siirtyä pois Bukarestista. Viime päivinä Romaniassa pääkaupungista on paennut suuri määrä virkamiehiä.

Romaniasta saapuneet henkilöt kertovat, että monet korkeissa asemissa olevat romanialaiset ovat pakenemaan valmistuessaan alkaneet ostella arvoesineitä hyvin korkeasta hinnasta. Monet hallitusherrat pitävät sellään lentokoneita valmiina pakenemista.

Saksalaisvastainen liike
Unkarissa

Eri väestökerrosten keskuudessa Unkarissa kasvaa suutelmus saksalaisia miehittäjiä kohtaan. Debreczenissä linnoitustukin ja teiden rakentamiseen mobilisoidut ylioppilaat kieltäytyvät saapumasta kutsuntapaikoille. Ryhmä ylioppilaita tunkeutui opiston kansliaan, poltti kaikki mobilisoitujen nimiluettelot ja pakeni metsiin.

Tanskan isänmaanystävien
taistelu

Tanskassa jatkuu yhä saksalaisvastaiset sabotaashi- ja tuhoteot. Äskettäin räjäytettiin Nyborgissa kaupungin postilaiva Hyllerodin asemalla räjäytettävänä tavarajuna, joka oli lähettämässä Saksaan. Huhtikuun 5 päivänä poltettiin hitleriläisen UFA:n kuvayhtymän toimitalo.

Tanskalaisten isänmaanystävien hyökkäilyt saksalaisten heidän tanskalaisten lakijoutensa kimppuun ovat tulleet väijäjästyksien.

No 37
1944PUNAINEN ARMEIJA VALLANNUT
TARNOPOLIN JA JALTAN

Tarnopolin motti selvitetty. — 16.000 miestä tuhottu. — 2.400 vankia. — Uusi sillanpääasema Dniestrin länsirannalla.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAA:

Huhtikuun 15 päivänä Punaisen armeijan joukot valtasivat kiivaiden katutaisteluiden jälkeen TARNOPOLIN kaupungin ja suuren rautatiekeskuksen Ukrainassa. Tarnopol oli saksalaisten luojasti linnoittama tukikohta Lvovin (Lemberg) suunnalla. Tarnopolissa saarretun saksalaisen varuskunnan rippeet 16.000 miestä on täydellisesti tuhottu, paitsi 2.400 saksalaista sotamiestä ja upseeria, jotka antautuivat vangeiksi.

SEVASTOPOLIN suunnalla neuvostojoukot jatkoivat hyökkäystään vallaten yli 60 paikkakuntaa.

Huhtikuun 16 päivänä Punaisen armeijan joukot menivät KISHINEVIN suunnalla useissa kohdin Dniestrin yli vallaten sillanpääaseman sen länsirannalla.

Krimillä Punaisen armeijan joukot ovat jatkaneet hyökkäystään ja vallanneet JALTAN kuuluisan kylpyläkaupungin ja sataman Mustanmeren rannalla. Jalta oli saksalaisten tärkeimpiä puolustustukikohtia Krimin etelärannalla. Lisäksi on vallattu yli 40 muuta paikkakuntaa.

Saksalaisten tappiot etelässä

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON TIEDONANNOISTA

● Ukrainan 2:sen rintaman (marsalkka Konevin) joukot ovat hyökkäyksensä aikana tämän vuoden maaliskuun 6 päivän ja huhtikuun 15 päivän välisenä aikana tuhonneet ja ottaneet sotasaaliiksi: 169 vihollisen lentokonetta, 1.419 hyökkäysvaunua ja moottoritykkiä, 2.830 erikokoista tykkiä, 2.994 kranaatinheitintä, 5.750 konekivääriä, 560 panssariautoa ja panssarinkuljetusvaunua, 40.207 autoa sekä suunnattoman määrän muuta sotakalustoa.

Saksalaisten mieshukka on tänä aikana ollut 145.793 sotamiestä ja upseeria, joista on kaatunut 118.400 ja vangiksi otettu 27.393 miestä.

● Ukrainan 3:nnen rintaman (kenraali Malinovskin) joukot ovat maaliskuun 25 päivän ja huhtikuun 12 päivän välisenä aikana Bugin ja Dniestrin välisellä alueella tuhonneet ja ottaneet sotasaaliiksi: 443 hyökkäysvaunua ja moottoritykkiä, 952 erikokoista tykkiä, 11.708 autoa ja traktoria sekä suuret määrät muuta sotakalustoa.

Saksalaiset ovat menettäneet tänä aikana 37.480 sotamiestä ja upseeria, joista kaatuneina 26.800 ja vangeina 10.680 miestä.

Pellot odottavat
muokkaajiaan

Lähestyy kevään kiirein työkausi. Edessä ovat mitä tärkeimmät työt: lannanajo pelloille, aidaksien ja seipäiden valmistaminen, työkaluston korjaaminen j.n.e., ja heti niiden jälkeen kevättyöjen teko. Maamies, joka tahtoo, että hänen perheellään on syksyllä ja ensi talvena suuhunpantavaa, ei voi olla olematta huolissaan näiden töiden kohtalosta.

Mutta jo kahtena keväänä peräkkäin miehet ja hevoset ovat olleet „siellä jossakin”, pois kaukana kotipelloiltaan. Kaikki tämä siksi, että Hitler-Saksan asioilla kulkevat maan hallitusherrat johtivat Suomen sotaan, tempasivat talonpojan pois aurankurjesta ja ajoivat hänet onnettomaan sotaseikkailuun, herrojen anastuspyyteitä tavoittelemaan.

Nyt on kolmas kevät, kun suomalaisen talonpojan kotipellot odottavat kyntäjänsä ja kylväjänsä „sieltä jostakin”. Suomalainen talonpoika on vieläkin kaukana kodistaan, vieraalla asialla, vieraalla maalla, ja kevättyöt uhaavat jäädä jälleen tekemättä.

„Kyllä täällä olisi miehet tarpeen, kun apuakaan ei saa mistään”. „Työtä olis vaikka mihin tyyliin, mutta ei ole tekijöitä. Ja jos sattuu jonkun miehenkuvan saamaankin töihin, niin kohta on viljelyspäällikkö hänen niskassaan ja kiikuttaa hänet taasen toiseen paikkaan”.

Näin kirjoitetaan kotirintamalta. Mutta samaan aikaan maan

(Jatkuu 2. siv.)

Pellot odottavat muokkaajiaan

(Jatkoa 1. siv.)

parhaan miestyövoiman aika haaskataan Karjalan metsissä turhien linnoitustöiden tekemiseen, metsien lakaisemiseen, jonninjoutaviin „puhdetöihin“ j.n.e. Sillä työmäärällä, mikä noihin tolkkutomiin vouhotuksiin on hukattu, olisi muokattu kymmeniä tuhansia hehtaareja peltoja. Ei tarvitsisi ihmisten roikkua vaivaisten korttiannosten varassa eikä karjan märehäitä varpuja.

Jokaiselle on selvää, että näin ei voi enää pitemmälle jatkua. Mutta asiaa ei korjata vaikeomalla, että „kyllä se olisi kotonakin apu tarpeen“, ja että „milloin se tämäkin savotta loppune, jotta täältä pääsisi lopultakin itse kukin omia töitensä kotipelloille tekemään“, kuten monet sotamiehet kirjeissään omaisilleen kirjoittavat.

Joka ainoastaan vaikeoi, se ei pääse puuta pitemmälle. Ei vaikeoinnissa, vaan päättävässä joukkotoiminnassa on pelastus. Talonpoikaissotilaan pitää näytää, että hän on päättänyt päästä viljelemään maataan, auttamaan perhettään. Nyt on aika lähteä pois hävitystä sodasta, lähteä joukolla, komppanioiden, patjoonin ja rykmenttein.

„Saksalaisten löylytys etelä-Venäjällä on peloittava esimerkki“,

sanoo suomalainen sotamies

Eräs sotavanki JR 8:sta ker-
too:

„Mieliala rintamalla poikien keskuudessa ei ole kehattava. Punaisen armeijan hyökkäystä pelätään. Eikä se olekaan ihme, sillä saksalaisten löylytys etelä-Venäjällä on peloit-
tava esimerkki. Kaikesta huolimatta odotellaan venäläisten hyökkäyksen alkamista siinä luulossa, että kyllä sitä aina paeta ehtii.“

Suomalaisten sotamiesten olisi jo aika ymmärtää, että paon onnistuminen „tilanteen“ tultua ei suinkaan ole niin varmaa kuin moni luulee. Mainittakoon vain, että Punaisen armeijan joukot ovat vajaassa viikossa puhdistaneet suurimman osan Krimin niemimaasta. Hyökkäys oli niin yllättävä ja sen vauhti niin raju, että kymmenet tuhannet saksalaiset, jotka luulivat ehtivänsä

karkuun, ovat nyt vainajia. Ne noin 40.000 saksalaista ja romanialaista sotamiestä ja upseeria, jotka joutuivat Punaisen armeijan vangeiksi, voivat todistaa, että hyökkäävän Punaisen armeijan tieltä ei ole helppo ehtiä pois. He tiesivät tulevansa tuhoetuiksi, elleivät antaudu.

Karkuun tai sotavankuteen pääseminen „tilanteen“ aikana on onnenkauppaa. Se voi onnistua, mutta voi mennä vikaankin. Parempi on katsoa kuin katua. Viisas on se, joka karkaa tai tulee vapaaehtoisesti sotavankuteen hyvän sään aikana.

Sotavankien
nimiä ei
julkaista
ilman heidän
suostumustaan

PROPAGANDA-MIKKO NAURATTAA YLEISÖÄ

Nyt se Mikko Mäkinen muna-
si taas itsensä sotatilanekat-
sauksessaan t.k. 14 pnä. Se näet
ehätti julistamaan, että saksalais-
ten äkkilivohka Krimillä onkin
— „vapaaehtoista perääntymis-
tä“.

Tuon karkeampaa rienausta ei
saksanniparkojen kustannuk-
sella ole vielä kukaan harjoitta-
nut. Jollemme Mikon entisten
munausten perusteella tuntisi
hänen hämmästyttävää typeryyt-
tään, niin menisimme takuuseen
siitä, että Mikko on uusepeili,
suuri koiranleuka, joka vain

PAKINAA

tekeytyy hölmöksi
ja lykkää suus-
taan mainituilais-
ta pellowhöystet-
tä ihan piruut-
taan, saadakseen
saksannit lopullisesti naurun-
alaisiksi suomalaisten „liitto-
laisten“ silmissä.

Krimillä saatu selkäsauva on
saksannille niin paha tärsäys,
että ei edes emäleuhkija Hitler
ole kehdannut väittää sitä „va-
paaehtoiseksi perääntymiseksi“. Mut-
ta Mikko Mäkinen onkin
paatuneempi saksannin kuin
saksannin itse. Jos ei sika syö,
niin kyllä Mikko syö.

Ei siitä ole pitkäkäköä aikaa,
kun toinen saman sortin propa-
gandamikko, Vatanen nimeltään,
vaimoi ikivalansa sen puolesta,

että saksannin tulee puolusta-
maan Krimiä hyvin kauan, mi-
tämaks ijankaikkisesta hama-
ijankaikkiseen. Ja niinhän se on.
ettei saksannilla näin meidän
kesken sanoen ollut päässäkään
poikia erota aurinkoisesta, hede-
mällisestä ja rikkaasta Krimistä
— jossa on niin paljon pöllitä
— jossa on niin paljon ukkonen-
rähtiä ja alkoi hirmumyrsky, Pu-
naisen armeijan joukkojen yllä-
tävää ja ripeää hyökkäys, jota ko-
maailma seuraa jännittyneenä,
vanhurskaat ihailien, väärtä-
alla päin, pahoilla mielin. Vast-
silloin sai saksannin kypäpät al-
lensa, ja nyt se „oikasee linjoja“
pakokauhun vallassa, jättäen
jälkeensä aseensa ja varusteen-
sa, kenraalit livistävät karkuun
lentokoneilla ja heidän oman on-

Neuvostoliiton ilmavoimien suuri hyökkäys Romaniaan

Erään Pyhäjärveltä (O.I.)
kotoisin olevan 15. jalka-
väkiprikaatin sotamiehen
lausunto:

Paljonhan sitä Suomessa pu-
huttiin, että kiireellisten maa-
voimien aikana talonpoikaissotila-
lasketaan kotiväkeä aut-
amaan. Rikkaille talollisille on
järjestettykin työomia,
mutta köyhempien sotilaiden ko-
tiki on saanut jäädä oman on-
nensa nojaan.

Mikaili köyhemmille talonpoi-
kissotilaille annetaan työomia,
mutta useassa tapauksessa käy-
n, että heitä ei lasketakaan
työhön omille pelloille, vaan
siirretään työvoimalautakuntien
käytettäväksi, joten he joutuvat
autamaan rikkaille talollisille.

Näin on käynyt minullekin jo
koko keväänä perätysten,
mutta minua olisi tarvittu ki-
nästi kotonakin. Minun piti
pöskennellä kokonaista kaksi
kuukautta erään talollisen pel-
lolla. Työtä piti tehdä omilla
käteillä ja jalkineilla, sillä
kukaan ei ollut otettu siksi
palkkaa. Palkkaa talolliset ei-
vät maksaneet ja päivärahoja

nojaan jätetyt joukkonsa
joutuivat kymmenin tuhansin
Punaisen armeijan vangiksi...
Mutta Mikko ei ole moksis-
saan. Mitäpä Mikko tosiasiasta.
Ei pölpöytä vaan, että saksan-
neet perääntyvät „vapaaehtoi-
sista“.

Mikko ei kuitenkaan uskalt-
anut pysyä loppuun asti uskollis-
ena hupaisalle väitteelleen saksan-
naisen armeijan „vapaaehtoisesta livoh-
dasta“, vaan rupesti yks' kaks'
kyyliemään, kuten aasi ainakin.
Ei näet malttanut olla sanoa
käännettäväksi, että ei ne saksan-
neet sentään joka paikassa niin
karkuun palnele, pistää ne
käteillä vastaanikin ja vim-
matusti pistääkin. Tästä odotta-
masta käänteestä ällistyneet
sotamiehet olivat tietenkin ihmeis-

Neuvostoliiton ilmavoimien suuri hyökkäys Romaniaan

Huhtikuun 17 päivää vas-
ten yöllä neuvostoliittolaiset
kaukopommitajat tekivät
suuren hyökkäyksen Galatzin
rautatiekeskusta ja jokisata-
maa vastaan. Pommitus al-
heutti paljon tulipaloja ja
voimakkaita räjähdysisiä. Tu-
lipalot ovat saaneet valtaansa
huomattavan osan rautatie-
keskusta, on palanut sotilas-
junia ja vihollisen sotatarvi-
kevarastoja. Havaittiin täys-
osumia laivoihin. Kahdessa
laivassa tapahtui voimakkaita
räjähdysisiä. Lentokoneet pa-
lasivat kaikki lähtökohtaansa.

maksettiin ainoastaan yhdeltä
työkuukaudelta. Kun jäin työhön
kotipellolle, niin työvoimalauta-
kunnasta lähetettiin heti varoit-
us ja uhkaus yksikköön lähettämi-
sestä.

Tietenkin tällainen kiero suhi-
tautuminen köyhiin talonpoikaissotila-
ihin on saanut heissä al-
kaan paljon pahaa verta. Työ-
voimaa ne tarvitsevat köyhem-
pienkin pelloille. Ja elleivät köy-
hemmät talonpoikaissotilaat ala
joukolla puolustamaan oikeuk-
siaan, niin jäävät peltotyöt tä-
näkin keväänä heikkovoimaisen
kotiväen hartioille.

sään, että mitäs se saksannin
sitten oikein ämpyllee, miksi se
vastaan haraa, kun se kerran on
päättänyt vapaaehtoisesti pe-
rääntyä. Mutta Mikolla oli tä-
männä kysymyksen varalle vas-
taus valmiina. Jaa, sanoi Mikko,
se on sillä lailla, että Punainen
armeija hyökkää niin nopeasti,
että saksalaiset eivät ehdi niin
vikkelästi alta pois, ja siinä me-
nee napit yhteen...

Mutta, ei tuo vielä mitään.
Annahan ollakaan, niin Mikko
otti ja teki koko 180 asteen
käännöksen ja rääkäsi, että ei
sitä niin vaan suosista Krimiltä
lähdetä, ja jos sitä pitäneeekin
perääntyä, vaikka Sevastopoliin
asti, niin siellä ainakin pannaan
kampoihin. Niin että ei se vapaa-
ehtoinen perääntyminen mitään

Odessa

Lähes kolme kuukautta saksan-
lais-romaniaiset joukot piiritti-
vät Odessaa syksyllä 1941, en-
nenkuin heidän onnistui se val-
lata. Melkein puoli Romanian
armeijaa oli heitetty tätä neu-
vostokaupunkia vastaan. Mene-
tettyään neljännesmiljoonaa
miestä, vihollinen astui kaupun-
kiin ja silloinkin vasta sen jäl-
keen, kun Odessa oli evakuoitu
Punaisen armeijan ylipäällystön
käskyn mukaan.

Nyt neuvostojoukot valtasivat
Odessan takaisin hitleriläisiltä
muutamassa päivässä. Punaisen
armeijan isku oli niin nopea, et-
tä vihollinen ei ehtinyt kuljettaa
edes sotakalustoaan kaupungista,
ja neuvostojoukkojen käsiin jäi
suunnaton määrä ampumatar-
vikkeita ja aseistusta. Tuhannet
saksalaiset ja romanialaiset sotilaat
löysivät hautansa Odessan
luona tahi hukkuivat Dniestrin
liejuun yrittäessään pelastua pa-
kenemalla.

Odessa on ensiluokkainen sa-
tama Mustanmeren rannalla ja
sen valtaamisella on hyvin suuri
merkitys Punaisen armeijan
hyökkäystoimien edelleen kehit-
tämiseksi etelässä. Neuvosto-
joukoille avautuu nyt tie Ro-
manian sisäosiin.

vapaaehtoista perääntymistä ole-
kaan.

Tästä häränpölystä sai Mikon
leuhkiminen entistä nauretta-
vamman käänteen, ja viimeinen
villitys tuli pahemmaksi kuin en-
simmäinen.

Saksannin muna-
telutantereella, ja saksannin
hävittyä asiaa puolustelevalta pro-
pagandamikot munaavat itsensä
suullaan. Sellaista se on tämä
maailman meno. Saksannin ei
nyt kerta kaikkiaan mahda sille
mitään, että se saa tuta lähte-
neensä tappeluun parempansa
kanssa. Pöljän pöljät Mikko
Mäkitset eivät taas mahda mi-
tään omalle aasimaisuudelleen.

Taavetti Tietäväinen.

Suomalaisia sotavankeja Neuvostoliitossa

Sotamies Hugo Pajunen.

Sotamies Aatto Tähtinen.

Rotanhännätkin sotapropagandan palveluksessa

Viime syksystä lähtien ovat JR 56:n viskaalit panneet liikkeelle konsteja jos toisiakin, saadaksen pojat käyttämään kaiken joutoaikansa — rottajahtiin. Kun sotamies luovuttaa 30 rotanhännän pataljoonan esikuntaan, luvataan hänelle siitä yksi päivä „kuntoisuuslomaa“. Kukaan ei vielä tähän mennessä ole saanut ainoatakaan päivää tuota „rottaloma“.

Pojat alkavatkin vähitellen huomata, että tuon rottajahdin tarkoituksena ei suinkaan ole lisälomien hankkiminen pojille eikä edes rottien hävittäminen, vaan että se onkin ihan ilmetty propagandakikka.

Pojat pannaan jahtaamaan rotia sitä varten, ettei heillä olisi aikaa ajatella sitä rotanloukkua, jossa he itse ovat, jatkaessaan sakemanniin hävittyä sotaa.

Jos sotamiehen huomio saadaan keskitetyksi rotanhäntään, johdetuksi pois yleisistä asioista, Saksan armeijan tappioista ja Hitlerin vasallina kulkevaa Suomea odottavasta surullisesta kohtalosta, niin silloin propaganda-

huijarit iskevät toisilleen silmää riemuiten: „sellaista jyskää sen tykinruoan pitää ollakin“.

Rotanjahti, metsänlakaisemiset, tarpeettomat linnoitustyöt, huvimajojen rakentamiset suurille viskaaleille ja jos jonkinlaiset puhdetyöt kuuluvat siihen samaan propagandavouhotukseen, jonka tarkoituksena on sotamiesten tylsistyttäminen. Kuvaavaa on, että esim. n.s. puhdetyöhomman takana on laitos, jonka nimikin kuuluu: Propaganda-aseveljet.

Suomalaiset sotilaat!

PUNAISEN ARMEIJAN YLIPÄÄLLYSTÖN 11.6.1943 ANTAMAN PÄIVÄKÄSKYN N:o 1470 PERUSTEELLA VAPAAEHTOISESTI SOTAVANGEIKSI ANTAUTUNEILLE MYÖNNETÄÄN SEURAAVAT ETUISUUDET:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat erittäin suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammattityön valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämässä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi muuhun maahan johon sotavanki haluaa, heti sodan päätyttyä.

Ulkomaiden lehdistö saksalaisten katastroofista Krimillä

Amerikan lehdistö ja radio nostavat laajasti Punaisen armeijan voittoja Krimillä. San Franciscoon radioaseman poliittinen havainnoitsija lausuu, että Krimille jääneet saksalaiset ja romanialaiset joukot saivat Hitleriltä käskyn kestää tahi kuolla. He kykenivät täyttämään vain jälkimmäisen puolen tuosta käskystä. Mutta Hitlerin sotilashaluavat nyt paljon vähemmän kuolla kuin aikaisemmin. Yhteensä vainoitsija edelleen, „eivät rauhaa Mustanmeren rannikolla Krimin suurin satama ja tukikohta Sevastopol on täydellisesti saartorenkassa.“

„Pakenevat saksalaiset ja romanialaiset joukot“, lausuu havainnoitsija edelleen, „eivät rauhaa Mustanmeren rannikolla Krimin suurin satama ja tukikohta Sevastopol on täydellisesti saartorenkassa.“

Venäläiset hyökkäilevät saksalaisten satamia vastaan Mustanmeren rannikolla aina suuren romanialaiseen tukikohtaan Konstantsaan asti, josta laivastossa ja puolessa viikossa otettiin 10.680 vankia. Krimillä, jossa lyötyjen saksalaisten joukkojen rippeet on suljettu ahtaalle Sevastopoliin, on kuolleet 40.000 vankia.

Näin suuri sotavankien lukumäärä on ennen kaikkea todistus Punaisen armeijan hyökkäyksen nopeudesta, sen kenraalien ylimmaisesta sotataidosta ja kaikkien sen sotilaiden korkeasta taistelumoraalista. Etenevät Punaisen armeijan joukot kaappaa pihteihinsä vihollisen joukko- ja taistelun toisensa jälkeen, jotta sen joko tuhoutumaan tai antautumaan vangiiksi. Mutta saksalaisten ja varsinkin saksan vasallarmeijain sotilaiden yhä kasvava haluttomuus seurastuttaa itsensä sodassa, josta on auttamattomasti hävitty ja joka jatkamisella voidaan korjataan lykkäti hiukan tuonnem-

(Jatkuu 2. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Lauantaina
huhtikuun 22 pnä

Joukkoantautumisen sotavankeuteen

Erikoista huomiota ansaitseva on itärintaman eteläosan taisteluissa, jotka ovat muodostuneet todelliseksi tukemistaisteluiksi romanialaisille fascistiarmeijoille, on saksalaisten ja romanialaisten sotavangiksi.

Lehtemme viime numerossa esitettyjen virallisten tietojen mukaan ovat Bessarabiassa ja Romanian alueella toimivat maršalkka Konevin joukot maaliskuun 6 ja huhtikuun 15 päivän välisenä aikana ottaneet vangiksi 27.393 saksalaista sotavangista ja upseeria, kun taas Odessan suunnalla toimivat kenraali Malinovskin joukot ovat kahdessa ja puolessa viikossa ottaneet 10.680 vankia. Krimillä, jossa lyötyjen saksalaisten joukkojen rippeet on suljettu ahtaalle Sevastopoliin, on kuolleet 40.000 vankia.

Näin suuri sotavankien lukumäärä on ennen kaikkea todistus Punaisen armeijan hyökkäyksen nopeudesta, sen kenraalien ylimmaisesta sotataidosta ja kaikkien sen sotilaiden korkeasta taistelumoraalista. Etenevät Punaisen armeijan joukot kaappaa pihteihinsä vihollisen joukko- ja taistelun toisensa jälkeen, jotta sen joko tuhoutumaan tai antautumaan vangiiksi. Mutta saksalaisten ja varsinkin saksan vasallarmeijain sotilaiden yhä kasvava haluttomuus seurastuttaa itsensä sodassa, josta on auttamattomasti hävitty ja joka jatkamisella voidaan korjataan lykkäti hiukan tuonnem-

Saksalaiset lahtavat omia „liittolaisiaan“

Romanialaisten upseerien kertomus

Krimillä Punaisen armeijan vangiksi joutuneet 3. romanialaisen vuoristojääkäridivisioonan 12. pataljoonan 2. ja 3. kompanian komentajat kapteenit Lazarescu ja Georgiu kertovat: „Saksalaiset pettivät meidät. Kun tuli tiukka paikka, niin he pakottivat romanialaiset jäämään tulen alle ja itse pakenivat. Monilla lohkoilla romanialaisia käytettiin jälkivarmistusjoukkoina. Romanialaisten selän taakse sijoitettiin saksalaisia konepistooli- ja konekiväärimiehiä. Jos romanialaiset yrittivät siirtyä Punaisen armeijan puolelle tahi perääntyä, niin hitleriläiset avasivat tulen omia „liittolaisiaan“ vastaan.

Alussa mekin kyllä peräännyimme yhdessä saksalaisten kanssa. Mutta kun venäläiset saavuttivat kolonnamme, niin saksalaiset nousivat nopeasti autoihin. Osa romanialaisia upseereita ja sotamiehiä yritti samoin päästä autoihin. Silloin saksalaiset avasivat konekiväärin tulen meitä kohti. Romanialaiset tarttuivat myös aseisiin. Kummallakin puolella oli kaatuneita ja haavoittuneita. Saksalaisten onnistui lähteä autoilla pakoon, mutta monia heistä me tapasimme seuraavana päivänä sotavankien joukossa. Jäätyään yksin romanialaiset tekivät padoistaan valkoisia lippuja ja kun venäläisten hyökkäysvaunuja tuli näkyviin, niin toinen ja kolmas komppania antautuivat kokonaissuudessaan vangeiksi“.

Itärintamalta

SEVASTOPOL

Vallattuaan Balaklavan kaupungin Krimillä Punaisen armeijan joukot ovat puristaneet saksalaiset ja romanialaiset miehittäjät pienelle alueelle Sevastopolin luona. Punaisen armeijan tykistö tulittaa saksalaisten käsiin jääneitä asemia. Mustanmeren laivaston ilmavoimat antavat keskeytymättä iskuja Sevastopolin ja Romanian satamien väliä kulkeville vihollislaivoille. Yksistään huhtikuun 18 päivänä upotettiin 4 kuljetuslaivaa ja 1 hävittäjäalus.

Saksalaisten hyökkäykset Narvan luona lyöty takaisin

Narvan lounaispuolella saksalaiset ovat hyökänneet Punaisen armeijan sillanpääasemaa vastaan Narva-joen länsirannalla. Tykistövalmistelun jälkeen siirtyivät voimakkaat saksalaiset jalkaväkijoukot hyökkäysvaunujen ja moottoroitujen tykkien tukemina rynnäkköön.

Hitleriläiset nähtävästi luulivat yhdellä iskulla musertavansa Punaisen armeijan puolustuslinjat, mutta pettyivät. Neuvostoturit ottivat hyökkäävien saksalaisten kolonnat vastaan tuhoisalla konekivääri-, tykki- ja kranaatinheitintulella pakottaen vihollisen perääntymään.

Tässä taistelussa Narvan luona tuhottiin noin 2.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Joukkoantautumi- nen ...

(Jatkoa 1. siv.)

maksi Hitleriä ja hänen rikostovereitaan odottavan tilinteon päivää.

Tältä pohjalta ovatkin ymmärrettävissä lukuisat viime viikkoina sattuneet tapaukset, jolloin saksalaiset ja romanialaiset sotilaat ovat antautuneet vangeiksi järjestettyinä joukkoina, upseereineen ja esikuntineen. Niin oli laita Odessan pohjoispuolella Razdelnajan mottia selvitettyä huhtikuun alussa, jolloin otettiin vangiksi 3.200 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Kokonaiset joukkoyksiköt antautuivat järjestyneesti vangeiksi. Sama ilmiö joistui monin kerroin laajemmassa mittakaavassa Krimin taisteluissa, joissa saksalaiset ja romanialaiset antautuivat vangeiksi kokonaisin pataljoonin ja rykmenteinkin.

Erikoisen halukkaita ovat antautumaan Punaiselle armeijalle romanialaiset sotamiehet. Lehtemme tässä numerossa esitämme sotavangeiksi antautuneiden romanialaisten upseerien lausuntoja siitä, kuinka raakalaismaisiin toimenpiteisiin saksalaiset ovat ryhtyneet romanialaisia „liittolaisiaan“ vastaan, estääkseen näiden joukkoantautumisen Punaisen armeijan vangeiksi.

Suomalaisilla sotilailla on täysisyy olla varuillaan, etteivät saksalaiset mannerheimiläisine renkeineen pääse valmistamaan heille romanialaisten sotamiesten kohtaloa: ajamaan heitä teurastukseen heidän selkäänsä suunnattujen saksalaisten konetuliaseiden voimalla. Suomalaiset sotamiehet voivat välttää tuolta kohtalolta, jos eivät vitkastele, vaan ajoissa antautuvat joukolla Punaisen armeijan vangeiksi.

MISSÄÄN TAPAUKSESSA EI SUOMALAISILLA SOTILAILLA OLE MUUTA VALINNAN VARAA KUIN JOKO VIIPYMÄTÖN POISLÄHTÖ NEUVOSTOMAALTA, SOTAVANKEUS TAI KUOLEMA.

Mitä etelässä tapahtuu?

Maaliskuussa ja huhtikuun ensimmäisen puoliskon aikana Punaisen armeijan joukot ovat ylittäneet taistellen 4 suurta vesiestettä: Bug-, Dniestr-, Prut- ja Seret-joen; puhdistaneet vihollisjoukoista useita alueita Bessarabiassa ja siirtäneet sotatoimet Romanian alueelle; tulleet Karpaattien juurelle ja edelleen Tshekko-Slovakian rajalle; vapauttaneet Odessan kaupungin, tärkeän sataman Mustanmeren rannalla; saartaneet ja tuhonneet Hitlerin kokonaisia armeijoita Ukrainassa; puhdistaneet romanialaisista ja saksalaisista miehittäjistä suurimman osan Krimin niemimaata; ottaneet taisteluissa yli 100.000 vankia.

UPSEERIT VARASTAVAT SOTAMIESTEN MUONIA

Eräs JR 8 1. pataljoonan lähettiryhmän entinen sotamies kertoo:

„Pataljoonan komentaja kapteeni Rajasaari kielsi meitä hakemasta ruokaa yleisestä keittiöstä itselleen, pastori Viitasaaarelle, luutnantille Haloselle, Skipparille, Pitkäselle ja Kakolle määräten ottamaan muonat suoraan komppanian muona-Mikolta ja valmistamaan ruuan itse. Lain mukaan kuuluu upseereille samanlainen muona kuin sotamiehillekin, mutta muona-Mikko antoi upseereita varten runsaalla kädellä perunoita ja muita vihanneksia sekä lihaa, rasvaa ja leipää punnitsematta, niin paljon kuin tarvitsi. Tietysti tämä tapahtui komppanian yleisen keittion kustannuksella.

Tällä tavalla saivat upseerit syödä rasvaista ja hyvää ruokaa niin paljon kuin jaksivat. Pojat kyllä tiesivät sen, että upseereita syötetään heidän kustannuksellaan ja siitä oli ainaista murinaa. Mutta se on jo nähty, että murinalla ei asia parane. Korjaus voi tulla vain sillä ehdolla, että sotamiehet nousevat puolustamaan oikeuksiaan sakilla, ja käyvät kovin käsin kiinni sotamiesten muonia varasteleviin up-

„Menköön saksammi omaan maahansa tapattamispropagandaansa harjoittamaan“

Suomalaisille sotamiehille tyykätään kovasti suomen kielellä ilmestyvää saksalaisten rintamalehteä „Signaali“. Siinä leuhkitaan aina vaan Saksan armeijan „suurista voitoista“, vaikkei saksalaisilla ole enää puoleentoista vuoteen ollut muuta kuin selkasaunoja.

„Signaali“-lehden jutut ovat kaikki toinen toisensa kaltaisia. Niissä uskotellaan, että vaikka Punainen armeija onkin vallannut takaisin uusia kaupunkoja ja kyliä, niin ei se muka merkitse Saksan armeijalle tappiota, vaan voittoa, koska tällä keinolla on saatu lyhennettyä rintamalinjaa. Tuollaisia „viisauksia“ lehtiessään pojat viroilevatkin, että minkä takia niitä linjoja enää niin pitkälle venytettiin, eikä kun olisi alunperin pysytty niillä lyhyillä linjoilla!

Niin että kömpelöä se on saksalaistenkin propaganda, vaikka ne pitävätkin itseään propagandamestareina. „Menköön saksammi omaan maahansa tapattamispropagandaansa harjoittamaan“, sanovat pojat.

JR 48 sotamies, yllilokko

Matti Valkama.

seereihin ja heidän rikostoverinaan hääriviin muona-Mikolhin“.

Talonpoikaissotilaat!

Kevät tekee tuloaan. Huoli ja murhe kevättöiden kohtalosta painaa teidän omaistenne mieltä. Teidän kotivainionne odottavat muokkaaajiaan. Entuudestaan tiedätte, että vanhusten, naisten ja lasten voimilla eivät peltotyöt tule kunnolla tehdyiksi. Kaupunkipaikoista maalle raahattua pakkotyövoimaa ei riitä köyhien pelloille, eikä siitä olisi siellä mitään hyötyäkään, sillä eihän köyhillä ole käytettävinnään suojeluskuntalaisia ja poliiseja orjateina.

Saksa on menettänyt Ukrainan, „Euroopan vilja-aitan“. Se on menettämässä kaikki muutkin anastamansa vilja-alueet. Sieltä ei siis ole leipää odotettavissa.

Tuntien teidän levottomuutenne perheittenne jokapäiväisen elävän suhteen, Helsingin herrat ovat panneet propagandaveijarinsa rauhoittamaan teitä uskotteluilla, että „kyllä kotona kaikki peltotyöt tehdään“, samaan aikaan kun sensuuriurkkijat ovat saaneet tehtäväkseen pimittää teiltä kodeistanne lähetetyt hätälaulut.

Älkää antako Saksan kätyreitten johtaa itseänne harhaan. Todellisuudessa riippuu teistä itsestänne, onko perheillänne ensi syksynä ja talvena mitään suuhunpantavaa. Älkää tyytykö siihen, että kukin erikseen anotte työloimia. Vaatikaa niitä joukolla! Se tehoaa. Jos ei vaatimuksin vastata hyvällä, niin panka kova kovaa vastaan ja lähtekää omin lupinne!

KUKA SAA TYÖLOMIA?

Sotamies Heikki Olavi Pirkkasen kirje 5. jääkäripataljoonan pojille.

Minä ymmärrän, että näin kevättyövoimien alkaessa teitä, miehenkin kaikkia maalta kotoilevia, askarruttaa kysymys, että kukahan on taas se onnellinen, joka saa työloman ja pääsee kotiin omaisiansa auttamaan. Saatte olla varmat, että jollei ole villijelijät osaa itse puolustaa, niin edessänne on taas juttu kuin aikaisemminkin. Loma saavat vain suojeluskuntalaiset ja suurtalonpojat, jotka ovat ajokaan tehdä mitään töitä, kunhan vain pääsevät omaan maahansa harjoittamaan „sotamiehenä“ harjoittamaan, se on todellisen tarpeen, vaan kauden perusteella. Antoihan „viljelysloman“ suojeluskuntalaiselle Oiva Lahtiselle ja puutarhailijalleen omistajan Pekka-pankille, joilla ei ole senttiä maata.

Saatte olla varmat, että „työlomien“ saajien joukossa ovat taas tänäkin vuonna eurajokelainen Juuso Rauala sekä Kuopion puolesta kotoisin oleva Armas Kröger y.m. suurtalolliset. Tämänkin kevään aikana saatte varmaan kuulla Raualan tapaisten leuhkijoitten kertomuksia siitä, etteivät he lomalla ollessaan tehneet töitä, vaan juopotelivat ja pelailivat rintamamies-ten vaimojen ja morsiamien kanssa, joita virkavalta lähettää pakkotöihin heidän kotitaloihinsa.

Minä muistan hyvin kun Kröger „työlomalta“ palattuaan hännäli meitä kalakukoillaan ja muilla herkuillaan, kehuu, että ne ovat teidän akkojenne leipomia.

Kyllä se pojat on niin, että jos tänä vuonna haluatte päästä osalliseksi kotitalojenne kevättöihin, niin pankaapa aikaisempi päätöksenne täytäntöön ja lähtekää kotianne omin nokkinne.

SOTAVANKIEN KIRJEITÄ OMAISILLEN

Rouva Lilja Sauna-aho,
Pietarsaari, Puutarhakatu 4.

Rakas vaimoni!

Rakkaat terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Jouduin venäläisten vangiksi jo syyskuussa 1941. Sillä tavalla se sotahomma katkesi minulta onneksi alvan alkuunsa. Nyt olen ollut jo yli kaksi vuotta täällä sotavankileirillä. Meistä sotavangeista pidetään täällä sekä ruuan että vaateen puolesta oikein hyvää huolta. Töissä olen käynyt vastaassa niinkuin rauhan aikana. Emmekä me täällä vangeiksi itseämme muutenkaan tunne.

Lämpimin terveisin Sinulle, Taistolle, Orvokille, Untamolalle ja Voitolle.

Eino.

Stm. Eino Sauna-aho,
Kevytosasto 21 3. kompp.

Tobias Tähtinen,
Varpanen, Valtala.

Heipä hei kotiväki!

Parhaat terveiseni taas pitkästä aikaa ja hauskaa kevättä. Minä piirrän nämä rivit täältä sotavankiudesta, jonne jouduin helmikuun 19 päivänä. Olen terve ja aikani menee pikkujalalleen. Toivon että ajattelisitte pikaista tapaamistamme, joka toteutuu sodan loputtua.

Poikanne Aatto.

Sotamies Aatto Tähtinen,
JR 13 3. pataljoonan konekiväärikomppania.

Neiti Kyllikki Laaksonen,
Viitasaari kk.

Rakas Kyllikki!

Lämpimät terveiseni saapukoot luoksesi sinne Viitasaarelle. Olet varmaan odottanut kirjetäni jo monta päivää. Jouduin sotavangiksi, joten minulta loppui sota ja tulen vielä näkemään sinut, kun palaan elävänä ja terveenä luoksesi.

Kirjeenvaihtoystäväs!

Hugo.

Sotamies Hugo Pajunen,
1 Kpk 4861.

SAKSMANNI KYLPEE...

Krimin niemimaa on mainio kylpyläpaikka. Mutta mainio on myöskin se „hoito“, jota Punaisen armeijan joukot parastaikaa antavat kutsumattomille saksalaisille ja romanialaisille „kylpyvieraille“. Ensin kuuma löyly ja sitten kylmä kylpy Mustanmeren aalloissa — jos herrasväki ei halua oikeista koipiaan kuivalla maalla tai nostaa räpylöitään pystyyn antautumisen merkiksi.

Joka tapauksessa on saksmannin kylpysezonki Krimillä päättymässä.

KIRVELEE SE...

Erikoisen arka paikka Hitlerin päämajalle, samoin kuin sen propagandahaaraliikkeenä toimivalle Suomen Tietotoimistollekin näyttää olevan kysymys niistä motteista, joita saksalaisille joukoille itärintamalla on viime kuukausien kuluessa niin kosolti järjestetty (Kirovogradin motti, Nikopolin motti, Korsunin motti, Razdelnajan motti, Tarnopolin motti j.n.e.).

Kun Saksan päämajan on mahdollonta salata joukkojensa peräännymistä, koettaa se ottaa „revanssia“ salaamalla joukkojensa hirvittävät tappiot, varsinkin motit. Arvaahan tuon! Ei mikään paljasta niin pahasti Saksan sodanjohdon kykenemättömyyttä ja laaytnäköisyyttä kuin se, että se tämän tästä jättää

joukkonsa pussiin. Se on niin nolo juttu, että siinä ei voi enää kuurata kannuksiaan muulla kuin häikäilemättömällä valehtelemisella.

Viimeisimpiin tämän sortin valheisiin kuuluu se saksalainen valhe, että heidän muka onnistui vastahyökkäyksellä pelastaa Tarnopolin mottiin joutunut varuskuntansa. Totuus on se, että Tarnopolissa saarettun saksalaisen varuskunnan rippeet, 16.000 miestä, tuhottiin täydellisesti, paitsi 2.400 sotamiestä ja upseeria, jotka antautuivat Punaisen armeijan vangeiksi.

Huonosti ovat Saksan päämajan asiat, kun sen täytyy epätoivossaan koettaa valehdella kaatuneet sotilansa eläviksi!

Totuus hermostuttaa Mannerheimin upseereita

Eräs RJP 43. komppanian sotamies kertoo:

„Viime vuoden syyskuussa kuuntelimme vangiksi joutuneen sotamiehen Lappeteläisen puhetta. Kuuntelun häiritseksi avattiin meidän puolella kranaatinheitintuli. Mutta tulta johtanut upseeri otti hermostuksissaan väärän suuntauksen ja kranaatit putoilivat meidän asemiimme. Tässä keskityksessä kaatui joukkueen johtaja värikkö Sorjonen ja yksi sotamies. Kolmesta haavoittuneesta tunsin Valdenin ja Närhin.

Noin ne herrat pelkäävät totuutta suomalaisen sotavangin suusta, että menevät aivan poh suunniltaan“.

Sattui arkaan kohtaan

Kuten tunnettua, Englannin ja Amerikan hallitukset ovat vaatineet Ruotsilta ja muilta puolueettomilta mailta eraiden tarvikkeiden viennin lopettamista Saksan sotateollisuutta varten. Tämä oikeudenmukainen toimintapide ei ole ollut mieluinen fascisti-Saksan liittolaisille. „Ilkka“ paljasti Suomen hitleriläisten hermostaneisuuden yrityksen luonnehtia tätä liittoutuneiden päättävää askelta „puolueettomien paerutamiseksi“.

Ei ole vaikea käsittää, mistä „Ilkan“ saapasta puristaa, kun muistaa, että Suomi on koko sodan ajan saanut Ruotsista teollisuustavaroita ja elintarvikkeita, joita Hitlerin suomalaiset apurit ovat käyttäneet rikollisessa sodassaan Neuvostoliittoa vastaan.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
huhtikuun 25 pnäNEUVOSTOLIITON JA SUOMEN
VÄLISISTÄ SUHTEISTA

Sanomalehtimiesten vastaanottotilaisuus Neuvostoliiton
Ulkoasiain kansankomissariaatissa

Huhtikuun 22 päivänä Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissarin sijainen A. J. Vyshinski teki Neuvostoliiton ja ulkomaiden sanomalehdistön edustajien vastaanottotilaisuudessa Ulkoasiain kansankomissariaatissa seuraavan ilmoituksen:

„Kuten jo on tunnettua aikaisemmin julkaistuista Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatin Tiedotustoimiston tiedonannoista, Suomen Hallitus päätyi tämän vuoden helmikuun puolivälissä Neuvostohallituksen puoleen ehdotuksella al-

lehtineet Ruotsilta ja muilta puolueettomilta mailta eraiden tarvikkeiden viennin lopettamista Saksan sotateollisuutta varten. Tämä oikeudenmukainen toimintapide ei ole ollut mieluinen fascisti-Saksan liittolaisille. „Ilkka“ paljasti Suomen hitleriläisten hermostaneisuuden yrityksen luonnehtia tätä liittoutuneiden päättävää askelta „puolueettomien paerutamiseksi“.

Ei ole vaikea käsittää, mistä „Ilkan“ saapasta puristaa, kun muistaa, että Suomi on koko sodan ajan saanut Ruotsista teollisuustavaroita ja elintarvikkeita, joita Hitlerin suomalaiset apurit ovat käyttäneet rikollisessa sodassaan Neuvostoliittoa vastaan.

Maaliskuun 1 päivänä julkais-
Neuvostoliiton aselevoneh-
sisälsivät tunnetut
kohtaa. Kun Suomen Hal-
Neuvostoliiton

ehdot, niin sille ilmoitettiin, että jos Suomen Hallitus suostuu hyväksymään nämä ehdot, niin Neuvostohallitus on valmis ottamaan vastaan Moskovassa Suomen edustajat neuvotteluja varten konkreettisen sopimuksen solmimisesta.

Neuvostoliiton aselevonehtojen johdosta antamassaan vastauksessa, joka maaliskuun 8 päivänä jätettiin Neuvostoliiton Tukholman Lähetystölle, Suomen Hallitus ilmoitti:

„Suomen Hallitus, joka vakaasti pyrkii palauttamaan mitä lyhyimmässä ajassa rauhalliset suhteet Suomen ja Neuvostoliiton välille, on huolellisesti tutkinut Neuvostoliiton Suomelle esittämät aselevonehdot.

Suomen Hallitus on tietoinen siitä, että sitä varten, jotta Suomi voisi aselevon solmimisen jälkeen jäädä puolueettomaksi, on välttämätöntä, että sen alueella ei ole sotaikäyväälle maalle kuuluvia ulkomaalaisia sotajoukkoja. Tämä kysymys on kuitenkin niin monimutkainen, että se vaatii yksityiskohtaisempaa käsittelyä. Suomen Hallitus haluaa sen vuoksi ehdottaa aletavaksi neuvottelut siinä mielessä, että suomalaisilla olisi mahdollisuus selittää kantansa tähän ja muihin kysymyksiin, jot-

ka johtuvat Neuvostohallituksen esittämistä aselevonehdoista“.

Tätä vastausta Neuvostohallitus piti epätyydyttävänä. Siitä ilmoitettiin Suomen Hallitukselle, jolloin sen huomiota kiinnitettiin siihen seikkaan, että kuusi kohtaa käsittävät Neuvostoliiton aselevonehdot, jotka oli jätetty herra Paasikivelle, ovat kaikkein vähimmät perusehdot, ja että ainoastaan Suomen Hallituksen hyväksyessä nämä ehdot voivat Neuvostoliiton ja Suomen väliset neuvottelut sotatoimien lopettamisesta olla mahdolliset. Tiedottaessaan tästä Suomen Hallitukselle Neuvostohallitus ilmoitti, että se tulee odottamaan myönteistä vastausta viikon kuluessa, jonka jälkeen Neuvostohallitus katsoo, että suomalaiset haluavat pitkittää neuvotteluja jossakin käsittämättömässä tarkoituksessa ja hylkäävät Neuvostoliiton ehdot.

Maaliskuun 17 päivänä Suomen Hallitus esitti Neuvostohallitukselle vastauksensa, jossa sanottiin:

„Suomen Hallitus, joka edelleenkin vakaasti pyrkii palauttamaan rauhalliset suhteet ja haluaa alkaa neuvottelut, ei kuitenkaan voi etukäteen julistaa hy-

(Jatkuu 2. siv.)

väksyvän kysymyksessä olevia ehtoja, jotka koskevat koko kansakunnan olemassaoloa, saamatta edes täyttä varmuutta niiden ehtojen tulkittamisesta ja niiden merkityksestä.

Sitä huolimatta, että tämä Suomen vastaus oli itse asiassa kielteinen, Neuvostohallitus katsoi mahdolliseksi ilmoittaa Suomen Hallitukselle seuraavaa:

1. Neuvostohallitus ei ole mitään sitä vastaan, että Suomen Hallitus lähettää yhden tai useampia edustajiaan saamaan Neuvostohallitukselta Neuvostoliiton aselevonehtojen tulkinnan.

2. Neuvostohallitus katsoo, että Moskova olisi sopivin paikka, missä Suomen Hallituksen edustajat voisivat saada kaikkein täydellimmän tulkinnan.

Maaliskuun 26 päivänä Moskovaan saapui Suomen Hallituksen edustajisto, johon kuuluivat Paasikivi ja C. Enckell. Maaliskuun 27 ja 29 päivinä Suomen edustajat kohtasivat Neuvostohallituksen edustajat V. M. Molotovin ja V. G. Dekanozovin.

Mielipiteiden vaihdon tuloksesta Neuvostoliiton ja Suomen edustajain välillä Suomen edustajistolle jätettiin seuraavat Neuvostohallituksen rauhanehdotukset Suomelle:

„1. Suhteiden katkaiseminen Saksaan ja Suomessa olevien saksalaisten sotajoukkojen ja laivojen internoiminen tahi suhteiden katkaiseminen Saksaan ja saksalaisten sotajoukkojen ja laivojen karkoittaminen Suomen alueelta viimeistään huhtikuun loppuun mennessä.

Kummassakin tapauksessa Neuvostohallitus voi antaa Suomelle apua aseellisilla voimillaan.

2. Neuvostoliiton ja Suomen välillä vuonna 1940 solmitun sopimuksen uudelleen voimaan saattaminen ja suomalaisten joukkojen vetäytyminen vuoden 1940 rajoille, mikä toteutetaan asteittain huhtikuun aikana.

3. Neuvostoliittolaisten ja liittoutuneisiin kuuluvien sotavankien sekä myös neuvostoliittolaisten ja liittoutuneisiin kuuluvien siviilihenkilöiden, jotka ovat keskitysleireillä, tahi joita suomalaiset käyttävät töissä, viipymätön päättäminen, ja jos

Neuvostoliiton ja Suomen välillä allekirjoitetaan sopimus rauhasta eikä aselevosta, on sotavankien palauttaminen oleva molempienpuolinen.

4. Suomen armeijan demobilisointi 50 prosentilla, mikä on toteutettava toukokuun aikana, ja koko Suomen armeijan siirtäminen rauhan kannalle, mikä on toteutettava kesä- ja heinäkuun kuluessa. (Tämä kohta on joko sisällytettävä sopimukseen, tahi laadittava Neuvostoliiton ja Suomen välisenä erikoissopimuksena, joka on allekirjoitettava samanaikaisesti rauhasta tahi aselevosta tehdyn sopimuksen kanssa).

5. Niiden vahinkojen korvaaminen, jotka Suomi on aiheuttanut Neuvostoliitolle sotatoimilla ja Neuvostoliiton alueen miehittämisellä, 600 miljoonan Amerikan dollarin suuruisella summalla, joka on maksettava 5 vuoden aikana tavaramalla (paperilla, selluloosalla, meri- ja jokialuksilla, erilaisilla koneilla).

6. Petsamon ja Petsamon alueen palauttaminen Neuvostoliitolle, jotka Neuvostoliitto vapaaehtoisesti luovutti Suomelle rauhansopimuksilla v. 1920 ja 1940.

7. Jos Suomen taholta hyväksytään ylläesitetyt kuusi ehtoa, Neuvostohallitus katsoo mahdolliseksi luopua Suomen hyväksyttyjen oikeuksistaan Hangon ja Hangon alueen vuokraamiseen ilman minkäänlaista korvausta.

Kuten ylläesitetystä näkyy, näissä ehdotuksissa oli konkreettisesti Neuvostoliiton ehtojen kohdat Suomen armeijan demobilisoinnista, niiden vahinkojen korvaamisesta, jotka Suomi on aiheuttanut Neuvostoliitolle sotatoimilla ja Neuvostoliiton alueen miehityksellä, sekä Petsamosta. Sitäpaitsi lisättiin uusi kohta Hangosta ja Hangon alueesta luovumisesta Suomen hyväksi.

Suomen edustajisto puolestaan ei esittänyt minkäänlaisia muutoksia Neuvostoliiton aselevonehtoihin eikä tehnyt minkäänlaisia omia ehdotuksiaan aselevonehdoista.

Huhtikuun 19 päivänä, eli kolmen viikon kuluttua sen jälkeen, kun suomalaisille oli jätetty ylläesitetyt Neuvostoliiton asele-

vonehdot, Suomen Hallitus ilmoitti Ruotsin ulkoasiain ministeriön kautta vastauksensa näihin ehtoihin. Tämä vastaus kuului seuraavasti:

„Suomen Hallitus on saanut Neuvostoliiton Hallituksen ehdotukset rauhasta Suomen kanssa, jotka ehdotukset oli jätetty maaliskuun 29 päivänä tarkemmin määritellyssä muodossa Suomen Hallituksen edustajille, herroille Paasikivelle ja Enckellille. Näitä ehdotuksia on Suomen Hallitus käsitellyt ja tutkinut, ja ne esitettiin eduskunnan harkittaviksi.

Tällöin tultiin siihen tulokseen, että näiden ehtojen hyväksyminen, jotka osittain ovat mahdottomat toteuttaa jo teknillisistäkin syistä, suuressa määrin heikentäisi ja rikkoisi niitä ehtoja, joiden vallitessa Suomi voi edelleenkin pysyä itsenäisenä valtiona, ja toisi Suomen kansalle raskaita, jotka yksimielisen pätevän todistuksen mukaan melkoisessa määrässä ovat sille ylivoimaisia.

Tämän johdosta Suomen Hallitus, joka vakaasti pyrkii palauttamaan hyvät ja pysyvät rauhalliset suhteet suureen läheiseen naapuriinsa, valittaa, että sen äskettäin saamat ehdotukset, jotka on huolellisesti tutkittu, eivät tee mahdolliseksi tämän pyrkimyksen toteuttamista.

Tähän Suomen Hallituksen ilmoitukseen Neuvostohallitus lähetti huhtikuun 22 päivänä seuraavan vastauksen:

„Neuvostohallitus on huhtikuun 19 päivänä saanut Suomen Hallituksen vastauksen Neuvostoliiton aselevonehtoihin, jotka oli jätetty Moskovassa Suomen edustajille, herroille Paasikivelle ja Enckellille.

Neuvostohallitus toteaa, että Suomen Hallitus on vastauksessaan hyljännyt Neuvostoliiton aselevonehdot perustana neuvotteluille ja katkaissut neuvottelut aselevosta.

Suomen Hallituksen lausunto, että Neuvostoliiton ehdotukset ovat muka osittain mahdottomia toteuttaa teknillisistä syistä, on täysin perusteeton. Suomen edustajisto Moskovassa ei yleensä asettanut tämäläisiä kysymyksiä.

Suomen Hallituksen yritystä edesvastuuta niiden vastustajien korvauksen suhteen, jota Suomi on aiheuttanut Neuvostoliitolle sotatoimilla ja neuvostoliiton miehittämisellä, ei millään puolustella.

Hyökkäämällä Neuvostoliiton kimppuun ja sen alueen miehittämisellä Suomi on aiheuttanut meille suunnattomia menettämiä ja vahinkoja, jotka se on velvollinen korvaamaan oikeusmukaisuuden kaikkien sääntöjen mukaan.

Tämän velan poispyyhkiminen Suomelta merkitsisi samaa kuin antaa palkinto hyökkääjälle päällekkäisistä, ryöstöistä ja hävityksestä.

Suomen Hallituksen vetoaminen siihen, että Neuvostoliiton ehdotukset toisivat Suomen kansalle raskaita, jotka ovat sille ylivoimaisia, on perusteeton, sillä tämä kysymystä ei vielä ole käsitelty, ja Suomen edustajisto Moskovassa ei sanonut, että se ottaa kysymystä vahinkojen korvaamisesta rauhan palauttamisen pääkysymyksenä.

Moskovassa pidetyistä neuvotteluista Suomen edustajiston kanssa kävi ilmi, että pääkysymys Suomen Hallitukselle on Neuvostohallituksen vaatimus Suomesta olevien saksalaisten sotajoukkojen internoimisesta tahi karkoittamisesta. Suomen Hallitus väittää, että Neuvostoliiton ehdotusten hyväksyminen tarkoittaa, että Suomi on luovuttanut itsenäisenä valtiona. Se ei kuitenkaan pidä paikkaansa.

Nykyisellä Suomella ei ole valtiollista itsenäisyyttä. Se menetti sen sillä hetkellä, jolloin se luovutti itsensä saksalaisen sotaväen valtaan.

UNKARISTA

Ruotsalainen „Aftontidningen“ kertoo, että 5.000 unkarilaista on siirtynyt marssalle Titon johtaman Jugoslavian kansanarmeijan puolelle. Unkarilaiset ovat vieneet mukanaan aseita ja ampuatarvikkeita puolta divisioonaa varten.

Unkarin Sveitsin lähettiläs on ilmoittanut, että hitleriläiset

alueelleen. Nyt on kysymys Suomen meneetyn itsenäisyyden jälleen palauttamisesta karkoittamalla saksalaiset sotajoukot Suomesta ja lopettamalla sotatoimet. Tunnettua on, että Suomen Hallituksen päästettyä alueelleen saksalaiset joukot yhteistä päällekkäystä varten Neuvostoliiton kimppuun, koko pohjois-Suomi joutui saksalaisten käsiin, jotka nyt ovatkin siellä todellisia isäntiä ja ovat tehneet Suomesta puolittain miehitetyn maan. Mutta etelä-Suomessa-kaan Suomen Hallituksella ei ole täyttä valtaa. Itse asiassa Suomen Hallitus on lakannut olemasta isäntä talossaan annettuaan vapaaehtoisesti saksalaisille vallan pohjois-Suomessa.

Suomen Hallitus on suhteissaan saksalaisiin fascistihin mennyt niin pitkälle, että se ei enää voi, eikä tahdokaan katkaista välejänsä heihin. Se on pannut maansa palvelemaan Hitler-Saksan etuja. Juuri sen vuoksi kaikkien valkeimpana kysymyksenä Suomen Hallitukselle osoittautui olevan vaatimus saksalaisten joukkojen internoimisesta tahi karkoittamisesta Suomesta ja suhteiden katkaisemisesta Saksaan.

Nykyinen Suomen Hallitus ei halua karkoittaa saksalaisia sotajoukkoja Suomesta. Se ei halua palauttaa rauhallisia suhteita. Se pitää parempana jättää maansa Hitler-Saksan alaiseksi vasalliksi.

Lausuntonsa jälkeen A. J. Vyshinski vastasi Neuvostoliiton ja ulkomaiden sanomalehdistön edustajien lukuisiin kysymyksiin.

Saksalaisten hyökäykset Narvan luona lyöty takaisin

Narvan lounaispuolella saksalaiset yrittivät jälleen hyökätä neuvostojoukkojen sillanpääasemaan vastaan Narva-joen läntisellä rannalla, mutta epäonnistuivat täälläkin kerralla. Vihollisen hyökkäysvaunut ja jalkaväki otettiin vastaan tykki- ja kranaatinheittimillä. Pääsemättä etulinjoille saksalaisten oli pakko peräytyä menetettyään kaatuneina 300 sotamiestä ja upseeria. Neuvostojoukkojen asemien eteen jäi vihollisen 7 palavaa hyökkäysvaunua ja kolme panssarinkuljetusvaunua.

Neuvostolentäjät ovat yhden päivän aikana ampuneet alas 25 saksalaista lentokonetta.

Pakokauhu saksalaisten joukkojen keskuudessa Sevastopolissa

Saksalaiset yrittävät kuljettaa Krimiltä meritse ja lentokoneilla hajallelyötyjen joukkojensa henkiinjääneitä upseereita. Neuvostoliiton ilmavoimat iskevät päivin ja öin vihollisen kuljetusvälineitä Sevastopolin satamassa. Laivat ja proomut, joiden onnistuu päästä ulos satamasta, saavutetaan avomerellä. Eräänä päivänä neuvostolentokoneet upottivat vihollisen moottoriveneen, neljä proomua ja yhden sotilaita kuljettavan laivan.

Kromia ei tule

Ankarasta ilmoitetaan virallisesti, että Turkki lopetti huhtikuun 21 päivänä kromin ulosviennin. Tämän Turkin hallituksen päätöksen johdosta Saksalta vähenee ainakin puolet kromin saannista. Kromia käytetään panssareihin tarvittavan laatu-teräksen karkaisemiseen. Saksalaisten käytettäväksi jäävät ainoastaan Jugoslaviassa ja Kreikassa olevat kromilähteet. Kromin kuljetusta sieltä häiritsevät kuitenkin jugoslaviaiset ja kreikkalaiset sissit toiminnallaan.

Sotavanki ei ole vanki

Minä muistan hyvin, kun siellä linjoilla aprikointiin sitä, että minkälainen mahtaa todellisuudessa olla sotavankien kohtelu Neuvostoliitossa. Hyvin harva oli se mies, joka vielä uskoi upseerien juttuihin sotavankien epäinhimillisestä kohtelusta. Mutta useimmat, niiden joukossa minäkin, päättelivät, että vanki on sittenkin aina vanki, jolla ei ole oikeuksia eikä vapauksia. Oltuani täällä jonkun aikaa sotavankina olen tullut huomaamaan erehtyneeni. Omasta kokemuksestani voin sanoa, että sotavanki Neuvostoliitossa ei olekaan vanki. Todellisuudessa on asia niin, että Suomen armeijassa on sotamies paljon paremmassa vankeudessa kuin sotavanki täällä.

Asumme tietysti sotavankileirillä, mutta jos te näkisitte tämän leirin ja tuntisitte meidän elämämme, niin ettepä totisesti enää sanoisi, että „vanki on aina vanki“. Leirimme sijaitsee kauniin järven rannalla, kylässä, jossa on useita kymmeniä taloja. Meillä on täällä oma klubi, kirjasto, sauna, sairaala ja kodikkaat asuinhuoneet. Työssä ovat sotavangit kukin omalla tahl haluamallaan ammattialalla. Työ on helppoa eikä siinä tarvitse yli voimiensa rehtiä. Minut lääkäri määräsi lepäämään antaen vahvistetun muonan, eikä päästännyt töihin. Lääkäri ihmetteli sitä, että miten Suomen armeijaan otetaan minun tapaisia puolikuuroja, kiersilmäisiä, sydänvikaisia ja reumatismisia.

Minä saan olla täällä omissa oloissani, käydä elokuvissa ja teatterissa vaikkapa useammankin kerran viikossa. Lehtiä ja kirjallisuutta riittää niin paljon kun viitsii lukea. Kun jäät lähtee järvestä, niin aika kuluu vieläkin rattoisammin, sillä silloin saa soudella, kalastella ja uida pulikoida.

Kun täällä muistelen oloani siellä linjoilla, ainaista juoksuautojen ja tulipesäkkeiden kaivamista sekä upseerien ja muiden kihojen alituista keljuilemistä ja nokalle hyppimistä kaikista turhista kysymyksistä, niin en voi olla sanomatta, että siellä se onkin oikea vankilahelvetti. Olen onnen poika, päästyäni sieltä tänne sotavankiteen.

Niin että ette kadu kauppojanne, jos lähdette pois sieltä Mannerheimin sotahelvetistä ja karkaatte tälle puolelle. Kun tulette joukkoomme, niin me „veteraanit“ lämmitämme tulijaissaunan.

Stm. EINO NUIKKA,
JR 23 1. patl. 1. kompp.
2. joukkue.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

Talonpoikaissotilaat

Kevät tekee tuloaan. Tiedän kotivainionne odottavat muokkaajiaan. Tuntien teidän levottomuutenne perheittenne jokapäiväisen leivän suhteen. Helsingin herrat ovat panneet propagandaveijarinsa rauhoittamaan teitä uskotteluilla, että „kyllä kotona kaikki peltotyöt tehdään“, samaan aikaan kun sensuuriurkkijat ovat saaneet tehtäväkseen pimitää teiltä kodeistanne lähetetyt hätähuudot.

Älkää antako Saksan kätyreitten johtaa itseänne harhaan. Todellisuudessa riippuisteistä itsestänne, onko perheillänne ensi syksynä ja talvena mitään suuhunpantavaa. Älkää tyytykö siihen, että kukin erikseen anotte työloimia. Vaatikaa niitä joukolla! Se tehoaa. Jos ei vaatimuksiin suostuta hyvällä, niin pankaa kova kovaa vastaan ja lähtekää omiin lupinne!

„Työloma“ sekin

Alokkat lähetetään raatamaan vieraiden pelloille

Rikkaiden pelloille haallitaan työvoimaa vaikka kiven silmästä. Kun Raahen koulutuskeskuksesta viime vuonna laskettiin miehiä peltotöiden aikana n.s. „työlomille“, niin rikkaiden talollisten pojat pääsivät ilman muuta kotiinsa, vaikka monikaan heistä ei lähtenyt sinne työtä tehdäkseen, vaan pinnataksaan. Mutta köyhemmät määrättiin työvoimalautakuntien käytettäväksi ja ne panivat heidät työhön suurtalollisille, vaikka heitä olisi tarvittu kipeästi kotonakin, jossa kevättyöt jäivät rempaleen.

Yhtä hävyttömästi tullaan alokkailta ja muita sotamiehiä epäilemättä kohtelemaan tänäkin keväänä, elleivät he ryhdy joukolla puolustamaan oikeuksiaan.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina
huhtikuun 28 pnä

Neuvostoliiton hallitus vastustaa saksalaisten karkoittamista Suomesta

Esitämme Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissarin sijaisen Vyshinskin t.v. huhtikuun 22 päivänä Neuvostoliiton ja ulkomaiden sanomalehtien edustajille lausunnosta seuraavan kohdan, joka Suomen suhteissa varta vasten hämätään tahi kierretään:-

„Suomen Hallituksen vetoamiseksi siihen, että Neuvostoliiton edustukset toisivat Suomen kansainvälisiä rasituksia, jotka ovat sille voimaisia, on perusteeton, sillä Neuvostoliiton kysymystä ei vielä ole ratkaistettu, ja Suomen edustajisto Moskovassa ei sanonut, että se kysymystä vahinkojen korvaamisesta rauhan palauttamisen kysymyksenä.

Moskovassa pidetyistä neuvotteluista Suomen edustajiston puolesta kävi ilmi, että pääkysymys Suomen Hallitukselle on Neuvostoliiton vaatimus Suomessa olevien saksalaisten joukkojen internoimisesta ja karkoittamisesta. Suomen Hallitus väittää, että Neuvostoliiton ehdotusten hyväksyminen merkitsisi Saksan mukaan Suomen olemassaolevan itsenäisenä valtiona. Se ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Nykyisellä Suomella ei ole valtiollista itsenäisyyttä. Se menetti sen sillä hetkellä, jolloin se antautui saksalaisen sotaväen valtuutetuille. Nyt on kysymys Suomen menetetyn itsenäisyyden palauttamisesta karkoittamalla saksalaiset sotajoukot Suomesta ja lopettamalla sota.

Tunnettua on, että Suomen Hallituksen päästettyä

alueelleen saksalaiset joukot yhteistä päällekkäystä varten Neuvostoliiton kimppuun, koko pohjois-Suomi joutui saksalaisten käsiin, jotka nyt ovatkin siellä todellisia isäntiä ja ovat tehneet Suomesta puolittain miehitetyn maan. Mutta etelä-Suomessa-kaan Suomen Hallituksella ei ole täyttä valtaa. Itse asiassa Suomen Hallitus on lakannut olemasta isäntä talossaan annettuaan vapaaehtoisesti saksalaisille vallan pohjois-Suomessa.

Suomen Hallitus on suhteissaan saksalaisiin fasisisteihin mennyt niin pitkälle, että se ei enää voi, eikä tahdokaan katkaista välejään heihin. Se on pannut maansa palvelemaan Hitler-Saksan etuja. Juuri sen vuoksi kaikkien vaikeimpana kysymyksenä Suomen Hallitukselle osoittautui olevan vaatimus saksalaisten joukkojen internoimisesta tahi karkoittamisesta Suomesta ja suhteiden katkaisemisesta Saksan.

Nykyinen Suomen Hallitus ei halua karkoittaa saksalaisia sotajoukkoja Suomesta. Se ei halua palauttaa rauhallisia suhteita. Se pitää parempana jättää maansa Hitler-Saksan alaiseksi vasalliksi“.

Sotamies Hugo Mietttilä.
Julkaisemme hänen kirjeensä
3. sivulla.

Saksalaiset sotilaat pelastavat henkensä antautumalla Punaisen armeijan vangeiksi

Viime aikoina Saksan armeijassa on käyty voimaperäistä itsemurhapropagandaa. Tavallisten sotamiesten päähän yritetään iskeä ajatusta, että on parempi tehdä itsemurha kuin antautua venäläisten vangiksi. Todellisuudessa tapahtuu kuitenkin toisin. Kun saksalaiset armeijat lyötiin hajalle Ukrainassa ja Krimillä, niin saksalaiset sotilaat antautuivat vangeiksi kokonaisin pataljoonin ja rykmentein. Vajaan viikon aikana Punainen armeija otti vangiksi yksistään Krimin niemimaalla lähes 40.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria. Kymmenet tuhannet saksalaiset sotilaat pitivät viisaampana pelastaa henkensä antautumalla vangeiksi kuin kuolla Hitlerin hävityssä sodassa.

Ulkomaisten sanomalehdet

Suomen ja Neuvostoliiton välisistä suhteista

ENGLANTI

● „Times“ kirjoittaa: „Suomen hallitus ei käyttänyt hyväksenne sille tarjottua mainiota tilaisuutta tehdä loppu koko kansan kärsimyksistä ja sen lisäksi turvata kansallinen riippumattomuutensa lujilla ja kunniallisilla perusteilla. Pitäen itsepintaisesti kiinni nykyisestä asenteestaan suomalaiset tulevat menettämään kaiken. Jos valtaan jää heidän nykyinen hallituksensa, on heidän edessään toivoton tulevaisuus“.

● „Daily Express“ kirjoittaa, että Suomen täytyy ottaa paikkansa maiden rinnalla, jotka ovat syyllisiä sotaan, sekä jakaa niiden häpeä ja niille ennakolta määrätty rangaistus.

● Englannin tiedonantoministeriön lausunnon mukaan venäläis-suomalaisten neuvottelujen epäonnistuminen on Lontoossa aiheuttanut pettymystä. Kun Paasikivi matkusti Moskovaan, lisääntyivät toiveet sopimuksen aikaansaamisesta, mutta suomalaisten viimeisin vastaus ei ole jättänyt minkäänlaista epäilystä siitä, että Helsingin vallanpitäjät eivät haluaakaan käyttää heille tarjottua mahdollisuutta maansa kunnialliseen johtamiseen pois tuhoisasta seikkailusta.

Enemmän tahi myöhemmin heidän täytyy tehdä tiliä venäläisille, eivätkä he nyt voi olla sellaisten harhakäsitysten vallassa, että Englanti ja Amerikka eivät kannattaisi Venäjää sen päätöksessä keinoilla millä tahansa karkoittaa saksalaiset Suomesta.

● „News Chronicle“ kirjoittaa: „Torjuessaan Neuvostoliiton

esittämät rauhanehdot suomalaiset ovat epäilemättä päästäneet viimeisen mahdollisuuden käsittään irtautua sodasta ilman täydellistä katastroofia. Suomalaiset ovat osoittaneet samantapaisen realismin puutetta kuin sotaan liittyessäänkin. Kärsittyään tappion 1940 he liittyivät uudelleen sotaan 1941 toivoen saavansa jotakin ilmaiseksi. Niin menetellen he hyppäsivät vapaaehtoisesti Saksan sotavankkureille ja heistä tuli itse asiassa, vaasallivaltio“.

YHDYSVALLAT

● „New York Herald Tribune“ kirjoittaa: „Suomen hallitukselle täytyy tällä hetkellä olla selvä, että Yhdysvallat eivät voi eivätkä halua etsiä Suomen kysymyksen ratkaisua Venäjästä riippumatta tahi Venäjää vastaan, samoin kuin sekin, että Amerikan kehoitus Suomelle katkaista välinsä Saksaan oli tehty hetkellä, jolloin oltiin täysin tietoisia venäläisten aselevon ehdoista. Suomi näyttää joutuvan hitleriläisyyden yleiseen romahdukseen ja sen täytyy kärsiä rangaistus, jonka tuo romahdus tuo kiertämättä tullessaan“.

● Aikakauslehti „Army and Navy Journal“ kirjoittaa: „On käynyt selväksi, että Suomen hallitus on päättänyt jäädä Saksan liittolaiseksi. Yhdysvallat ovat varoittaneet Suomea sellaisen toimenpiteen seurauksista, mutta Yhdysvaltain varoitukset ovat langenneet hedelmättömään maahan. Saksan tappion jälkeen Neuvostoliitto pakottaa tietysti Suomen hyväksymään paljon ankarammat ehdot“.

Sevastopolissa ja Muustallamerellä kipeitä iskuja saksalaisille

Huhtikuun 25 päivänä ja 26 päivän vastaisena yönä Neuvostoliiton ilmavoimat pommittivat vihollisen laivoja ja sotatarvikevarastoja Sevastopolin satamassa. Sotataman eri osissa syttyi tulipaloja ja tapahtui lukuisia räjähdyksiä, joista kaksi erittäin voimakasta. Avomerellä neuvostolentäjät ovat edelleen antaneet iskuja vihollisen kuljetuslaivoille. Kuluneen vuorokauden aikana on upotettu viisi vihollisen kuljetuslaivaa, sotaväen kuljetusproomu ja kaksi vartiolaivaa.

Barentsin merellä tuhotaan saksalainen laivasaattue

Joku päivä sitten Neuvostoliiton ilmatiedustelu havaitsi Barentsin merellä suuren ryhmän saksalaisia kuljetuslaivoja, joita saattoivat sotalaivat, moottoriveneet ja hävittäjät. Ilmavoimamme tekivät viisi perättäistä pommi- ja torpedohyökkäystä vihollisen laivoja vastaan. Rohkeilla iskuilla lentäjämme upottivat neljä saksalaista kuljetuslaivaa. Myöskin on upotettu kaksi vartiolaivaa ja yksi moottorivene.

Rintamakarkuruutta saksalaisista joukko-osastoista Suomessa

Viime aikoina on rintamakarkuruus Suomessa olevista saksalaisista joukko-osastoista lisääntynyt. Suurin osa karkureista kätkeytyy metsiin, mutta monet ovat siirtyneet rajan yli Ruotsiin.

Sotavankien kirjeitä omaisilleen Suomeen

Ville Pajunen
Viitasaari, Niinilahti.

Isä! Eihän minulle mitään kummempaa kuulu. Olen yhtä terve kuin ennenkin. Olen Punaisen armeijan sotavankina. Hyvähän minulla on olla ja palaan terveenä kotiin, koska tämä sota näin on päättyä. Nyt tulemiseni on taattu, mutta ennen se oli epävarmaa, kun olin siellä rintamalla. Silloin ei tiennyt, mikä hetki se olisi ollut viimeinen. Täällä on paljon mukakin suomalaisia. Kerro kalkille kotiväelle terveisitä ja laita myös Matille ja Minulle. Siis kuulemiin.

Kirjoitti polkasi

Hugo.

Sotamies Hugo Pajunen,
RJP 3. komppania 4. joukkue.

Paavo Tikkanen
Pyhäjärvi O.I. Komu,
Liittoperä.

Terve vaan! Lähetän lämpöiset keuhkotelleni sulle sinne kotiväelle, äidille, siskolle ja veljelle.

Maaliskuun 10 päivänä joukko Punaisen armeijan vangiksi. Olo täällä on kalkin puollin, ruokaa saa riittämiin ja elämä on alvan erinomainen. Ei teidän enää tarvitse olla huolestuneita minun tähteni. Päivittäin saatte olla iloisia siitä, että pääsin pois sodan melskeestä ja voin sitten rauhan tullen palata terveenä kotiin.

Näkemiin, terveisin

Ahti.

Sotamies Ahti Tikkanen,
Jalkaväkirykmentti 1.
komppania.

Siiri Hänninen
Saarijärvi, Leuhu.

Terve taas pitkästä aikaa! Olen Neuvostoliitossa elämäni mitään hätää ole. Lääkärin hoitoa haavojani ja kohtelua olen hyvin. Kun sota lop-

Mannerheimiläiset vankien tappajat eivät jää rankaisematta

Eräs JR 13 3. pataljoonan konekiväärikomppanian entinen sotamies kertoo:

„Podporoshjessa eli n.s. Syvärin kaupungissa kersantti Laakso kauppasi meille valokuvia, joissa hän sanol kuvattavan taisteluissa kaatuneita venäläisiä sotamiehiä. Minäkin ostin noita kuvia. Mutta kun tarkastelin niitä lähemmin, niin minusta alkoi näyttää, etteivät ne oleetkaan otetut taistelukentällä kaatuneista. Niissä näkyi selviä pahoinpitelyn jälkiä. Ne olivat puollalastomia, kuka ilman housuja, kuka ilman paitaa. Epäluuloani kuulin nähden vahvistit vielä sekin, kun tiesin, että Laakso palvelee vankileirillä, jossa on ammuttu sotavangeja. Kun jätetään pois Laaksole, että kaatuneet taltavatkin olla ammuttuja sotavangeja, ei hän sitä suorastaan kieltänyt.“

Vangiksi jouduttuani pelkäsin ensin, että Punaisen armeijan puolella maksetaan takaisin samalla mitalla. Mutta nyt olen tullut huomaamaan, että aseensa laskenutta vihollisarmeijan sotilasta kohdellaan täällä kaikin puolin moitteettomasti“.

Tämän sotavangin tekemä huomio on aivan oikea. Punainen armeija ei käy sotaa sotavangeja vastaan, niinkuin Suomessa näytään tekevän. Mutta se ei unohda eikä anna anteeksi sellaisia konnantoita, joista ylläesitettyssä sotavangin lausunnossa kerrotaan. Jokainen neuvostoliittolaisten sotavankien tappamiseen tai räkkäykseen syyllistynyt suomalainen upseeri ja sotamies joutuu varmasti tilille rikoksistaan.

puu, niin sitten tulen taas takaisin Suomeen. Ehkä siellä sitten taas asiat järjestyy parempaan laatuun.

Terveiset siellä kalkille sukulaisille ja tuttaville.

Näkemiin

Terho.

Sotamies Terho Hänninen,
RJP 4 3. komppania
3. joukkue.

Eva Lappeteläinen
Maaninka, Tuovilanlahti, Patamäki.

Lähetän tervetuliä teille Äiti ja myös kalkille sukulaisille ja tuttaville täältä neuvostosotavangeudesta. Minä lopetin sodan oma-alotteisesti ja antauduin sotavangiksi. Nyt olen iloinen, että sota on kohdaltani loppunut. Minua kohdellaan hyvin ja olen varma siitä, että sodan loppua palaan teiltä tervehtimään. Kuulemiin, näkemiin!

Polkanne

Aukusti.

Lääkintäallikersantti Aukusti Lappeteläinen,
JR 30 7. komppania.

Herra Johan Miettälä
Helsinki, Ruoholahdenkatu 15.

Hyvä isä!

Kirjoitan sulle tämän Neuvostoliitosta, jonne jouduin sotavangiksi haavottuneena 19.3.44. Olen ollut sotasairaalaissa hoidettavana ja nyt olen täysin terve. Olen on kalkin puolin moitteettonta. Odotan sodan päättymistä, että pääsen jälleen kotiin. Terveisiä äidille ja sisarelle.

Polkanne

Hugo.

Stm. Hugo Miettälä,
6. rajajääkäripataljoona,
esik. kompp.

SOTAVANKIEN NIMIÄ EI JULKAISTA
ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAA

TILANNE TANSKASSA

Tanska on viime aikoina ollut melkein täydellisesti eristetty muusta maailmasta. Saksalaisten kontrolloima Tanskan radio vaikenee. Posti-, puhelin- ja sähkölennätinyhteyttä ei Tanskan ja Ruotsin välillä asiallisesti ole olemassa. Matkustajaliikenne on keskeytetty.

Tanskassa on noussut uusi suuri saksalaisvastaisen toiminnan aalto. Sunnuntain vastaisena yönä tapahtui eri puolilla Kööpenhaminaa lähes 60 räjähdystä. Kaupungin keskustassa on tehty 20 tuhotekoa. Paikalle on tuotu saksalaista sotaväkeä. Saksalaiset joukko-osastot saartoivat erään 5-kerroksisen talon ja sitten räjäyttivät sen.

Saksan radio on tiedoittanut Tanskassa olevan hitleriläisen käskynhaltijan Bestin lausunnon, että „maanalaiset ainekset Tanskassa ovat jälleen alkaneet uhata Saksan etuja“. Best sanoo, että saksalaisia sotilaita vastaan tehdään päällekkärsä, ja „tuhotyöntekijät polkevat Saksan sotilasjohdon etuja“. Best uhkaa ammuttaa panttivankeja kostoksi tanskalaisten isänmaanystävien toiminnasta.

Mitä talonpoikaiskodeista kirjoitetaan

„Pitäisi tehdä peltotöitä, mutta ei ole niiden tekijää“

Alikersantti Matti Kiiskilälle, 1 Kpk 4174, kirjoittaa Oili Kiiskinen, Tiensuu, Kiiskilä:

„Kuka nyt työt tekee, kun kaikki miehet kuolee ja osa jää invalidiksi“.

Sotamies Onni Järvelle, 3 Kpk 9648, kirjoittaa E. Mato-niemi, Suniainen, Hietapuro:

„Kyllä täällä on huonoa tuo työväki, ei ole yhtään miestä talossa. Et usko miten puute täällä on miehistä“.

Sotamies Sulo Näpänkankaalle, 9 Kpk 5023, kirjoittaa Signe Alakylmänen, Muhos, Kylmäla:

„Veljeni on uhrannut henkensä. Hän oli ainoa mies kotona, joka teki kaikki työt, sillä isäkin on jo melko vanha ja nuoremasta veljestä ei ole vielä isosti töihin“.

Sotamies Kusti Siiralle, 9 Kpk 5260, kirjoittaa Reeta Siira, Puolanka kk. Matila:

„Kyllähän se tulee yhteinen pälkäkuolema, kun miehet pitää olla siellä paraina työaikoi-

na, eivätkä saa hommata viljaa peltolhin“.

Alikersantti Arvi Parviaiselle, 9 Kpk 5261, kirjoittaa Matti Parviainen, Sortavala, Kristinankatu 6:

„Nyt uhkaa sellainen vaara tätä kotirintaman väkeä, että se rasittuu liikaa työn paljouden takia ja sitten sairastuu taikka kuolee“.

Sotamies Heikki Takulle, 9 Kpk 5022, kirjoittaa Hilka Ranki, Kauttua, asema:

„Kyllä se on suoraan sanoen kenkkumaista kun herrat saa olla koko ajan täällä ja toiset saavat tapella heidän puolestaan, eivätkä pääse tekemään kotitöitään. Kylvöpinta-ala pienenee, kun pellot jäävät kyntämättä“.

Eräs Eila kirjoittaa tuttavalleen rintamalle:

„Näin kevään tullen pitäisi tehdä peltotöitä, mutta ei ole niiden tekijää“.

Miehen kuorma, lapsen arvo

Punaisen armeijan sotavankina oleva 15. jalkaväkiprikaatin 2. pataljoonan 6. komppanian entinen sotamies Eino Mikkonen kertoo:

„Vuonna 1923 syntynyttä on pataljoonassamme ainakin puolet miehistöstä. Me olemme palvelleet armeijassa jo yli kaksi vuotta, mutta meille ei anneta edes niitäkään vaivaisia oikeuksia, mitä vanhemmilla miehillä on. Niinpä esim. viinansaantiloilla me aina vaan pysymme lasten kirjoilla. Ainoastaan 21 vuotta täyttäneet miehet saavat kerran kuussa ostaa väepelin kautta pöytäviinaa, aivan kuin meidän suumme olisi tuohesta. En tiedä, onko sellainen järjestys koko armeijassa, vai menetelvätkö meidän prikaatin upseerit omavaltaisesti, juoden nuorten sotamiesten viinat omiin suihin. Kyllä niille ainakin viina näyttää riittävän.“

Ei ainoastaan upseerit, vaan vanhemmat sotamiehetkin tekevät meistä pilkkua, nimittävät meitä „kuspäiksi“, „mokkeleiksi“, „lapsukaisiksi“, „rihvelipöjiksi“, j.n.e.

Mutta silloin kun on kysymys palvelustehtävästä tai työnteosta, niin nuorten miesten on oltava etupäässä ja kannettava raskaita taakka.

Tällainen suhtautuminen, jolloin vaaditaan kuin aikamieheltä, mutta pidetään lasten arvossa, synnyttää pahaa verta ikäisissä sotapojissa, mutta kun sisua ei riitä tehdä toppia tai panna vastaan, niin kaiken saa kärsiä omissa nahoissaan“.

Tähän tapaan valittavat kohtaan kaikki nuoret sotamiehet. Käsittelemättä on, miksi he sitten alistuvat tuollaiseen kohteluun, mikseivät he nouse joutokolla tappelemaan etujensa puolesta.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
toukokuun 1 p:nä

PUNAISEN ARMEIJAN VOITTOJEN TAIVAL MINKÄ PUOLESTA TAISTELET?

Vielä kesällä 1943 saksalaiset joukot olivat keski-Venäjällä. Nyt Punainen armeija on Karpaateilla. Se on tullut Tshekkosllovakian rajalle ja taistelee Romanian alueella.

Kesästä 1943 lähtien Punainen armeija on kulkenut taistellen 800—1.150 kilometriä. Tänä aikana on vapautettu 800.000 neliökilometriä käsittävä alue, joka on miltei kaksi kertaa niin suuri kuin Saksan pinta-ala. Viholliselta on vallattu takaisin 370 kaupunkia ja yli 65.000 muuta paikkakuntaa.

Punainen armeija on palauttanut neuvostomaalle Donin kivi-tien, Krivoi Rogin rautamalmin, Nikopolin mangaanin ja Ukrainan takaisin Novorossiiskin ja Odessan tärkeät satamat Mustanmeren rannalla, vapautettu Suomenlahden rannikko Narva-joelle saakka koko Leningradin ja Peipsen-järven välinen alue, yli 3/4 saksalaisten miehittämästä neuvostomaasta on näin ollen puhdistettu vihollisesta.

Punainen armeija on jättäiläishyökkäyksensä aikana ahdistanut saksalaiset kymmeniin motteihin, järjestänyt heille „toisen Stalinradin“ Dnieprillä sekä tuhonnut kymmeniä vihollisdivisiooneja. Viisistään maaliskuussa ja huhtikuun alkupuoliskolla saksalaiset menettivät Ukrainassa puoli miljoonaa sotamiestä ja upseeria kaikkina ja vankeina. Saksalaiset joukot Krimillä murskattiin kahden viikon aikana. Pelastuivat vain ne 40.000 sotamiestä ja upseeria, jotka ajoissa antautuivat Punaisen armeijan vangeiksi.

Siten Punainen armeija täyttää tehtävänsä — neuvostomaan puhdistamista miehittäjistä ja Hitlerin armeijan tuhoamista.

Ukrainassa käydyissä taisteluissa saksalaiset sotilaat antautuivat kokonaisin pataljoonein ja rykmentein Punaisen armeijan vangeiksi.

Kuvassa: Kolonna saksalaisia sotilaita matkalla sotavankileirille.

Vapunpäivänä, jota vuosikymmenien kuluessa on vietetty kaikissa maissa työtätekevien suurena kansainvälisenä juhlapäivänä, on suomalaisella työläis- ja talonpoikaissotilaalla erikoinen syy asettaa itselleen kysymys, mikä on se asia, jonka puolesta hän on tappelemassa ja vertaan vuodattamassa.

Sodan alussa Suomen vallanpitäjät eivät katsoneet tarpeelliseksi salata sitä, että heidän sotansa on anastus- ja ryöstösotaa. Julkealla avomielsyydellä he puhuivat valloituspäämäärästään, „Suur-Suomesta“ Vienanmerelle, vieläpä Uralillekin saakka, Leningradin hävittämisestä maan pinnalta j.n.e. Niin sokeasti he uskoivat silloin Saksan voittoon.

Hitlerin armeijain perinpohjaiset tappiot idässä toivat valko-suomalaisille surullisen hahmon „valloittajille“ karvaan petty- myksen, mutta he eivät ole oppineet siitä mitään muuta kuin sen, että ovat tulleet entistä ulkokultaisemmiksi, ryhtyneet keksimään jos jonkinlaisia verukkeita puolustellakseen hävittyä asiaansa. Kaikkein yleisin ja kaikkein valheellisin noista verukkeista on se väite, että he muka taistelevat Suomen „vapauden“ ja „itsenäisyyden“ puolesta.

Asia on aivan päinvastoin. Niin kauan kuin suomalainen sotamies jatkaa sotaa Hitler-Saksan puolella, taistelee hän sekä Suomen että kaikkien muiden Euroopan kansojen vapautta ja riippumattomuutta vastaan. Millään virallisen valhepropagandan pimityskeinoilla ei

(Jatkuu 2. siv.)